

5748

† ΣΤΑΥΡΑΚΗ ΒΕΗ ΑΡΙΣΤΑΡΧΗ
ΜΕΓΑΛΟΥ ΛΟΓΟΘΕΤΟΥ ΤΗΣ Μ.
== ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ==

ΔΕΡΚΟΙ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΕΡΚΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΥΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ

ΘΡΟΝΟΣ Η'

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΥΠΟ ΑΡΧΙΜΑΝΤΕΥ ΤΟΥ ΑΔΑ-
ΜΑΝΤΙΟΥ ΚΑΣΑΠΙΔΟΥ ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ
== ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ==

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

—
1935

ΣΤΑΥΡΑΚΗ ΒΕΗ ΑΡΙΣΤΑΡΧΗ
ΜΕΓΑΛΟΥ ΛΟΓΟΘΕΤΟΥ ΤΗΣ Μ.
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΔΕΡΚΟΙ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΕΡΚΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΥΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ

ΘΡΟΝΟΣ Η'

*Τῷ θρυτῶ
Δακίῳ κ. Γεωργίῳ Αναστασίου
μετὰ βαθύς ἄρεσος*

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΥΠΟ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΑΔΑ-
ΜΑΝΤΙΟΥ ΚΑΣΑΠΙΔΟΥ ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1934

ΔΕΡΚΟΙ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΕΡΚΩΝ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

(ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ ΕΚ ΤΗΣ «ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»)

ΕΡΩΝΟΣ Η

SISMANDRILLO

ΤΩΙ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΩΙ, ΘΕΙΟΤΑΤΩΙ ΚΑΙ ΣΟΦΩΤΑΤΩΙ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΙ

ΚΥΡΙΩΙ ΚΥΡΙΩΙ

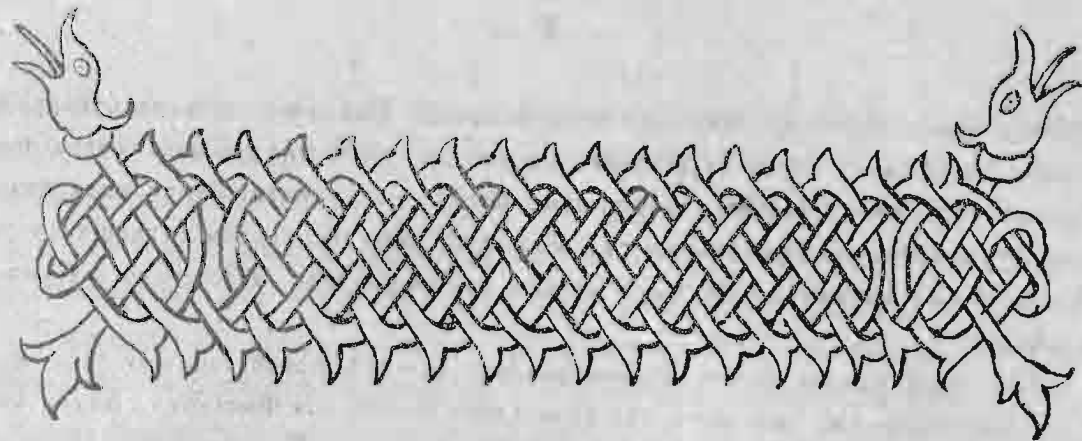
ΦΩΤΙΩΙ ΤΩΙ Β΄

ΤΩΙ ΑΠΟ ΔΕΡΚΩΝ

ΤΩΙ ΠΑΝΣΕΒΑΣΤΩΙ ΜΟΙ ΠΑΤΡΙ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΤΗΙ

ΕΥΛΑΒΩΣ ΠΡΟΣΦΩΝΕΙΤΑΙ

Τύποις «Φαλίς»

ΔΕΡΚΟΙ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΕΡΚΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΥΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ

ΘΡΟΝΟΣ Η'

Ἐν τοῖς τεύχεσι τῆς «Ὁρθοδοξίας» ἀρ. 81, 82, 83 καὶ 96, καὶ ἐν ἰδιαιτέρῳ τεύχει ἐδημοσιεύθη ὑφ' ἡμῶν ἐκ τοῦ πλουσίου Γραμματοφυλακίου τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ προσκυνητοῦ ἡμῶν Πατρὸς καὶ Δεσπότη, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κυρίου κυρίου Φωτίου τοῦ Β', ἡ περὶ τῶν Μητροπολιτῶν Δέρκων πραγματεία τοῦ σοφοῦ Βυζαντινολόγου ἀειμνήστου Ξενοφώντος Ἀθ. Σιδερίδου, ἣν οὗτος ἔγραψε πρὸς τιμὴν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς εἰς Μητροπολίτην Δέρκων ἐκλογῆς Αὐτῆς τῇ 17 Ἰανουαρίου 1925.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ Γραμματοφυλακίου τῆς Α. Θ. Παναγιότητος δημοσιεύομεν, πρὸς πλουτισμὸν τῆς σχετικῆς πρὸς τὴν περίπυστον ταύτην Μητρόπολιν φιλολογίας, ἑτέραν περὶ τῆς Μητροπόλεως Δέρκων καὶ τῶν αὐτῆς Μητροπολιτῶν μελέτην, ἣν ἔγραψεν ὁ σοφὸς ἀειμνήστου Μέγας Λογοθέτης τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Σταυράκης Ἀριστάρχης Βέης καὶ ἣς ἀντίγραφον ὁ υἱὸς αὐτοῦ κ. Ἀθανάσιος Λογοθέτης παρέδωκε τῇ Α. Θ. Παναγιότητι κατὰ τὴν ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ ἐκείνῃ ἀρχιερατείᾳ Αὐτῆς.

Ἡ μελέτη ἀρχεῖται ἀπὸ τοῦ πρώτου γνωστοῦ Ἐπισκόπου Δέρκων, ὅστις ἐπαρουσίασεν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Ζ' Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ καὶ λήγει εἰς τὴν ἀρχιερατείαν τοῦ ἀπὸ Θεσσαλονίκης Δέρκων Καλλινίκου τοῦ Φωτιάδου (1884-1924). Καίτοι δὲ σύνταμος ἡ μελέτη, οὐχ ἤπτον ὡς ἔργον ἐνὸς σοφοῦ ἀνδρὸς καὶ συγγραφῆς καὶ

πρώτου ύψικιάλου τῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας εἶνε πολύτιμος. Καί εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ἡ δημοσίευσις καὶ ταύτης, ὡς ἡ τῆς τοῦ ἀειμνήστου σοφοῦ Ξενοφώντος Ἀθ. Σιδερίδου, εὐχαρίστως μέλλει ἵνα γένηται δεκτὴ παρά πάντων ὅσοι ἀσχολοῦνται εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸν καταρτισμὸν τῶν Ἐπισκοπικῶν καταλόγων, δι' οὗς ἡ μελέτη τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρός ἀποτελεῖ καλὴν συμβολήν.

Εἰς συμπλήρωσιν δὲ τῆς δημοσιευομένης μελέτης, προσθέτομεν ἐν τέλει αὐτῆς τὴν βιογραφίαν καὶ τῶν μετὰ τὸν ἀείμνηστον Καλλινίκου Φωτιάδου μέχρι τοῦδε ἀρχιερατευσάντων ἐν Δέρκοις, ἴτοι τῶν Μητροπολιτῶν Κωνσταντίνου (1924), τοῦ εἶτα γενομένου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, Φωτίου (1925-1929), τοῦ νῦν εὐκλεῶς τὸν Οἰκουμενικὸν κοσμοῦντος Θρόνον, καὶ τῶν διαδόχων αὐτοῦ Ἀμβροσίου (1929-1931), τοῦ ἀπὸ Νεοκαισαρείας, καὶ Ἰωακείμ (1931—.....) τοῦ ἀπὸ Σταυρουπόλεως καὶ ἀπὸ Σχολαρχῶν τῆς Ἱερᾶς τροφῆς κατὰ Χάλκην Θεολογικῆς Σχολῆς, τοῦ νῦν τὴν ἱεράν Μητρόπολιν διοικοῦντος, παραθέτομεν δὲ ἐκ τῶν κωδίκων τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ἐν ἰδιαιτέρῳ παραρτήματι καὶ τὸν τόμον τῆς ἀναδείξεως τῆς Ἐπαρχίας ταύτης εἰς Θρόνον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἄγδασιν, ὡς καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς σωζόμενα ὑπομνήματα ἐκλογῆς Μητροπολιτῶν Δέρκων.

Προκειμένου νὰ ἀνατυπώσωμεν καὶ τὴν μελέτην ταύτην εἰς ἰδιαιτέρον τεῦχος, ἐν τῷ τεύχει τούτῳ θὰ περιλάβωμεν καὶ τὰς ἐν τῇ καταρτισθείσῃ ὑπὸ τῆς Α.Θ. Παναγιότητος, τοῦ σεπτοῦ ἡμῶν πατρὸς καὶ Δεσπότη, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐν Δέρκοις Ποιμαντορίας αὐτῆς, πινακοθήκῃ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως σωζόμενας εἰκόνας Μητροπολιτῶν Δέρκων, ἴτοι τῶν Μητροπολιτῶν: Σαμουήλ τοῦ Χαντζερῆ (1731-1763) τοῦ εἶτα Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, Γρηγορίου (1801-1821) τοῦ ἀπὸ Βιδύνης, Γερμανοῦ (1835-1842) τοῦ εἶτα Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, Νεοφύτου (1842-1853) τοῦ ἀπὸ Δράμας, Γερασίου (1853-1865) τοῦ ἀπὸ Πελαγονείας, Νεοφύτου (1865-1875) τοῦ ἀπὸ Κασσανδρείας, Ἰωακείμ τοῦ Κοκκώδη (1875-1884) τοῦ εἶτα Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, Καλλινίκου (1884-1924) τοῦ ἀπὸ Θεσσαλονίκης, Κωνσταντίνου (1924) τοῦ εἶτα ἐπίσης Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ νῦν εὐκλεῶς Πατριαρχεῦντος καὶ τῶν διαδόχων αὐτοῦ Ἀμβροσίου τοῦ ἀπὸ Νεοκαισαρείας καὶ Ἰωακείμ τοῦ ἀπὸ Σταυρουπόλεως.

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ
ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

* *

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΕΡΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΥΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ

Οἱ Δέρκοι, ἢ καὶ ἐνικῶς καὶ διγενῶς «ὁ καὶ ἡ Δέρκος», ἦσαν ποτε πόλις παράλιος τῆς Θράκης ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου Πόντου, τανῦν δὲ χωρίον εὐτελὲς σῶζον τὸ αὐτὸ ὄνομα. Ἐκτίσθη κατὰ τὸ 507 ὑπὸ τοῦ Αὐτοκρά-

τορός Ἀναστασίου Α'. καὶ ὠνομάσθη οὕτως ἀπὸ τοῦ δέρκου (δερῶ), οἶονεὶ σκοπὸς τις ἐποπτεύων τὰς ἐπιδρομὰς τῶν ἐχθρῶν, παρ' ᾧ ἔληγε καὶ ἡ μὲν ἄκρα τοῦ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Αὐτοκράτορος κτισθέντος πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς Κων)πόλεως Μακροῦ Τείχους, ἀρχομένου ἀπὸ τοῦ Ἀνατολικοῦ μέρους τῆς Ἡρακλείας καὶ λήγοντος παρὰ τῇ πόλει ταύτῃ Δέρκων.

Ἐπισκοπὴ δὲ οὕσα πρότερον τοῦ Μητροπολίτου Ἡρακλείας, ἐγένετο ἀκολούθως Ἀρχιεπισκοπὴ, περὶ δὲ τὸ 1380 καὶ Μητρόπολις ὑπὸ τὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως τελευταία τῇ τάξει (ἢ πόλις Δέρκων ἔμενε τῷ 1423 ὑπὸ τὸν Αὐτοκράτορα ΚΠ. (Παπαρ. Ἱστορ. Β' 325), ἀλλὰ τῷ 1746 κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον 10 ὁ Πατριάρχης Παΐσιος ὁ Β' προεβίβασεν αὐτὴν εἰς Θρόνον Η', εἰς ὃν διατελεῖ ἄχρι σήμερον, δηλαδὴ μετὰ τὸν Χαλκηδόνος καὶ πρὸ τοῦ Θεσσαλονίκης.

Ὁ κατὰ καιρὸν Ἐπίσκοπος, Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Μητροπολίτης Δέρκων πρότερον μὲν ἐγράφετο καὶ ὠνομάζετο μόνον διὰ τοῦ ὀνόματος τῆς πόλεως Δέρκων, ἀπὸ δὲ τοῦ 1655 ἄχρι τοῦ 1746 ἐγράφετο καὶ ὠνομάζετο Μητροπολίτης Δέρκων καὶ Νεοχωρίου, ὑπέρτιμος δὲ μόνον καὶ οὐχὶ καὶ ἔξαρχος, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ 1746, ἴτοι ἀπὸ τοῦ προβιβασμοῦ αὐτοῦ, φημίζεται «Πανιερώτατος Μητροπολίτης Δέρκων, ὑπέρτιμος καὶ ἔξαρχος Βοσπόρου Θρακικοῦ καὶ Κυανέων», ἔστι δὲ καὶ εἰς τῶν ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Σαμουήλ (1763-8) ὀνομασθέντων ὀκτὼ Σεβασμιωτάτων Γερόντων.

* *

Ἴδου καὶ οἱ χρηματίσαντες ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ ἀρχιερεῖς, οὗς ἠδυνήθημεν εὐρεῖν ἐν διαφόροις ἱστορίαις καὶ ἐγγράφοις, δεκαπέντε μὲν ἀπὸ τῆς Ζ'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου (787) ἄχρι τῆς ἀλώσεως τῆς Κων)πόλεως (1453) ἐν διαστήματι ἐτῶν 666, ἐξ ὧν δύο προεδρικῶς διώκησαν ἔχοντες ἄλλας ἐπαρχίας, εἴκοσι δὲ ἀπὸ τοῦ 1640 μέχρι τοῦδε (Σημ. Ἐκδ. μέχρι Καλλινίκου Φωτιάδου δηλ.) κατ' ἀδιάκοπον διαδοχὴν, οἱ πάντες δὲ συμποσούμενοι εἰς τριάκοντα πέντε.

α) Ἐπίσκοποι Δέρκων καὶ Χηλῆς.

1) Γρηγόριος Α'. (τῷ 783 Ἀνθ. Ἀλεξ. (94) τόμ. Β'. σελ. 742, πρῶτος γνωστός Ἀρχιεπίσκοπος Δέρκων, παρουσιάσας εἰς τὴν ἐν Νικαίᾳ Ζ'. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον τῷ 786, 787 (Πρ. Συν.) Σ.-Μήλ. Β'. σ. 871, 876.

β) Ἀρχιεπίσκοποι Δέρκων καὶ Χηλῆς

2) Νεόφυτος Α'. τῷ 879 (Σ.)
3) Μακάριος Α'. (Ἀνθ. Ἀλεξ. (94) τ. Β'. σ. 929), παρῆν ἐν τῇ ὑπὲρ Φωτίου Συνόδῳ τῷ 879 (αὐτ.) (Μήλ. Β'. σ. 929).

4) Ἰωάννης Α΄. (Ἀνθ. Ἀλεξ. (112) τ. Ε΄. σ. 19) κατὰ τὸ 997 (Σ.).

5) Ἰωάννης Β΄. κατὰ τὸ 1166 (τῷ 1166-1185) Ἀνθ. Ἀλεξ. (112) τ. Β΄. σ. 147) ἴσως οὗτός ἐστι, περὶ οὗ ἀναφέρει Θεόδωρος ὁ Βαλσαμών Πατριάρχης Ἀντιοχείας ἀπὸ τοῦ 1185-1199 (Σύντ. Καν. Τόμ. Γ΄. 147), ὅτι ὁ Ἰωάννης Ἐπίσκοπος Δέρκου ἐπεχείρησε τὸν Θρόνον τῆς Δέρκου ὑπαγαγεῖν εἰς τὸ τοῦ Φιλέα πρωτοπαπαδίκιον αὐτοῦ διὰ τὸ πολυανθρωπότερον αὐτοῦ καὶ ἐκωλύθη συνοδικῶς ἦν δὲ ὁ Φιλέας χωρίον καὶ ἀκρωτήριον κατὰ τὸ στόμιον τοῦ Βοσπόρου.

6) Μιχαὴλ κατὰ τὸ 1171 (Σ.)

7) Γρηγόριος Β΄. (τῷ 1193 Ἀνθ. Ἀλεξ. (112) τ. Ε΄. σ. 101) κατὰ τὸ 1196 (Σ.)

8) Κωνσταντῖνος κατὰ τὸ 1276 καὶ 1279 (Σ.)

9) Ἀνώνυμος κατὰ τὸ 1304 καὶ 1306 (Σ.)

10) Θεόδουλος Ἀρχιεπίσκοπος Νυμφαίου ἔλαβε προεδρικῶς καὶ τὴν διοίκησιν τῆς χηρευούσης (Ἀρχι)επισκοπῆς Δέρκων τῷ 1316 κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον (Μικλ. Α΄. σ. 50-1)

11) Λουκάς (τῷ 1324-1331 Ἀνθ. Ἀλεξ. (109) τ. Α΄. σ. 104. 106) κατὰ τὸ 1324 μαρτ.-1329 ἀπρ. (αὐτ.)

12) Νεόφυτος Β΄. Μητροπολίτης Βιζύης διοικεῖ προεδρικῶς καὶ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Δέρκων τῷ 1354 (αὐτ.)

13) Ἀνώνυμος 1365 (ἰαν. μαῖ). Οὗτος Μητροπολίτης ὄν τῆς ἐν Πόντῳ Ἡρακλείας μετατίθεται εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Δέρκων τῷ 1365 μηνὶ Ἰανουαρίῳ (Αὐτ. Α΄. σ. 454-(Μηλ. Β΄. σ. 674).

14) Ἀνώνυμος, παρῆν ἐν ΚΠ. κατὰ μῆνα Μαΐον τοῦ 1371 μαρτ. 21 μαῖ. Ἰνδ. θ΄. Ἴσως ὁ αὐτὸς τῷ προηγουμένῳ ἀνωνύμῳ (αὐτ.).

Μητροπολίται

15) Παῦλος (τῷ 1373-1380 Ἀνθ. Ἀλεξ. (109) Β΄. σ. 7) Ἀρχιεπ. Δέρκων καὶ Χηλῆς κατὰ τὸ 1379 7/βρ. καὶ 1381 9/βρ. 23. Ἐπι τοῦτου ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Δέρκων ἐτιμήθη εἰς Μητρόπολιν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἀπὸ τοῦ 1365 ἄχρι τοῦ 1379 χρονικὸν διάστημα οὐκ ἔστιν μακρὸν ἀλλὰ 14 μόνον ἔτων, δυνάμεθα πιστεῦσαι ὅτι ὁ τῷ 1365 μετατεθείς ἀπὸ Ποντηρακλείας εἰς Δέρκους καὶ ἀνωνύμως ἀναφερόμενος καὶ ὁ κατὰ τὸ 1371, ἢ ἀμφότεροι εἰς καὶ ὁ αὐτὸς εἰσιν ἢ τοῦλάχιστον ὁ τελευταῖος οὗτος ὁ αὐτὸς ἐστὶ τῷ Παύλῳ τούτῳ (αὐτ.).

16) Ἀνώνυμος τῷ 1387 7/βρ. (9β. Μι).

γ) Μητροπολίται Δέρκων

17) Ἰωσήφ (Ἀνθ. Ἀλεξ. (109) Β΄. σ. 129) κατὰ τὸ 1389 Φεβρ.,

ΔΕΡΚΩΝ ΣΑΜΟΥΗΛ, Ο ΧΑΝΤΖΕΡΗΣ
(1731--1763)

ΔΕΡΚΩΝ ΓΕΡΜΑΝΟΣ, Ο ΑΠΟ ΦΙΛΙΠΠΩΝ ΚΑΙ ΔΡΑΜΑΣ
(1835—1842)

ΔΕΡΚΩΝ ΝΕΟΦΥΤΟΣ, Ο ΑΠΟ ΔΡΑΜΑΣ
(1842—1853)

ΔΕΡΚΩΝ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ, Ο ΑΠΟ ΠΕΛΑΓΩΝΕΙΑΣ
(1853—1865)

τελευταίως τῶν πρὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κων)πόλεως γνωστῶν ἀρχιερέων Δέρκων (Ἄπρ. αὐτ.) (Μαρτ. 20 Μικί Α' καὶ Β').

18) Ἀνώνυμος, 1393 8)βρ., 1395 Ματῶ (Μι).

19α) Ἀνώνυμος τῷ 1401 Ἰουλ. (Μι).

δ) *Μητροπολίται Δέρκων-Νεοχωρίου*

19β) Χρῦσανθος 1622.

20) Ἀνώνυμος τῷ 1629 Ἰαν. (Σ.)

21) Ἀθανάσιος Α'. πρῶτος γνωστὸς Μητροπολίτης Δέρκων μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀποθανὼν τῷ 1640 (Κώδ. Πατρ.) (Σ.) 1645 10/βρ. (20-31) (Σ.).

22) Χρῦσανθος Α'. (Ἀνθ. Ἀλεξ. (82) Γ'. σ. 572). Ἱερομόναχος ὢν ἐγένετο Μητροπολίτης Δέρκων τῷ 1640/5 10)βρ. (20-31) (Σ.) διαδεχθεὶς τὸν ἄνω Ἀθανάσιον Α'. καὶ διατελέσας ἄχρι τοῦ 1655 (Σ.).

23) Ἀθανάσιος Β'. (Ἀνθ. Ἀλεξ. (82) Γ'. σ. 591), διεδέχθη τὸν Χρῦσανθον Α'. τῷ 1655 Ἰουν. (12-30). (Σ.) Ἀλλὰ πρὸ τοῦ προχειρισθῆναι τοῦτον ἐξεδόθη πρότερον Τόμος Συνοδικός, ἐν ᾧ ἀναφέρεται ὅτι, ἐπειδὴ μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κων)πόλεως ἡρημώθησαν τὰ χωρία τῆς ἐπαρχίας Δέρκων καὶ ἐξέλιπεν αὕτη τοῦ εἶναι Ἐπαρχία καὶ ἔχειν ἀρχιερέα, τὰ δὲ χωρία αὐτῆς ἐγένοντο Χάσια Πατριαρχικά, ἢ Ἐκκλησία, πρόνοιαν περὶ τούτου λαμβάνουσα, ἀποκαθίστησιν αὐτὴν εἰς Μητρόπολιν, παρὰ χωροῦσα αὐτῇ τὰ ὀνομασθέντα Χάσια Πατριαρχικά χωρία, ἐν οἷς καὶ τὰ ἐν τῷ Βοσπόρῳ χωρία Θεραπεῖα καὶ Βουγιούκδερε, καὶ ὀνομάζουσα αὐτὴν Μητρόπολιν Δέρκων καὶ Νεοχωρίου (τοῦ ἐν τῇ Μαύρῃ Θαλάσσει, ὡς λέγει ρητῶς ὁ Τόμος, καὶ οὐχὶ τοῦ ἐν τῷ Βοσπόρῳ, ὡς ὑπέθεσαν τινες). Ὁ Τόμος οὗτος σώζεται ἐν τοῖς Κώδιξι τῶν Πατριαρχείων καὶ ἀλλαχοῦ χειρογράφοις, ἴσως δὲ καὶ ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Μητροπόλεως Δέρκων. Σημειωτέον ὅμως καὶ τοῦτο ὅτι, καίτοι ὁ Μητροπολίτης Δέρκων προσεκτήσατο τὰ ἐν τῷ Βοσπόρῳ ρηθέντα χωρία Θεραπεῖα καὶ Βουγιούκδερε, οὐκ εἶχεν ὅμως τὴν ἔδραν αὐτοῦ ἐν Θεραπείῳ, ὡς νῦν, ἀλλὰ διέμενεν ἀλλαχόσε, καθότι λέγει ρητῶς ὁ Ἀθανάσιος Κομνηνὸς Ὑψηλάντης ἐν τοῖς μετὰ τὴν ἄλωσιν χρονικοῖς αὐτοῦ (σελ. 284), ὅτι ἐγεννήθη ἐν Θεραπείῳ τῷ 1711 ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς μάμμης αὐτοῦ Δρακούλας, ἥτις τανῦν (ἔγραφε δὲ ταῦτα μετὰ τὸ 1761) ἐστὶ μητρόπολις τοῦ Δέρκων, ἥντινα οἰκίαν ἐπώλησεν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Ἀφεντούλης Τζανέτου τῷ Οἰκονόμῳ παπᾶ Εὐαγγελινῷ. Ὅθεν ἡ ἐν Θεραπείῳ διαμονὴ τῶν Μητροπολιτῶν Δέρκων ἐγένετο ἢ περὶ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ἀρχιερατείας τοῦ Δέρκων Νικοδήμου (+ τῷ 1731) ἢ, ὅπερ καὶ πιθανώτερον, ἐπὶ τοῦ διαδόχου αὐτοῦ Σαμουήλ, πάντως ὅμως πρὸ τοῦ 1746, ὅτε ἡ Ἐπαρχία

αὐτὴ προήχθη εἰς τὸν Η'. Θρόνον, διότι τότε ρητῶς ἀνοφέρεται ὅτι ὁ Δέρκιων Σαμουήλ εἶχε τὴν μητρόπολιν αὐτοῦ ἐν Θεραπειοῖς (Σ.)

24) Χρυσάνθος Β'. (Ἀνθ. Ἀλεξ. (113) σ. 72 Δέρκιων καὶ Νεοχωρίου (κῶπ.) ἢ Α'. το β', ἦν κατὰ τὸ 1662 καὶ παρῆλθον τῷ 1673 7)βρ. 11, ἔζη δὲ καὶ τῷ 1674 ὡς πρῶτον Δέρκιων (Σ.) (Κώδ. Πατρ.)

25) Μακάριος Β'. (Ἀνθ. Ἀλεξ. (52) σ. 86) Ἐπίσκοπος ὢν Ἀγαθουπόλεως διεδέχθη τὸν ἄνω Χρυσάνθον τῷ 1673 Σεπτεμβρ. 11, κατὰ δὲ τὸ 1688/9 (Κώδ. Πατρ.) ἐγένετο Ἡρακλείας, εἶτα Πρόεδρος Βερροίας καὶ ἀπέθανε τοιοῦτος. Ὅθεν ἡ βιογραφία τούτου ἀνήκει ἐν ταῖς τῶν Μητροπολιτῶν Βερροίας (Σ.)

26) Νικόδημος [τῷ 1688-1731 (Ἀνθ. Ἀλεξ. (52) σ. 105) (χειρογρ. Σ. καὶ Σ. β)]. Τῷ 1694 ἰαν. ἦν καὶ τῷ 1714 ἰνδ. η' (Κώδ. Πατρ.). Διεδέχθη τὸν ἄνω Μακάριον Β'. τῷ 1689 καὶ ἀπέθανε τῷ 1731 10/βρ. (Σ.) Ὑψηλ. σ. 332-3 (ἴδ. Νικόδημος).

27α) Νεόφυτος τῷ 1708 Ἰουλ. (Υ. Ξ. Ζ. α 215).

ε) Μητροπολίται Δέρκιων

27β) Νικόδημος τῷ 1709 καὶ 1720, 1731 Ἰουν. (Υ. Ξ. Ζ. β 384, α, 205, 216).

27γ) Σαμουήλ Χαντζερῆς (Ἀνθ. Ἀλεξ. (110) Α' σ. 230, 240) — (χειρογρ. Σ. καὶ Σ. β'). Παρῆν ἐν τῇ καθαιρέσει τοῦ Νικομηδείας Γαβριήλ τῷ 1745 Ἰαν., ἐγεννήθη τῷ 1700. (Ραγκαβῆ Φαναριώται. — Κώδ. Πατρ. — Ἐκκλ. Ἀλήθ. 29 Μαιου 1892, σημ. Θ'). Υἱὸς Μπασιῶ Γιαννάκη (Ὑψηλ. σ. 332), γεννηθεὶς ἐν ΚΠ., διεδέχθη τὸν ἄνω Νικόδημον τῷ 1731 10βρ. (Ἐλευθ. Ταπ.) ἢ 1746 8βρ. (μητρ. Δέρκιων τῷ 1739 χειρ. Σ. καὶ Σ. β') καὶ ἐπικρατοῦσε τῷ 1763/4 μαιὺ 24. Ὅθεν καὶ τοῦ κλεινοῦ τούτου ἱεράρχου ἡ βιογραφία περὶλείπεται ἐνταῦθα ὡς ἀνήκουσα ἐν ταῖς τῶν Πατριαρχῶν (Σ.).

27δ) Ἀνώνυμος Δέρκιων καὶ Νεοχωρίου (Υ. Ξ. Ζ. β 381).

28) Διονύσιος (τῷ 1764-1773 Ἀνθ. Ἀλεξ. (110) Α' σ. 260), ἐπωνυμούμενος Σαμουρκάσης, ἐξ εὐγενοῦς Φαναριωτικῆς οἰκογενείας τυγχάνων. Ἐγένετο πρῶτον μητροπολίτης Χίου τῷ 1741. Τῷ 1762 προεβιβάσθη Ἐρέσου, τῷ δὲ 1763/4 μαιὺ 24 μετετέθη εἰς Δέρκιους, διαδεχθεὶς τὸν ἄνω Σαμουήλ, καὶ ἀπέθανε τῷ 1772 κατὰ μῆνα 8βριον (Ὑψηλ. 512) (Σ.).

29) Ἀνανίας (τῷ 1773 Ἀνθ. Ἀλεξ. (1), τῷ 1785 Ἀνθ. Ἀλεξ. (110) Α' σελ. 286) Κώδ. Πατρ. Miklos. Ε' σ. 215, 219). Πελοποννήσιος τὴν πατρίδα, ἀπὸ χωρίου «Καλύβια» χώρας Ζαρούχλης, ἐπαρχίας Κορίνθου καὶ Κερνίτζης. Ἐγένετο πρῶτον μητροπολίτης Ἀγγιάλου τῷ 1753, τῷ δὲ 1773 μηνὶ Φεβρουαρίῳ προεβιβάσθη Δέρκιων, διαδεχθεὶς τὸν ἄνω Διονύσιον (Ὑψηλ. 512), καὶ ἀπέθανε τῇ 26 Μαρτίου τοῦ 1791 (Σ.).

29α) Σαμουήλ τῷ 1782 (Ἀνθ. Ἀλεξ. (113) παραρτήματι σ. 69).

29β) Δανιήλ τῷ 1784 (Ἀνθ. Ἀλεξ. (25) σ. 130).

29γ) Νικόδημος μητο. Δέρκιων κατὰ τὸ 1778. (Ἐλευθ. Ταπειν. Ἑβδομ. Ἐπιθεώρ. ἔτος 1886 σ. 122).

30) Γεράσιμος Α' (Ἀνθ. Ἀλεξ. (27) ἔτ. Β' σ. 421, 473) ἀπὸ Νικομηδείας (Κώδ. Πατρ.), διεδέχθη τὸν ἄνω Ἀνανίαν τῷ 1791, μαρτ. 26 καὶ ἐπατριάρχευσεν ὡς Γεράσιμος Γ' τῷ 1794 μαρτ. 3. Ὅθεν καὶ τούτου ἡ βιογραφία ἀνήκει ἐν ταῖς τῶν Πατριαρχῶν (Σ.).

31) Νεόφυτος Γ' τῷ 1791 Ἰουν. 12 (Σ.).

31α) Γρηγόριος τῷ 1794-1797 (Ἀνθ. Ἀλεξ. (27) ἔτ. Η' σ. 364).

32) Μακάριος Γ' τῷ 1797-1801 (Ἀνθ. Ἀλεξ. (110) Α' σ. 294) ὁ ἐπὶ Ἄσπης (ἦν τῷ 1798 ὄρα Ἑβδομ. Ἐπιθεώρ. 1885 σ. 94. Κώδ. Πατρ. Miklos. Ε' σ. 153, 224), ὁ Βαλασάκης, ἐξ εὐγενοῦς καὶ οὗτος Φαναριωτικῆς οἰκογενείας, διεδέχθη τὸν ἄνω Γεράσιμον Α' τῷ 1794 μαρτ. 4, τῷ δὲ 1801 προεβιβάσθη εἰς Ἐφέσον. Ὅθεν καὶ περὶ τούτου ἐροῦμεν ἐν ταῖς βιογραφίαις τῶν τῆς Ἐρέσου μητροπολιτῶν (Σ.).

33) Γρηγόριος Γ' (Ἀνθ. Ἀλεξ. (110) Α' σ. 94, 96, (84) σ. 249, Κώδ. Πατρ. Μυστακ. Κουρούτσ. σ. 28, 36, 37, ἐκ τῶν σημ. Θ'). Πελοποννήσιος τὴν πατρίδα ἱερομόναχος ὢν ἐγένετο πρῶτον μητροπολίτης Λακεδαιμονίως τῷ 1777 μηνὶ Φεβρουαρίῳ. Τῷ 1791 μηνὶ 9βρίῳ μετετέθη εἰς Βιδύνην, τῷ δὲ 1801 μηνὶ Ἰουνίῳ προεβιβάσθη Δέρκιων, διαδεχθεὶς τὸν Μακάριον Γ'. Ἐθανατώθη τῷ 1821 περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰουνίου μηνός (Σ.).

34) Ἱερεμίας (Ἀνθ. Ἀλεξ. (27) ἔτ. Γ' σ. 417 καθηρέθη αὐτ.), Καλύμνιος τὴν πατρίδα, ἀνὴρ συνετὸς καὶ δραστήριος. Κατὰ τὸ 1808 ἦν ἱεροδιάκονος τοῦ Ἡρακλείας Μελετίου, τῷ δὲ 1816 ἱερομόναχος ἤδη ὢν ἐξελέγη μητροπολίτης Βιζύης καὶ Μηδείας κατὰ μῆνα Αὐγούστου, τῷ δὲ 1821 μηνὶ Ἰουνίῳ προεβιβάσθη Δέρκιων (Σ., Κώδ. Πατρ.), ἀλλ' ἐξώσθη τῷ 1824 Ἰουλ. (Γεδ. αὐτ.), ἐξωρίσθη εἰς Ἱεροσόλυμα (Γεδ. Βουλγ. Ζητ. σ. ογ') καὶ ἀπέθανε τῷ αὐτῷ ἔτει ἐν τῇ ἐξορίᾳ.

35) Νικηφόρος (Ἀνθ. Ἀλεξ. (110) τόμ. Α' σ. 179, 325), ἐκ Τριπόλεως Συρίας, υἱὸς τοῦ κῆρ Δρόσου, ζῶντος τῷ 1823-4 (Φαναρ. Μάνοι). Οὗτος ἱερομόναχος ὢν ἐγένετο πρῶτον ἀρχιεπίσκοπος Προικοννήσου τῷ 1795 κατὰ μῆνα Αὐγούστου τῷ 1821 κατὰ μῆνα Ἰούνιον ἐγένετο μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως (Σ.), τῷ δὲ 1824 προεβιβάσθη εἰς τὴν Μητρόπολιν Δέρκιων, διαδεχθεὶς τὸν ἄνω Ἱερεμίαν, καὶ ἀπέθανε τῷ 1835 κατὰ μῆνα Νοέμβριον.

35α) Γεράσιμος τῷ 1836 (Ἀνθ. Ἀλεξ. (105) φαίνεται ἐν συνοδ. ἐγκυκλ. ἐπιστ.

36) Γερμανὸς (Ἀνθ. Ἀλεξ. (110) Α' σελ. 211), βυζάντιος. Διεδέχθη τὸν ἄνω Νικηφόρον τῷ 1835, τῷ δὲ 1842 ματῶ ἐπατριάρχευσεν ὡς Γερ-

μκνός Δ'. "Οθεν ὄρα τὴν βιογραφίαν αὐτοῦ ἐν ταῖς τῶν Πατριαρχῶν (Σ.) (Κώδ. Πατρ. Κκαλαβακίδου Μελετ. σελ. 81).

37) Νεόφυτος Δ' (Ἀνθ. Ἀλεξ. (27). ἔτ. Β' σελ. 431), βυζάντιος ἐγένετο πρῶτον Μητροπολίτης Δράμας τῷ 1835, τῷ δὲ 1842 προεβιβάσθη Δέρκων καὶ ἀπέθανε τῇ 15 Μαρτίου 1853.

38) Γεράσιμος Β'. Θεραπειανός, Λαχοβάρης. Ἄνθρωπος εὐπαιδευτός καὶ ἐνάρετος. Ἐγένετο τὸ πρῶτον Μητροπολίτης Πρεσλάβας, εἶτα προεβιβάσθη εἰς τὴν Μητρόπολιν Πελαγονείας κατὰ τὸ 1840, τῷ δὲ 1853 κατὰ μῆνα Μάρτιον 15 μετετέθη εἰς τὴν Μητρόπολιν Δέρκων. Ἀπέθανε τῇ 13/5 Μαρτίου 1865 [τῇ 12 Μαΐου (Ἀν.)] καὶ ἐτάφη τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ Κυριακῇ Δ' τῶν Νηστειῶν, ἐν τῷ Ναῷ τῆς ἐν Θεραπείῳ Μητροπόλεως αὐτοῦ. Ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ ἦν μήτηρ τῆς κυρίας Μαρίας, συζύγου Ἀλέκου Φωτιάδου (Ἀνθ. Ἀλεξ.—Συνταγματικὸν 1862 Ἰαν.).

39) Νεόφυτος Ε', ἄνθρωπος πεπαιδευμένος, ἐκ τῶν τροφίμων τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς, ἠπειρώτης τὴν πατρίδα καὶ Δρυμάδης τὸ ἐπώνυμον. Μ. Πρωτοσύγκελλος ὢν τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἐγένετο μητροπολίτης Χίου τῇ 17 Φεβρουαρίου 1856. Τῇ 24 Δεκεμβρίου μετετέθη εἰς Κασσάνδρειαν, καὶ τῇ 14 Μαρτίου 1865 προεβιβάσθη Δέρκων. Ἀπέθανε τῇ 5 Αὐγούστου 1875 καὶ ἐτάφη τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ, ἑορτῇ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, ἐν τῷ Ναῷ τῆς ἐν Θεραπείῳ Μητροπόλεως αὐτοῦ (Ἀν.) (Ἀνθ. Ἀλεξ.) (Κώδ. Πατρ.).

40) Ἰωακείμ Κοικώδης (Προκτ. Ἐκκλ.). Χίος, ἀνεψιὸς τοῦ ἀοιδίμου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ τοῦ Β'. Διεδέχθη τὸν ἄνω Νεόφυτον Β' τῷ 1875 μὴν Αὐγούστου προβιβάσθεις ἀπὸ Λαρίσσης, τῇ δὲ 1 Ὀκτωβρίου 1884 ἐξελέγη Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ὡς Ἰωακείμ Δ'. "Οθεν καὶ τούτου ἡ βιογραφία ἀνήκει εἰς τὰς τῶν Πατριαρχῶν. (Ἀνθ. Ἀλεξ.)

41) Καλλίνικος, ἐπωνυμούμενος Φωτιάδης. Μέγας Πρωτοσύγκελλος ὢν τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἐγένετο Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης τῷ 1878 99ο. 6, τῷ δὲ 1884 μετετέθη εἰς Δέρκους, καὶ αὐτὸς ἐστὶν ὁ νῦν (1899) εὐκλεῶς Ἀρχιερατεύων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ.

Ἐκ τῶν ἐν Δέρκοις λοιπῶν ἀρχιερατευσάντων, ὡς ἤδη ἱστορεῖται, τῶν μὲν πρὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως 15 Ἀρχιερέων ἀδηλόν ἐστι τὸ τέλος. Ἐκ δὲ τῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν 19 (ἀφαιρουμένου δηλαδὴ τοῦ νῦν κ. Καλλινίκου):

ἐγένοντο Οἰκουμενικοὶ Πατριάρχαι	4
μετετέθησαν εἰς ἄλλας Ἐπαρχίας	2
παρητήθη	1
ἐξώσθη	1
ἀπέθανον ἐν τῷ Θρόνῳ	11

* *

[Σημειώσεις Ἐκδ. — Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο λήγει ἡ μελέτη τοῦ ἀειμνήστου Μ. Λογοθέτου Σταυράκη βέη Ἀριστάρχου. Εἰς συμπλήρωσιν αὐτῆς περαιτέρω δημοσιεύονται βιογραφικὰ σημειώματα τῶν μετὰ τὸν Μητροπολίτην Καλλίνικον (1884-1924) μέχρι σήμερον Ποιμεναρχῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δέρκων, ὡς καὶ ἐν παραρτήματι, ἢ Προῶς τοῦ προβιβασμοῦ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως εἰς θρόνον τοῦ Συνταγματικοῦ Η' καὶ τὰ ἐν τοῖς Κώδιξι τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ σωζόμενα ὑπομνήματα ἐκλογῆς κατὰ καιροὺς Μητροπολιτῶν Δέρκων.]

* *

Κωνσταντῖνος ὁ ἀπὸ Προύσης

Τὸν Μητροπολίτην Καλλίνικον, ποιμάναντα τὴν Ἐπαρχίαν Δέρκων μέχρι Μαΐου τοῦ 1924 καὶ ἐκλεγέντα τότε Μητροπολίτην Ἐφέσου (1), διεδέχθη τῇ 8 Μαΐου 1924 ὁ Μητροπολίτης Προύσης Κωνσταντῖνος (2). Ὁ Μητρ. Κωνσταντῖνος (τὸ ἐπώνυμον Ἀράμπογλου) ἐγεννήθη ἐν Σιγῇ τῆς Ἐπαρχίας Προύσης τῷ 1859 (3), ἐκ γονέων Ἰωάννου Ἀράμπογλου καὶ Ἐλένης, τὸ γένος Χατζηγηροζοῦ. Διακούσας τὰ πρῶτα γράμματα ἐν τῇ γενετείρᾳ αὐτοῦ, εἰσήχθη τῷ 1877 εἰς τὴν Ἱερὰν Θεολογικὴν Σχολὴν Χάλκης. Ἀποφοιτήσας δὲ ἐκ ταύτης τῷ 1885, ἀρχικῶς ἐπὶ βραχὺ ἐδίδασκεν, ἀκολούθως δὲ χειροτονηθεὶς εἰς διάκονον προσελήφθη ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Προύσης Ναθαναήλ, ὡς Ἀρχιδιάκονος τὸ πρῶτον καὶ εἶτα ὡς Πρωτοσύγκελλος. Τῇ 5 Μαρτίου 1896 ἐξελέγη Ἐπίσκοπος Ροδιστοῦ (4), διατελέσας ὑπὸ τὸν ψιλὸν τοῦτον τίτλον ὡς βοηθὸς τοῦ Ἀδριανουπόλεως Κυρῆλλου ἐν τῷ τμήματι Σαράντα Ἐκκλησιῶν. Ἡ εἰς ἐπίσκοπον χειροτονία ἐτελέσθη τῇ 10 Μαρτίου 1896 ἐν τῷ ἐν Γαλατῶν Ἱερῷ Ναῷ Παναγίας τῆς Καφφατιανῆς, ἱερουργούντων τῶν Μτῶν Προύσης Ναθαναήλ, Ἐλασσῶνος Νικοδήμου καὶ Παρσμουθίας καὶ Φιλιατῶν Κωνσταντῖνου. Τῇ 22 Ἰουλίου 1899 ἐξελέγη Μητροπολίτης Βελλῶν καὶ Κενήτης (5), τῇ 29 Ἰουνίου 1906 Μητροπολίτης Τραπεζοῦντος (6), τῇ 2 Ἀπριλίου 1913 Μητροπολίτης Κυζίκου (7), τῇ 10 Φεβρουαρίου 1922

1) Κώδ. Πατρ. ὑπομν. ἔτ. 1923 κ. ε. σελ. 29. Ἐφησυχάζων ἐνταῦθα ἔκτοτε ὁ Μτῆς Καλλίνικος, ἀπεβίωσε τῇ 16 Ἰανουαρίου 1926. Ἐτάφη ἐν τῷ ἐν Θεραπείῳ ἱ. ναῷ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς.

2) Ἐν τῷ αὐτῷ Κώδ. σελ. 30.

3) Τὸ ἔτος τῆς γεννήσεως ὁρίζεται οὕτως ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐγγραφῆς τοῦ ἀειμνήστου ἐν τῷ μαθητικῷ μητρώῳ τῆς Ἱ. Θεολ. Σχολῆς Χάλκης. Οἱ ἐν Ἀθήναις οἰκεῖοι αὐτοῦ, παρ' ὧν ἐζητήθησαν πληροφορίες, ὁρίζουσιν ὡς ἔτος γεννήσεως τὸ 1857.

4) Κώδ. Πατρ. Ἀρχ. ΕΖ' σελ. 511. Περὶ Ἐκκλ. Ἀλήθ. ἔτ. ΙΣΤ' σελ. 8 καὶ 17.

5) Κώδ. Πατρ. Ἀρχ. πια' σελ. 41.

6) Αὐτόθι σελ. 143.

7) Αὐτόθι σελ. 285.

Μητροπολίτης Προύσης (1) και τῆ 8 Μαΐου 1924 Μητροπολίτης Δέρκων.

Χηρέσχαντος τοῦ Ἀγιωτάτου Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου διὰ τῆς τελευταίας τοῦ ἀοιδίμου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ζ', ὁ Μητροπολίτης Δέρκων Κωνσταντῖνος ἐξελέγη τῆ 17 Δεκεμβρίου 1924 (2) Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ὡς Κωνσταντῖνος ΣΤ'. Ἀναγκασθεὶς ὅμως, μετὰ βραχυτάτην πατριαρχεῖαν, νὰ ἀναχωρήσῃ ἐντεῦθεν — θεωρηθεὶς ὡς ἀνταλλάξιμος — τῆ 30 Ἰανουαρίου 1925, μετέβη εἰς Θεσσαλονίκην, ὅθεν και ἀπέστειλε τῆ 22 Μαΐου ἰδίου ἔτους τὴν ἀπὸ τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου παραίτησιν αὐτοῦ.

Ἀκολουθῶς μεταβὰς εἰς Χαλκίδα και παραμείνας ἐν αὐτῇ ἐπὶ βραχὺ, ἐγκατεστάθη ὀριστικῶς ἐν Ἀθήναις, ἐν δωρηθέντι αὐτῷ μεγάρῳ ἐν τῇ περιφερείᾳ Νέας Φιλαδελφείας, ὅπου ἐρησύχασε μέχρι τῆς τελευταίας αὐτοῦ, ἐπελευθέρως τὴν προΐαν τῆς 28 Νοεμβρίου 1930. Ἡ κηδεὶα τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου ἐγένετο πάνδημος, ἀποδοθεισῶν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ σκήνῳ τιμῶν ἀρχηγοῦ Κράτους. Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ἐψάλη ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου μετὰ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἐτάφη πρὸ τοῦ Α' Νεκροταφείου Ἀθηνῶν.

Φώτιος ὁ ἀπὸ Φιλαδελφείας

Ἐγεννήθη ἐν Πριγκήπῳ τῆ 16 Νοεμβρίου 1815, ἐκ γονέων Σταύρου Δημητρίου Μυριάτου καὶ Σεβαστῆς Πέτρου Τσακούλη-Κρητικᾶκη, ἐκ παλαιῶν τῆς νήσου οἰκῶν ἐλκόντων τὸ γένος. Διακούσας τὰ πρῶτα γράμματα ἐν τῇ κοινοτικῇ Σχολῇ τῆς γενετικῆς αὐτοῦ και ἀκολουθῶς ἐν τῇ Γερμανοελβετικῇ Σχολῇ τοῦ Γαλατᾶ, συνεπλήρωσε τὴν ἐγκύκλιον αὐτοῦ παιδείω ἐν τῷ Γυμνασίῳ και Διδασκαλείῳ τῆς Φιλιππουπόλεως. Ἐφοίτησεν ἄργότερον εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τυχὼν δὲ τοῦ θεολογικοῦ διπλώματος ἀπῆλθεν εἰς Ἑσπερίαν και συνεπλήρωσε τὰς φιλοσοφικὰς αὐτοῦ σπουδὰς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Μονάχου.

Ἐπανελθὼν ἐξ Εὐρώπης, ἐχειροτονήθη, ἐν ἡλικίᾳ 28 ἐτῶν, εἰς διάκονον — λαβὼν τὸ ὄνομα Φώτιος ἀντὶ τοῦ ὅπερ κατὰ κόσμον ἔφερε Δημήτριος — και μετὰ διετίαν εἰς πρεσβύτερον ὑπὸ τοῦ καιμνήστου Μητροπολίτου Φιλιππουπόλεως Φωτίου, τοῦ εἶτα Σερβίου και Κοζάνης (ἀποθανόντος ἐν Αἰγίνῃ τῆ 23 Μαρτίου 1925), διορισθεὶς και ὑπηρετήσας πρὸ αὐτῷ ἀρχικῶς ὡς Ἀρχιδιάκονος και Ἱεροκέρυξ και εἶτα ὡς Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, μέχρι τοῦ 1906, ὅτε, βία ἐξωσθέντων

1) Αὐτόθι σελ. 324.

2) Κώδ. Πατρ. Ἀρχαιοφ. Ὑπομν. ἔτ. 1923 κ. ἐξ. σελ. 51. Περὶ και « Ὁρθοδοξία » 1930, φύλλ. Νοεμβρίου και Δεκεμβρίου.

ἐκ Ρωμανίας και Βουλγαρίας ὑπὸ τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως τῶν ὑπὸ τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον ὑπαγομένων Μητροπολιτῶν, διορίσθη ὑπὸ τῆς Ἱεροσολίτης Γενικῆς Πατριαρχικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς διοίκησιν τῶν ἐν Ρωμανίᾳ και Βουλγαρίᾳ Ἐπαρχιῶν τοῦ Θρόνου. Ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ Γενικοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου παρέμεινε και εἰργάσθη αὐτόθι μέχρι τῆς 24 Ἰουνίου 1914, ὅτε μεθ' ὀλοκλήρου τοῦ ὁμογενοῦς Κλήρου ὠδηγήθη ἔξω τῶν ὁρίων τοῦ Βουλγαρικοῦ Κράτους.

Ἐπιλεγθεὶς ἀκολουθῶς Ἐπίσκοπος τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Ἱερηουπόλεως, διορίσθη τῆ 18 Ἀπριλίου 1919 ἐνταῦθα ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τίτλον ὡς Ἀρχιερατικῶς Προϊστάμενος τῆς Κοινότητος Σταυροδρομίου.

Προαχθεὶς εἰς Μητροπολίτην Φιλαδελφείας (1) τῆ 20 Μαρτίου 1924 και προσκληθεὶς μέλος τῆς Ἁγίας και Ἱερᾶς Συνόδου, διετήρησε και ὡς τοιοῦτος τὴν ἀρχιερατικὴν Προϊσταμένην τῆς Κοινότητος Σταυροδρομίου, παραμείνας ἐν αὐτῇ μέχρι τῆς 17 Ἰανουαρίου 1925, ὅτε ἐξελέγη Μητροπολίτης Δέρκων (2), εἰς διαδοχὴν τοῦ εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον ἀναβιβασθέντος Μητροπολίτου Κωνσταντῖνου.

Τὴν Ἐπαρχίαν Δέρκων ἐποίμανε (3) μέχρι τῆς 7 Ὀκτωβρίου 1929, ὅτε ἀναψήθη ἐπὶ τὸν Ἀγιώτατον Οἰκουμενικὸν Θρόνον (4), χηρέσαντα διὰ τῆς πρὸς Κύριον ἐκδημίας τοῦ ἀοιδίμου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βασιλείου τοῦ Γ', ἔχει δὲ ἔκτοτε, τῆ εὐλογία τοῦ Θεοῦ, τὰς βαρεῖας εὐθύνας τῆς Πρακτικῆς τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Ἀμβρόσιος ὁ ἀπὸ Νεοκαισαρείας

Βυζάντιος τὴν πατρίδα, χιακῆς δὲ καταγωγῆς, ἐγεννήθη τῷ 1857, ἐκ γονέων Σταυρινοῦ Λαμπρινοῦ και Μαρίας τὸ γένος Ξενάκη. Τὰ πρῶτα

1) Κώδ. Πατρ. Ἀρχαιοφ. Ὑπομν. ἔτ. 1923 κ. ἐξ. σελ. 19.

2) Αὐτόθι. σελ. 55.

3) Κατεδαφισθέντος ὑπὸ τῆς Δημαρχίας, δι' εὐφροσιν τῆς δημοσίας ὁδοῦ, τοῦ ἐμπροσθίου μέρους τοῦ ἐν Θεραπειῶν Μητροπολιτικοῦ οἰκήματος, ὁ Μητροπολίτης Δέρκων Φώτιος προέβη εἰς γενικὴν αὐτοῦ ἐπισκευὴν και ἀνακαινίσιν (1926). Σημειωτέον ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Μητροπολιτικὸν οἶκημα χρησιμεύει ὡς τοιοῦτον ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ 15' αἰῶνος, ὅτε προσαρτηθεισῶν διὰ Τόμου (Ἰούνιος 1655) τῶν Κοινοτήτων Θεραπειῶν και Βουγιούκ-Δερέ τῇ Ἱ. Μητροπόλει Δέρκων, ὁ τότε Μητροπολίτης Δέρκων Ἀθανάσιος μετέφερε τὴν ἔδραν αὐτοῦ εἰς Θεραπεία, ἐγκαταστάθεις εἰς τὸ οἶκημα τοῦτο. Καίτοι δὲ τοῦτο κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 17' αἰῶνος ἐπωλήθη βία εἰς ξένον πρόσωπον, ὅμως και πάλιν ἠγοράσθη (1795) ἐπὶ Δέρκων Μακαρίου, ἀνακαινίσαντος αὐτό. Ὁμοίως ἐπεσκεύασαν και ἀνακαινίσαν τὸ οἶκημα και ὁ Μητροπολίτης Νεόφυτος ὁ ἀπὸ Κασσανδρείας (1865) και Ἰωακείμ ὁ Κοκκιάδης (1879) (Περὶ « Ὁρθοδοξία » ἔτος Α' σελ. 80).

4) Κώδ. Πατρ. Ἀρχαιοφ. Ὑπομν. ἔτ. 1923 κ. ἐ. σελ. 112.

μαθήματα διήκουσεν ἐν ταῖς Σχολαῖς Φωτηρᾶ, ἐνθα καὶ ἐγεννήθη. Ἀποφοιτήσας τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς (1875-80), εἰσήχθη εἰς τὴν Ἱερὰν Θεολογικὴν Σχολὴν Χάλκης, ἐξ ἧς ἀπεφοίτησε τῷ 1884. Ὡς ἱεροσπουδαστὴς ἐχειροτονήθη εἰς διάκονον κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1882 ἐν τῷ ἐν Θεραπείοις Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς ὑπὸ τοῦ τότε Μητροπολίτου Δέρκων καὶ εἶτα Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ τοῦ Δ', ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ ὁποίου εἰσήχθη εἰς τὴν Ἱ. Θεολογικὴν Σχολήν. Χειροτονηθεὶς ἔλαβε — κατὰ κόσμον καλούμενος Σταῦρος Σταυρινός — τὸ ὄνομα τοῦ προστάτου αὐτοῦ ἀειμνήστου εὐεργέτου Ἀμβροσίου Μαυρογορδάτου.

Ἐπὶ τῆς ἀρχικῆς ὡς Ἀρχιδιάκονος τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Σωφρονίου, τοῦ διατελέσαντος πρότερον Οἰκουμενικοῦ Κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1884 διωρίσθη παρὰ τοῦ ἀοιδίμου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ Δ' Ἱερτικῶς Προϊστάμενος τοῦ ἐν Τζιβζλίῳ Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ καθηγητὴς τῶν Ἱερῶν ἐν τῇ Σχολῇ Παναγίας Σταυροδρομίου. Τῷ 1887 προσελήφθη ὡς Πρωτοσύγκελλος τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Καισαρείας Ἰωάννου, ὑφ' οὗ ἀκολούθως διωρίσθη Διευθυντὴς τῆς Ροδοκανακείου Ἱερατικῆς Σχολῆς Καισαρείας. Τῷ 1888 προσελήφθη ὡς Πρωτοσύγκελλος τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Τραπεζοῦντος Φιλαρέτου (Βαφείδου). Τῷ 1889, ἐπανελθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν, διωρίσθη Ἱερατικῶς Προϊστάμενος Μουχλίου καὶ καθηγητὴς τῶν Ἱερῶν ἐν τῷ Παρθενωγαγείῳ τῆς Παλλάδος. Ἐφεξῆς διωρίσθη οἰκονόμος τοῦ ἐν Σμύρνῃ ἡμετέρου Νοσοκομείου, ἐπανελθὼν δὲ ἐκ Σμύρνης, ἀνέλαβεν ἀργότερον καθήκοντα Ἱερατικῶς Προϊσταμένου Μ. Ρεύματος (1).

Τῇ 6 Μαρτίου 1893, δικτελῶν Ἱερατικῶς Προϊστάμενος τῆς Κοινότητος Μ. Ρεύματος, προήχθη εἰς Ἐπίσκοπον Κλαυδιουπόλεως (2) καὶ ἐχειροτονήθη ἐν Μ. Ρεύματι τῇ Ε' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, 14 Μαρτίου 1893, ὑπὸ τῶν Μητροπολιτῶν Βελεγράδων Δωροθέου, Χαλδείας Γερβασίου καὶ πρώην Ἀγγιᾶλου Ἀνθίμου (Τσάτσου), ὑπὸ τὸν ψιλὸν δὲ τοῦτον τίτλον προέστη τῆς Κοινότητος μέχρι τῆς 3 Ὀκτωβρίου 1895, ἕτε ἀνεδείχθη Μητροπολίτης Πρεσπῶν καὶ Ἀχριδῶν (3). Τῇ 18 Νοεμβρίου 1896 ἐξελέγη Μητροπολίτης Σκοπείων (4), τῇ 19 Ὀκτωβρίου 1899 Μητροπολίτης Πελαγο-

1) Αἱ ὡς ἄνω βιογραφικαὶ πληροφορίες ἐλήφθησαν ἐξ αὐτογράφου βιογραφικοῦ σημειώματος τοῦ ἀειμνήστου, εὐρισκομένου ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ ἀρχεῖῳ τῆς αὐτοῦ Θεοσιώτης Παναγιότητος, τοῦ Προσκυνητοῦ ἡμῶν Πατρὸς καὶ Δεσπότη.

2) Κώδ. Πατρ. Ἀρχαιοφ. ΕΖ' σελ. 441. Πρβλ. καὶ Ἐκκλ. Ἀλήθ. ἔτος ΙΓ' σελ. 9 καὶ 18.

3) Κώδ. Πατρ. Ἀρχ. ΕΖ' σελ. 503.

4) Αὐτόθι σελ. 524.

νεως (1), τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1903 Μητροπολίτης Νεοκαισαρείας (2) καὶ τῇ 28 Ἀπριλίου 1911 Μητροπολίτης Καισαρείας (3).

Ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1914 ἰδιώτευσεν ἐν Φαναρίῳ ὡς πρώην Καισαρείας ἐπὶ δεκαετίαν, ἐπιδοθεὶς κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο εἰς μελέτας καὶ ἐκδοὺς διαφόρους συγγραφάς, ἐν αἷς «Αἱ ἀρχαιόταται καὶ σύγχρονοι Λειτουργίαι τῶν κυριωτέρων τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησιῶν», «Ἡ Ἱερολογία τοῦ Γάμου ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ Θ' μέχρι τοῦ ΙΣΤ' αἰῶνος», «Μελέτη περὶ τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν τοῦ Λυχνικοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου» κ. ἄ.

Ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας τοῦ ἀοιδίμου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ζ' ἐκλήθη καὶ αὐθις εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐκκλησίας, ἀποκατασταθεὶς τῇ 22 Μαρτίου 1924 εἰς τὴν Μητρόπολιν Νεοκαισαρείας (4).

Τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1929 ἐξελέγη εἰς τὴν συνεπείᾳ τῆς ἐκλογῆς τοῦ εὐκλεῶς Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας ὡς Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου χηρεύσασαν Ἱερὰν Μητρόπολιν Δέρκων (5), ἣν ἐποίμανε μέχρι τῆς τελευτῆς αὐτοῦ, γενομένης τῇ 9 Δεκεμβρίου 1931. Ἡ νεκρώσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία ἐψάλη ἐν τῷ ἐν Θεραπείοις Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, προεξαρχούτης τῆς Α. Θ. Παναγιότητος μετὰ τῶν Σεβασμιωτάτων ἁγίων Συνοδικῶν. Ἐτάφη ἐν τῷ Π. Νεκροταφείῳ Ἐργοῦ-Καποῦ, ἐν ἰδιοκτητῷ αὐτοῦ κτιστῷ τάφῳ.

Ἰωακείμ ὁ ἀπὸ Σταυρουπόλεως

Κατὰ κόσμον Λεωνίδας. Τὸ ἐπώνυμον Πελεκᾶνος. Ἐγεννήθη ἐν Δζιβζλίῳ, τῇ 12 Ἰουνίου 1892, ἐκ γονέων Νικολάου καὶ Διαλεκτῆς, καταγομένων ἐκ Πυργίου τῆς Χίου. Διήκουσε τὴν πρώτην παιδείαν ἐν Πυργίῳ, ὅπου ἀπὸ τοῦ 1ου μέχρι τοῦ 12ου ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτοῦ παρέμεινε, συνεπλήρωσε δὲ ταύτην ἐν τῇ ἀστικῇ Σχολῇ τῆς νήσου Χάλκης, ἐπανελθὼν ἐκ Χίου. Μετὰ διετῆ ἀκολούθως φήτησιν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Γένους Σχολῇ, εἰσήχθη τῷ 1910 εἰς τὴν Ἱερὰν Θεολογικὴν Σχολὴν τῆς Χάλκης, ὡς ὑπότροφος τοῦ ἐν Γαλατᾶ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῶν Χίων. Ἀποφοιτήσας ἐκ ταύτης τῷ 1917, διωρίσθη ἀμέσως ὡς διδάσκαλος ἐν τῷ Ὁρφανοτροφείῳ τῶν Ἀρρένων, ἐγκατεστημένῳ τότε ἐν τῷ κτιρίῳ τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης. Μετενεχθέντος τῷ 1918 τοῦ Ὁρφανοτροφείου εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἐν Πρώτῃ, προήχθη

1) Κώδ. Πατρ. Ἀρχ. πια' σελ. 44.

2) Αὐτόθι σελ. 118.

3) Αὐτόθι σελ. 241.

4) Κώδ. Πατρ. Ἀρχ. ὑπομν. ἔτ. 1923 κ. ἑ. σελ. 20.

5) Αὐτόθι σελ. 116. Πρβλ. καὶ «Ὁρθοδοξία», ἔτος ΣΤ', σελ. 661 κ. ἑ.

εις ὑποδιευθυντὴν τοῦ Ὁρφανοτροφείου. Γενομένης κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος τῆς μεταφορᾶς τοῦ εἰς ἄνω Ὁρφανοτροφείου εἰς τὸ τῆς Πριγκήπου, ὅπου συνεκεντρώθησαν καὶ τὰ τοῦ πολέμου ὄρφανά, διετέλεσεν ὑποδιευθυντὴς ἀμφοτέρων, παραλλήλως καὶ ἀνεξαρτήτως ἀπ' ἀλλήλων ὑφισταμένων μέχρι Μαρτίου τοῦ 1919, ὅποτε ἐγένετο ἡ εἰς ἓν συγχώνευσις τῶν δύο Ὁρφανοτροφείων. Διορισθεὶς ἀπὸ 1 Ἰαννουαρίου 1919 Διευθυντὴς τοῦ τῆς Πριγκήπου Ὁρφανοτροφείου—τῆς τοῦ ἐτέρου, τοῦ τῆς Πρώτης, διευθύνσεως ἀνταρτιμένης τῷ τότε Ἀρχιμανδρίτῃ καὶ νῦν Μητροπολίτῃ Σιδηροκάστρου Βασιλείῃ Μιχακιώτῃ—ἀνέλαβεν ἀπὸ τοῦ Μαρτίου τοῦ ἰδίου ἔτους τὴν διείθυσιν ἀμφοτέρων, συγχωνευθέντων. Ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ὢν, ἐχειροτονήθη εἰς διάκονον κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1922 ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίου Δημητρίου Πριγκήπου ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Αἰνίου καὶ εἰσα Χαλκηδόνος Ἰωακείμ, προέδρου τότε τῆς Ἐφορείας τῶν Ὁρφανοτροφείων, λαβὼν καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐν τῇ Διευθύνσει τοῦ Ὁρφανοτροφείου ἐν Πριγκήπῳ παρέμεινε μέχρι τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ ὡς Σχολάρχου τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης κατ' Αὐγουστον τοῦ 1924, ὅποτε καὶ ἐχειροτονήθη εἰς Πρεσβύτερον ἐν τῷ ναϊδίῳ τῆς Ἱερᾶς Σχολῆς ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Μητροπολίτου Νικαίας καὶ εἰσα Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βασιλείου, Προέδρου τῆς Ἐφορείας τῆς Σχολῆς, συλλειτουργούντων αὐτῷ τῶν Μητροπολιτῶν Χαλκηδόνος Ἰωακείμ καὶ Πριγκηπονήσων Ἀγαθαγγέλου, χειροθετηθεὶς ἐν τῷ αὐτῷ ναϊδίῳ τῆς Ἱ. Σχολῆς ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ζ' εἰς ἀρχιμανδρίτην.

Τῇ 24 Ἰουνίου τοῦ 1926 (1) ἐξελέγη ὑπὸ τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, κατόπιν σχετικῆς εἰσηγήσεως τῆς Ἐφορείας τῆς Σχολῆς, τιτουλάριος Μητροπολίτης Σταυρουπόλεως. Αἱ κανονικαὶ ψῆφοι ἐτελέσθησαν ἐν τῷ αὐτῷ ναϊδίῳ τῆς Σχολῆς, ἐν ᾧ ἐγένετο καὶ ἡ χειροτονία τοῦ ψηφισθέντος τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων, 27 Ἰουνίου ἰ. ἔ., λειτουργούντων τῶν Μητροπολιτῶν Χαλκηδόνος Ἰωακείμ, Προΐσης Νικοδήμου, Νεοκαισαρείας Ἀμβροσίου, Ροδοπόλεως Κυρίλλου καὶ Ἀνέων Θωμᾶ.

Ἐν τῇ Σχολαρχίᾳ τῆς Σχολῆς παρέμεινε μέχρι τῆς 12 Δεκεμβρίου 1931, ὅποτε ἐξελέγη Μητροπολίτης Δέρκων (2), ἐγκαθιδρυθεὶς τῇ 18 ἰδίου μηνός· καὶ ἔκτοτε ἔχει τὴν ποιμαντορίαν τῆς ἱστορικῆς Μητροπόλεως.

1) Κώδ. Πατριαρχ. Ἀρχιεπιφ. ὑπομν. ἔτους 1923 κ. ἔ. σελ. 84. Πρὸβλ. καὶ «Ὁρθοδοξία» ἔτος Α' σελ. 82.

2) Αὐτόθι σελ. 122.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Α'. ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΟΒΙΒΑΣΜΟΥ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΕΡΚΩΝ ΕΙΣ ΘΡΟΝΟΝ ΟΓΔΟΟΝ 1)

† Παῖσιος ἐλέφ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης, καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης 2).

Τοὺς τῶν κοινῶν προστατοῦντας πραγμάτων καὶ περὶ τὴν ἐκείνων σωτηρίαν τε καὶ αὐξήσιν ἐκ παντὸς τρόπου σπουδάζοντας, εἰ μὴ μέλλουσ παντάπασιν τοῦ προσήκοντος ἀμαρτόντας εἰς τὸ ἀσυμφερότατον ἐκπεσεῖσθαι, μηδὲ λήσειν ὑπορρέοντας εἰς τούναντίον οὐ προὔθεντο, δεῖ μὴ πᾶσιν ἀπλῶς ἐπιέναι, μηδὲ τὸν αὐτὸν οὐ τὰ αὐτὰ γε τρόπον ὄντα ἄγειν τὰ πάντα κα διωκεῖν, ἀλλ' ἐκάστοις, ᾧ πέφυκε τρόπῳ, καὶ χρῆσθαι, νεωτερίζοντας μὲν οὐδέν, ταῖς δὲ πράγμασι τὴν διοίκησιν προσβιβάζοντας, οὐ τῇ διοικήσει τὰ πράγματα. Αὐτὰ τε γὰρ τχῦτα παντοδαπά καὶ ποικίλα τυγχάνει γε ὄντα, καὶ ὁ πολιτικὸς αὐτοῖς κατὰ τρόπον ἐπιβαλεῖ δήπουθεν, νῦν μὲν ἀνιεὶς καθάπερ ἀρμονίαν τὴν ἐπιστάσιαν καὶ πραϋνόμενος, νῦν δὲ ἐπιτείνων καὶ σφοδρυνόμενος, καὶ τὰ μὲν παρῖεις τῶν πραγμάτων καὶ ὑπερβαίνων ὕλως, ἢ πρὸ τούτων ἄλλα ποιούμενος, τῶν δ' αὖ ἀντιλαμβανόμενος ἐρρωμένως, καὶ μηδενὶ τῶν ἀφαιρουμένων ἢ διαστρεφόντων ἕλλως αὐτὰ καὶ κακούντων εἰκῶν καὶ ἐξιστάμενης, ἀλλ' ὄρθιος καὶ αὐθέκαστος προσφερόμενος, καὶ πρὸς πᾶν τὸ ἀντικροῦον καὶ βιαζόμενον οὐδὲν ἤττον ἀντίτυπος ἀπαντῶν, καὶ τῷ

1) Ἡ Πράξις ἐκδίδεται κατ' ἀντιγραφὴν ἐκ τοῦ ἐν τῇ Ἱερῇ Μητροπόλει Δέρκων σωζομένου πρωτοτύπου αὐτῆς. Ἐν τῷ Κώδικι τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Ἐ', σελ. 71 καὶ ἐξῆς, ἐστὶ κατακεχωρισμένον ἀντίγραφον τῆς ὡς ἄνω Πράξεως, φέρον ἐν ἐπικεφαλίδι τὴν ἀκόλουθον ἐπὶ λέξει σημείωσιν: «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου πατριαρχικοῦ συνοδικοῦ γράμματος τοῦ εἰς ὄγδοον θρόνον προβιβασμοῦ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Δέρκων. Πόνημα τοῦ σοφωτάτου κυρίου Δωροθέου Λεσβίου».

2) Ἐν τῇ ἄνω ὡς τοῦ πρωτοτύπου τῆς Πράξεως μεταγενεστέρως ἐπεβεβαίωσε ταύτην καὶ ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κύριλλος ὁ Ε', ὁ ἀπὸ Νικομηδείας, ὁ τοῦπίκλιν Καράκαλλος (τὸ α' 1748-51, τὸ β' 1752-57), προσυπέγραψαν δὲ οἱ Πατριάρχαι Ἀλεξανδρείας Ματθαῖος, ὁ ἀπὸ Λιβύης, ὁ Ἄνδριος, ὁ τοῦπίκλιν Ψάλτης (1746-1767) καὶ Ἱεροσολύμων Παρθένιος, ὁ ἀπὸ Καισαρείας (1737-66). Οὕτως ἀναγινώσκονται παρὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Παΐσιου τοῦ Β' καὶ τὰ ἀκόλουθα: «† Κύριλλος, ἐλέφ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης, καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐπιβεβαίωσι», «† Ματθαῖος, ἐλέφ Θεοῦ Πάπας καὶ Πατριάρχης τῆς Μεγάλης Πόλεως Ἀλεξανδρείας συναποφαινόμεθα» καὶ «† ὁ Ἱεροσολύμων Πατριάρχης Παρθένιος συναποφαινόμεθα».

τόνω τοῦ ἀγῶνος ἀνακόπτων τοὺς συγγέοντας τὰ καθεστῶτα, καὶ τὰς πείρας ἀποκόπτων αὐτῶν κομιδῇ, καὶ εἰς ἀμηχανίαν, μᾶλλον δὲ ἀπόγνωσιν, αὐτοὺς κατακλείων καὶ περιστάς παντελῆ· ὅπου μὲν γὰρ εἰς τὰ ἕλα μεγάλην φέρει τὴν βλάβην ἢ τοῦ καὶ ἐλαχίστου δοκοῦντος ὀλιγωρία καὶ παρατροπή, ἐνταῦθα τῆς ἀκριβείας τῶν δικαίων ἰσχυρῶς ἀνθεκτέον, μήτε φόβῳ δεινοῦ, μήτε χάριτος ἐλπίδι τῶν ὑπὲρ τῶν καλῶς ἐχόντων καθυφιεμένοις ἀγῶνα· ὅπου δ' ἐστὶ μικρῶν ἀποστάσι μειζόνων τυχεῖν, καὶ μέρους ἀφέσει διασῶσαι τὸ πᾶν, ἢ καὶ μετακοσμήσει τινὸς τῶν δεόντων σεμνότερον ἀποφῆναι τὸ ὅλον καὶ παρὰ πολὺ μεγαλοπρεπέστερον καὶ λαμπρότερον, ζημίας μὲν ἐπικειμένης οὐδεμιᾶς, ὠφελείας δὲ καὶ χάριτος καὶ μάλα πολλῆς, ἀμαθίας ἂν εἴη δεινῆς ἢ τάχα που καὶ μισοκαλίας, προφάσει τινὸς τάξεως, καὶ ταύτης τυχόν κεινημένης πολλάκις, ἀπισχυρίζεσθαι πρὸς τι τῶν τοιούτων ἐθελοκακοῦντας, εἴργοντας τὸ παρ' ἑαυτοὺς τὴν ἀρίστην, ἂν οὕτω τύχη, κατάστασιν καὶ προίεμένους ἐν οὐδενὶ λόγῳ τὰ καλὰ καὶ χρήσιμα. Οὐ μὴν ὅ γε τῷ ὄντι πολιτικὸς καὶ τοῖς πράγμασιν ἐς δέον καὶ κατὰ καιρὸν ἐπιστάμενος χρῆσθαι σφαλεραῖς τισι τὰ τοιαῦτα προήσεται δόξαις, οὐδὲ ἦν ὕποσοῦν ἔλαχέ τινα τῶν πραγμάτων τάξιν, ταύτην ἀεὶ φερόμενα περιόψεται, εἴτε φαύλην οὔσαν εἴτε χρηστήν, ἀλλὰ τὰ μὲν κατὰ χώραν ἑάσει τούτων, καλῶς ποιῶν, τὰ δὲ γε κινήσει πρὸς τὸν καιρὸν καὶ μεταρρυθμιεῖ πρὸς τὸ βέλτιον, χαίρειν εἰπών, ὥσπερ ἀγαθὸς κυβερνήτης ἐπιβατῶν ναυτιόντων, οἰμωγαῖς ταῖς τῶν δυσπαθόντων, εἰ τύχοι, διαβολαῖς καὶ καταβυθήσει, χρώμενος δὲ τοῖς ἀρίστοις λογισμοῖς, καὶ τὴν εὐκοσμίαν τε καὶ ἀσφάλειαν ἐκ τῶν ἀεὶ παρόντων τοῖς πράγμασι μηχανώμενος καὶ μηδαμοῦ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἡγεμονίας τε καὶ ἀρχῆς κατασχύνων. Εἶεν, ὁ πολιτικὸς μὲν οὖν ἐπιστήσεται τοῖς κοινοῖς οὕτως· ὁ δ' ἄρά γε προεστηκὼς Ἐκκλησίας καὶ ταύτης τῆς ἀνωτάτω τε καὶ μεγίστης ἄλλως; Ἡ τὴν αὐτὴν μὲν οὖν καὶ αὐτὸς βαδιεῖται, καὶ τοὺς οἰακας τῆς παγκοσμίου ναυαρχίδος ἐγκεχειρισμένος ἄλλοτε ἄλλω· στρέψει καὶ περιάξει, πρὸς εὐόρους ἀπευθύνων λιμένας τὴν ναῦν; Καὶ μὴν κοινότητι πραγμάτων ὁ διέπων τὰ τῆς Ἐκκλησίας οὐχ ὕπως ἠλάττωται τοῦ περὶ τὰ τῶν πόλεων ἔχοντος, ἀλλὰ καὶ πολλῶ τῷ μέτρῳ πλεονεκτεῖ, ὅσῳ μὴδ' ἔχων ἐφ' ἑαυτῶν καὶ μόνων χρῆσθαι τοῖς παρὰ τῆς Ἐκκλησίας, προσαρτᾶσθαι τὰ πολλὰ τοῖς πολιτικοῖς ἀναγκάζεται, ἐπεισφέρων τὴν χρεῖαν ἦν δέη τούτοις ἐκείνων, καὶ ταῦτα τὰ κοινὰ παρέχων κοινότερα, οὐχ ὡς ἐν τοῖς αὐτῷ τοῦτο πολιτικοῖς ἐξεταζόμενος καὶ πολυπραγμονῶν ἐκεῖνα, καὶ ἐφαπτόμενος καὶ παραδιδόμενος εἰς τὰ μὴ προσήκοντα, ἀλλ' ὡς τὰ ἐκκλησιαστικὰ πράττων οὐκ ἐν ἐρημίαις καὶ ὄρεσιν, ἀλλ' ἐν πόλεσι καὶ δήμοις καὶ πλήθεσιν ἀνθρώπων ἐκ ποικίλων χρεῶν κατὰ διαφόρους τύχας καὶ δυσαρμόστιν ὡς ἐπίπαν ἡθῶν συμβαλλόντων ἀλλήλοις, ὡς μὴ μόνον ταύτη κοινοπραγεῖν τὸν ἐκκλησιαστικόν, καὶ ταῖς

πράξει δημοσιεύειν μᾶλλον τοῦ καλουμένου πολιτικοῦ, ἀλλὰ καὶ πλείοσι κεχρησθαι ταῖς δυσχεραῖς καὶ τοῖς κωλύμασι χαλεπωτέροις καὶ μείζοσιν. ὁ μὲν γάρ, ἦν ἐπιλίπη τὰ τῆς γλώττης καὶ τὴν πειθῶν κατίδη μηδὲν περαίνουσαν, ἀλλ' ἐκχεομένην εἰκῆ, θᾶπτον τὴν βίαν προσαγαγὼν ἐκ γειτόνων παρκαλέσας πολλῶν ἀπηλλάχθη πραγμάτων, καὶ ὅπερ οὐχ ὑπῆρξεν αὐτῷ εὐρέσθαι ἀπὸ τοῦ λόγου, τοῦτο τῇ ράβδῳ ραδίως ἐξέπραξε· τῷ δὲ γε ἐκκλησιαστικῷ, λειπομένῳ μὲν τούτοις ἅπασιν, ἐκ δὲ μόνης ὀρμωμένῳ φωνῆς, οὗτοι δὲ παντάπασιν ἐρωμένης εἰς ὧτα προκατειλημμένα καιρία, καὶ βίαν μὲν καὶ μάχην ἐχθραίνοντι, ἅτε δὴ δίκην τιμῶντι καὶ τὴν εἰρήνην προσβέβουοντι, τὸ δὲ σύμπαν ὁμιλία τε καὶ πειθοῖ προσανέχοντι, ἀνάγκη πολλοῖς τοῖς ἀπόροις ἀπαντᾶν, καὶ συχνῶν προσκρουμάτων πειραῖσθαι, πρὸς ἃ, κωλυόμενος ἄλλως θέσθαι τὰ τῆς Ἐκκλησίας καλῶς καὶ βραβεῦσαι, τρέφεται καὶ αὐτὸς οὐδὲν ἤττον τοῦ πολιτικοῦ βουλάς μυρίας, καὶ τῇ γνώμῃ ἑαυτὸν ἐπὶ πολλὰ κινήσει, τὰ μὲν ἐνδιδούς καὶ παρεῖκων, τὰ δ' ἀναλαμβάνων καὶ περιποιούμενος, ἕτερα μεταφέρων καὶ μετατιθείς, καὶ ἄλλα ἄλλως οἰκονομῶν πρὸς τὸ συμφέρον καὶ καθιστάμενος. Οὐκ οὖν δὴ ἀπλοῦς, ὡς ἂν οἰηθείη τις, ὁ ἐκκλησιαστικὸς ἐστὶ καὶ ἀπράγμων, οὐδὲ τὴν ἡσυχίαν ἐν ἡσυχίᾳ καρπούμενος, ἀλλὰ τις πολυφροντισ καὶ πολυάσχολος, καὶ ταῖς μερίμναις ἀεὶ τεταχμένος καὶ νήφων, καὶ τὰς τῆς διανοίας ὕψεις εἴποι τις ἂν κατὰ τὸν Ἄργον πάντη περιδινῶν, ἄλλως τε κατὰ τούσδε τοὺς χρόνους, ἐν οἷς τὰ τῆς Ἐκκλησίας, ὅσῳ τοῖς ἄλλοις ἐλλέλειπται, τσοσούτῳ τοῖς λυπηραῖς πεπλεόνακεν καὶ δεῖται τῶν χειρᾶς ὡς ἀληθῶς ὀρεζόντων οὐ χεῖρα. Διόπερ ἡμεῖς ἤδη κοινῇ συνοδικῇ γνώμῃ προθέμενοι μετακινήσει καὶ ὑπερβιβᾶσαι τὸν θρόνον τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Δέρκων, εἰς ὕγδοον ὡς ὑπεδρεῦειν μὲν καὶ ὑφυδρῦσθαι τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Χαλκηδόνος τὸν ἱερωτάτον μητροπολίτην Δέρκων, προεδρεῦειν δὲ καὶ προτετάχθαι τὸν αὐτὸν τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Θεσσαλονίκης καὶ τῶν ἄλλων ἐφεξῆς ἀπάντων ἱερωτάτων μητροπολιτῶν ὅπῃ τῆς σήμερον εἰς τὸν ἐξῆς ἅπαντα χρόνον, δεῖν ἐγνωμεν ταύτην τὴν συνοδικὴν ἡμετέραν διάταξιν μὴ μόνον συνοδικῷ γράμματι τῷδε βεβαιῶσαι τε καὶ κρατῦναι, ἀλλὰ καὶ γνώριμον ποιῆσαι πᾶσι καὶ φανερόν τοῖς τε νῦν καὶ τοῖς ἔπειτα, ἐκ τε τοῦ εἰκότος λόγου καὶ νόμων τινῶν ὀρμωμένην κρείττωνων, καὶ τοῖς ὑποκειμένοις πράγμασι τῆς Ἐκκλησίας οὐκ ἀνάρμοστον, ἀλλὰ σωτήριο καὶ καλῶς ἔχουσαν. Οὐτε γὰρ νῦν πρῶτον ἡμεῖς τὰ τοιαῦτα χαράξομεν καινουργήσαντες, ἀλλὰ κινῶσι τισὶ τετριμμένοις, εἰ καὶ μὴ πάνυ ζυμφανέσι, καὶ παραδόσεσιν ἀρχαίαις ἐπόμενοι· ἢ τε προδηλωθεῖσα ἀγιωτάτη μητρόπολις ἀξία δόξει συγκατελεχθαι καὶ συντετάχθαι ταῖς ἀρχηγικωτέραις τῶν ἐπαρχιῶν καὶ πρώταις. Τὰς μὲν οὖν ἐπαρχίας, εἴτε μητροπόλεις εἴτε ἐπισκοπὰς τε καὶ ἀρχιεπισκοπὰς, ὅσαι τὴν τάξιν ἄλλοτε ἄλλως μετεβάλλοντο καὶ μετέστησαν, ὅ-

χλος ἂν εἶη παρατίθεσθαι καὶ καταριθμεῖσθαι, φιλοτιμουμένους ἀκαίρως ἐπὶ τοῖς ὁμολογουμένοις καὶ καταφανέσι· σχεδὸν γὰρ αὐτῶν τὰς πλείστας εὐρήσει τις ἐπισκοπῶν, τὰς μὲν εἰς ὑποδεστέρας ἐκπεπτωκυίας, τὰς δὲ εἰς ὑπερτέρας ἐπαναβεβηκυίας· ἤδη δὲ τινὰς οὐ μόνον ἐξ ἐπισκοπῶν εἰς μητροπόλεις τετιμημένους, ἀλλὰ καὶ μητροπόλεων ἐξ ἀρχῆς, ἄλλων τε πολλῶν, καὶ ὧν ἦσαν ἐπισκοπαὶ τέως, ὑπερενεχθείσας, ὃν τρόπον ἡ Μονεμβασία ἐπισκοπὴ τοῦ Κορίνθου οὕσα ἐτιμήθη εἰς μητρόπολιν ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ Σίδης, ὑπερκειμένῳ τοῦ Κορίνθου βαθμοῖς ἐνὶ καὶ εἴκοσιν.

Οὐ γὰρ ἀκίνητα πάντα καθάπαξ τὰ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, οὐδὲ δόγμασιν ἴσα θεοπνεύστοις τε καὶ θεοπήκτοις· ἐκεῖνα μὲν γὰρ ἐστὶν αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία, ὑπὲρ ὧν ἀνάγκη καὶ τὰλλα προῖεσθαι χαίροντας πλοῦτόν τε καὶ δόξαν καὶ πάντα τὸν βίον, μὴ ὅτι γε παρεγχειρεῖν κακουργοῦντας, προνόμια δὲ ἐπαρχιῶν καὶ προσήματα καὶ προεδρίας καὶ τάξεις, ἀθλά ἐστι καὶ γέρα καὶ τὸ ὅλον κτήματα τῆς Ἐκκλησίας. Ὅσῳ τοίνυν τῶν κεκτημένων τὰ κτήματα λείπεται, τοσούτῳ καὶ τῶν δογμάτων ἀποδεῖ τὰ τοιαῦτα, καὶ ὡσπερ ἐκεῖνα κεκλήρωται τὸ ἀσάλευτον καὶ κατὰ τὴν καρδίαν πάθος μηδὲν ἐπιδέχεται, ἀλλ' οὐσίωται ἐν τῷ ἀκινήτῳ κατὰ τὰ ἄλλα, οὕτω ταῦτα χαίρει δεδόντως κινούμενα, καὶ ρώννυται μᾶλλον τοῦτο καλῶς ὑποστάντα, καὶ ποιεῖται τὸ πάθος ἐνέργειαν, καὶ τὴν νόσον ὑγίαιαν καὶ τὴν κίνησιν πῆξιν τε καὶ βεβαίωσιν. Ὁ γὰρ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐστὶ παράνομον, τοῦτ' ἐπὶ τούτων ἀνέστραπται νόμιμόν, καὶ γίνεται τοῦ νόμου τοῦ ἐπὶ τούτοις τήρησις ἢ τῶν αὐτῶν ἐπὶ τῷ πρέποντι καὶ συμφέροντι μετακόσμησις. Εἰ μὲν οὖν τῶν ἐδραίων ἦν καὶ ἀμετακινήτων, οὐτ' ἂν τοῖς πάλαι κατὰ καιροῦς διαφόρους ἄνω καὶ κάτω μετετέτακτο, ἡμᾶς τε ἔδει τοῖς ἀπαξ ὀρισμένοις ἐκ μηδεμιᾶς προφάσεως ἀντιπράττειν, ἀλλ' ἐφησυχάζειν ἀγαπῶντας καὶ παρακινουμένους μηδ' ὀτιοῦν. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα οὐχ οὕτως ἔχοντα καθοράται, ἀλλ' ἐξ ἔδρας μεταστάντα πολλάκις ἤδη, καὶ τὴν τάξιν μετηλλαχότα πολλαχῶς καὶ ποικίλως, ὡς ἐν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς ἱστορίαις καὶ τοῖς ἱεροῖς καταλόγοις φέρεται, τί μὴ οὐχὶ καὶ αὐτοὶ τοὺς πρὸ ἡμῶν μιμησώμεθα, καὶ ταῦτα ἐπὶ αἰτίαις εὐπρεπεστέραις καὶ μείζουσιν; Οὐδὲ γὰρ μοναρχικῇ ἐξουσίᾳ μόνῃ τὰ τοιαῦτα δέδοται, τῇ δ' ἐκκλησιαστικῇ αὐτονομία ἀπείρηται, ἀλλ' εἴπερ τι ἄλλο καὶ ταῦτα τῇ ἐκκλησιαστικῇ προστασίᾳ προσήκει, καὶ ὑπάρχει γε δὴ πατρονομεῖν καὶ διαιτᾶν αὐτῇ ὅπως ἂν βούληται τὰ αὐτῆς· δεινὸν γὰρ ἂν εἶη καὶ πέρα δεινοῦ, εἰ τούτων ἐκκλησιαστικῶν ὄντων δυνήσεται τις εὐτελεῖ παρέχειν αὐτὰ μὴ ἐκκλησιαστικῶς αὐτὸς ὧν ἦτοι γὰρ καὶ αὐτὸς ἐκκλησιαστικὸς ἐστὶ, ἢ ταῦτα μηδ' ὅλως ἐκκλησιαστικά, ἅπερ ἄμφω ἀδύνατα· οὔτε γὰρ τῷ μὴ ἐκ τῆς Ἐκκλησίας γνησίως ὄντι δοθήσεται προσάπτεσθαι τῶν τῆς Ἐκκλησίας, οὔτε τὰ τακτικά τῆς Ἐκκλησίας δυνατὸν εἶναι μὴ τακτικά τῆς Ἐκκλησίας. Εἰ δὲ φήσει τις ὅτι ἐκκλη-

σιαστικὰ μὲν ἐστὶ καὶ ταῦτα δήπου, μὴ μέντοι τῶν καιρίων καὶ πρώτων, ἀλλὰ τινὰ περιστατικὰ καὶ οἶον ἐν χώρᾳ συμβεβηκότων, καὶ ταύτη τῆς ἔξω χειρὸς προσδεόμενα, πρῶτον μὲν λανθάνει διὰ τοῦδε τοῦ λόγου πολὺ τὸ τρεπτὸν καὶ ἄστατον κατηγορῶν τῶν τοιούτων, καὶ κατερείπει μᾶλλον αὐτὰ καὶ κατασεῖει, πῆξαι καὶ ἐδράσαι πειρώμενος. Ὁ γὰρ ἐν χώρᾳ συμβεβηκός ἐστὶ, τοῦτο καὶ ὑπὸ τοῦ τυχόντος κινήθει, οὐχ ὑπὸ δυνάμεως ἰσχυροτέρας καὶ κρείττονος. Εἶτα καὶ τοῦτο μᾶλλον ἐστὶ θαυμαστόν, πῶς τὰ μέγιστα καὶ πολλῶ κρείττω καθ' ἑαυτὴν αὐτοτελῶς ἡ Ἐκκλησία δυναμένη, πρὸς τὰ ἐλάττω ἀδυνατεῖ; Ἐχρῆν γὰρ, τούτων οὕτως ἐχόντων, συμβαίνειν πᾶν τῶναντίον, οὐ τοῦτο, καὶ ἄλλως ἀνάγκη κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ἢ καὶ τὰ μέγιστα τῶν παρὰ τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν ἔξω χεῖρα πάντων ἐπιτελεῖν, ἢ, τούτου μὴ ἐφικνουμένην, μηδὲ πρὸς τὰ ἐλάχιστα τῶν ἐκκλησιαστικῶν προηγουμένως ἰσχύειν, ἀλλ' εἴπερ ἔρα ἐπομένως καὶ κατὰ συμβεβηκός, τὴν δὲ Ἐκκλησίαν δηλαδὴ καθεστάναι τὴν ἐξανύουσαν πάντα καθ' αὐτὸ καὶ προηγουμένως· οὐ γὰρ αἴσθησις ἡ ἐκκλησιαστικὴ καθέστηκε δύναμις ὡς ἀμαυροῦσθαι πρὸς τὰ ἥττω, ἐπειδὴν ὁμιλήσῃ τοῖς κρείττοσιν, ἀλλὰ νοῦς καὶ πνεῦμα τελεσφόρον καὶ θεῖον, ὅσῳ τοῖς πρώτοις ἐπιβατεῦει καὶ ἐνεργεῖ, τοσούτῳ ῥᾶον εἰς τὰ ὑστερα δρωσα, οὐκ ἀμβλυνομένη τῇ περὶ τὰ κυριώτερα ἐνεργείᾳ πρὸς τὰ ὑποβεβηκότα καὶ ταπεινότερα, ἀλλ' ἐτι μᾶλλον στομυμένη καὶ ἀκμαιότερα πῶς ἀποβαίνουσα, καὶ οὐ μόνον πρὸς πάντα τὰ αὐτῆς ἀνελλιπῶς καὶ ἀνευδεδῶς ἀποχρῶσα, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἄλλοις τὸ εἶναι κυρίους τε καὶ τελείους παρέχουσα, καὶ οὐκ ἔστιν οὐδὲν ὅ,τι μὴ τῆς παρ' αὐτῆς χρήσει ροπῆς, οὐκ ἀρχῶν, οὐκ ἰδιώτης, οὐχ ὀδεύων, οὐ πλέων, οὐ πολιτεύων, οὐ στρατευόμενος, οὐκ ἄλλο τῶν ὄντων οὐδέν, ἀλλὰ καὶ μονάρχης τῇ παρ' αὐτῆς κρατύνεται χριόμενος χάριτι, καὶ στρατηγὸς ἴστυσι τρόπικα, καὶ ναυβάτης ταῖς ἐλκτικαῖς αὔραις αὐτῆς οὐριοδρομῶν παραπέμπεται, καὶ γεωργὸς ταῖς θεαῖς αὐτῆς ψεκᾶσι πολύχουν συγκομίζεται τὸν κερπὸν, καὶ ὅλως τὰ πάντα τῇ παρ' αὐτῆς εὐχῇ καὶ εὐλογία συντηρεῖται καὶ σώζεται. Εἰ οὖν ταῦτ' ἤδη μὴ αὐτῆς ὑπάρχοντα, ὅμως ἀνευδοιάστως τελεσιουργεῖ, πῶς οἶόν τέ ἐστὶ πρὸς τὰ αὐτῆς ἴδια μὴ ἐξαρκεῖν, ἀλλ' ἐπιδεῖσθαι ψήφου καὶ γνώμης ἐτέρας, ἥτις παρέξει δὴ κύρια τὰ αὐτῆς; Καὶ γὰρ οὖν αὐτόθεν ἂν ἦν ἄτοπον, ἐνθεν μὲν αὐτὴν τὰ ἔξω τῆ οἰκεία εὐλογία περαίνειν, ἐνθεν δ' αὖ τὰ οἰκεῖα τοῖς ἔξω ἐπισφραγίζεσθαι.

Οὐ μὲν ἀλλά, καὶ ἄλλως δόξῃ κατὰ τινὰ τρόπον ἀντιδόσεως τοῦτο συμβαίνειν, οὔτε χώραν ἔχει τοῦτο πρὸς τὰ πικρόντα οὐθ' ἦσον ἐπὶ τοῖς πάλαι τὸν λόγον ἰσχυρόν τε καὶ ἴσον. Νῦν μὲν γὰρ, ἅτε χάσμασιν ὀχάνεσι τῶν ἔξω πρὸς τὰ ἡμέτερα διεστώτων, οὐδὲν ὅ,τι καὶ εἰπεῖν ἄξιον, εἰ γε μὴν ἐπιζητοῖη τις, τῶν μάλιστα τῇ Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐφειμένων εὐρήσει καὶ τὸ προκείμενον ἐπισκοπῶν καθεστώς, ὃ καὶ δῆλον ὅτι τῆς Ἐκκλησίας

ὑπάρχει καὶ μόνῃς ὀρίζειν πρὸς τὸ δοκοῦν τὰ τοιαῦτα καὶ τάττειν, μηδε-
νὸς ἄλλου πολυπραγμονοῦντος· οὐδὲν γὰρ νῦν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἔτι μὴ
προσκέχρηται πολιτικῇ τινι προστασίᾳ καὶ πόρῳ, κεκώλυται, ὃ δ' ἂν ᾗ
τούτων καθαρεῦον, ὡσπερ θμέλει καὶ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐστὶ, τοῦτο καὶ ὑπὸ
τῶν νῦν κρατούντων ἀνεῖται τῇ Ἐκκλησίᾳ μὴ πάνυ τι ἐπηρεαζόντων. Οἱ
δὲ πάλαι τὰ σκῆπτρα κατέχοντες ἅτε δὴ τὰ αὐτὰ φρονοῦντες τῇ Ἐκκλη-
σίᾳ καὶ κοινῇ τῆς ἐν αὐτῇ εὐκοσμίας ἐπιμελόμενοι φαίνονται μὲν καὶ τοιοῦτ'
ἄττα πρᾶγμα τευτάμενοι καὶ τοὺς θρόνους τῶν ἀρχιερέων διορισάμενοι κατὰ
τάξεις τινάς, οὐ μὴν ὡς οὐ δυναμένη καὶ καθ' ἑαυτὴν ταῦτα τῇ Ἐκκλησίᾳ
πρᾶχοντες, ἀλλ' ὡς συμπράττοντες αὐτῇ τὰ δοκοῦντα καὶ πειθαρχοῦντες,
τέκνα τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὄντες τε καὶ καλούμενοι. Τὰ δὲ τέκνα τοῖς πα-
τρᾶσιν ὑποτέτακται οὐ προτέτακται· καὶ γὰρ εἰ δοκοῦσιν αὐτογνωμονῆσαι
ἑνία, ἀλλὰ καὶ ταῦτά γε συγχωρούσης τῆς Ἐκκλησίας κατεστήσαντο· καὶ
τοῦτο δῆλον ἐξ ὧν, ἀντιβάτης τῆς Ἐκκλησίας, διήμαρτον, μηδὲ περᾶναν-
τες. Ὡστε τὸ δοκοῦν τῆς ἔξω κράτος χειρὸς ὑποταγῇ τῇ Ἐκκλησίᾳ μᾶλ-
λον ἐλήλεγκται οὕτα. Τί δ' ἂν λέγοιμεν περὶ τῶν ἐτι ἀνωτέρω χρόνων καὶ
τῆς ἐν ἐκείνοις ἐκκλησιαστικῆς παρατάξεως; Οὐ γὰρ δὴ ἀνωμαλίαν πε-
φυρμένην καὶ πλημμελῆ φοράν τῆς τότε πληκθοῦς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας
καταγνωσόμεθα, εἰ καὶ λυπρότατα πράττουσα πανταχόθεν ἠλαύνετο, ἀλλ'
εἰ χρὴ τὰ εἰκότα λογιζέσθαι, τάξιν ἂν φάμεν τοῖς τότε καθεστᾶναι ἀρ-
χιερεῦσιν ἐκκλησιαστικωτάτην. Οὐ γὰρ ἂν πρὸς τοσαύτας ἐμβολὰς βιαιο-
τάτων κυμάτων, καὶ τσοῦτους καὶ τηλικούτους χειμῶνας ἀγιωτάτων τυ-
ράννων ἀντέσχεν ἐκτὸς βυθοῦ ἀρραγῆς, εἰ μὴ καὶ τάξει τινὶ μετὰ τῆς
ἐξ ὕψους ροπῆς διεκυβερνᾶτο κρείττονι. Πλὴν ἀλλ' ἵνα μὴ δοκῶμεν ἀμάρ-
τυρα κομιδῇ λέγειν, ἀπόχρη τὸ Βυζάντιον, ὃ νῦν καθ' ἡμᾶς Οἰκουμενικὸς
Θρόνος καὶ τῶν ἄλλων ὑπεριδρυμένος πατριαρχῶν, ἐπισκοπῇ τότε τοῦ
Ἡρακλείας οὔσα, οὐκ ἂν ποτε δηλαδὴ οὔσα, εἰ μὴ τις ἦν καὶ τοῦ Ἡρα-
κλείας καὶ τῶν ἄλλων πρὸς ἀλλήλους ἀρχιερέων ἀκολουθία καὶ τάξις. Ὑπὸ
τίνας οὖν αὕτη ὤριστο; Ἄρ' οὐκ εὐδῆλον, ὡς ὑπ' ἄλλου μὲν οὐδενός, ὑπὸ
δὲ μόνῃς καθιεστῆκει τῆς Ἐκκλησίας αὐτῆς δι' αὐτῆς; Οὔτε γὰρ ὑπὸ τῆς
τότε κρατούσης δυναστείας εἰκὸς αὐτὴν συντετάχθαι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐχθί-
στης οὔσης, οὔθ' ὑπὸ τῆς ἀπὸ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου ἀριθμουμένης,
μήπω παρούσης; Πῶς οὖν ἂν εἶχεν ἡ Ἐκκλησία, εἰ μὴ ἐξῆν αὐτῇ ταῦτα
καθίστασθαι; Πῶς δ' ἂν μὴ καὶ νῦν ὡσαύτως ἐξείη ταῦτα πρὸς τὸ δόξαν
αὐτῇ κοσμεῖν; Οὐ γὰρ δὴ ἡ τότε μᾶλλον ἦν Ἐκκλησία τῆς νῦν, οὐδ'
ἐκείνη μὲν ἦν ἐνεργὸς καὶ νεμομένη ταυτὶ τὰ πρεσβεῖά τε καὶ σεμνή, αὐτὴ
δὲ ἀργὸς καὶ παρηρημένη τε ταῦτα καὶ ἄτιμος, ἀλλ' ὡσπερ καὶ φύσιν ὁ
γενεσιουργὸς Θεὸς ἐπὶ τῆς πρώτης δημιουργίας μίαν ὀργάνωσε, διὰ πάν-
των ἀεὶ τὰ αὐτὰ ταῖς γνώσεσι μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος ἀμειγα-

ΔΕΡΚΩΝ ΝΕΟΦΥΤΟΣ, Ο ΑΠΟ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ
(1865—1875)

ΔΕΡΚΩΝ ΙΩΑΚΕΙΜ, Ο ΑΠΟ ΛΑΡΙΣΣΗΣ
(1875—1884)

ΔΕΡΚΩΝ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ, Ο ΑΠΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
(1884—1924)

ΔΕΡΚΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Ο ΑΠΟ ΠΡΟΥΣΗΣ
(1924)

SISMANOGLIO

γήτως ὁμαλίζουσιν καὶ συνείρουσαν, οὕτω καὶ τῆς δευτέρας δημιουργίας Ἐκκλησίαν συνεστήσατο μίαν, τῇ τελεταρχικῇ τοῦ Παναγίου Πνεύματος χάριτι τὰ αὐτὰ διὰ πάντων ἀεὶ δυναμένην καὶ συντελοῦσαν. Μιᾶς δὲ εὐσεύς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ τῇ ἀξίᾳ καὶ τῇ δυνάμει καὶ χάριτι, οὐκ εἰκὸς ἄπερ αὐτῇ καλῶς ἀπονέμεσθαι, παρὰ τὸ διάφορον τῶν χρόνων αὐτῇ πάλιν αὐτῆς ἀφικεῖν. Φαίνεται μὲν γὰρ τριτοῖς διειλημμένη τοῖς χρόνοις, τῇ δὲ ἐξουσία καὶ δυνάμει ἀεὶ τῇ αὐτῇ κεχρημένη. Εἰ οὖν ἡ δευτέρα τοῖς χρόνοις Ἐκκλησία πλεῖστα τῶν τῆς πρώτης ἀρχιερατικῶν πρὸς τὸν καιρὸν καὶ τὴν χρεῖαν ἐκίνησε τάξεων, δῆλον ὅτι καὶ ἡ τρίτη ἐν τι τῶν τῆς δευτέρας κινήσεως, τοῦ κελοῦ καὶ τοῦ προσήκοντος, πρὸς δὲ καὶ τοῦ συμπερόντος χάριν, ἥμιστα κωλυθήσεται, ἢ οὐδὲ τὰ τῆς πρώτης ἄρα καλῶς ἢ δευτέρα μετέβαλεν, ὃ καὶ λέγειν αὐθαδὲς καὶ ἀνόσιον καὶ φρονεῖν μανικὸν καὶ ἀβέλτερον. Εἰ δὲ μηδὲ κίνησιν εἶναι τις εἴποι ταύτην, ἀλλὰ μᾶλλον κεκινημένου τινὸς καὶ ἀπολωλότος ἀνάκλησιν καὶ ἀποκατάστασιν, οὐκ ἂν παντάπασι διαμάρτοι τῆς ἀληθείας. Φαίνεται μὲν γὰρ ἡ Φιλαδέλφεια τὸ πάλαι τῆς Χαλκηδόνος μεταξὺ καὶ τῆς Θεσσαλονίκης κειμένη κατὰ τὴν τοῦ κυροῦ Ἀνδρονίκου ἐκθεσιν ἐκλειοπιύτας δὲ νῦν ἐκείνης καὶ τῶν ἀρχιερατικῶν θρόνων ἀρδὴν ἐξερρηχυίας, εἴπερ ἡ Δέρκων τὸν ἐκείνης καταλήφεται τόπον καὶ θρόνον μεθαρμοσθεῖσα, δόξει μὴ μᾶλλον νεωτερίζειν ἢ τὴν ἀρχαιότητα σέβασθαι τε καὶ ἐμπεδοῦν, τὸ κεχηρὸς τῆς ἀρχιερατικῆς τάξεως ἀναπληροῦσα καὶ συνδέουσα τῇ ἑαυτῆς παρενθέσει ὡς εἶχον ἄνωθεν τὴν Χαλκηδόνα τε καὶ τὴν Θεσσαλονίκην.

Τὰ μὲν δὴ τῆς ἱστορίας οὕτω παραδίδωσι τὴν Ἐκκλησίαν, ἣ μὲν ἐχρητο δηλαδὴ καὶ πρὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου τάξει τινὲ τῶν ἀρχιερέων, τυχὴ καὶ καθ' ἑαυτὴν εὐτακτεῖν δυναμένην δεικνύοντα, ἣ δὲ πάλιν αὐτὴν μετεκόσμησεν ὅτι καὶ ἀεὶ ταῦτα τοῦτο ποιεῖν ἐπ' αὐτῇ κεῖται. Ὁ δὲ λόγος οὐκ ἀγαπᾷ, φησιν, εἰ μὴ καὶ ἄλλως προσαποδείξει, μάλιστα τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ιδιαίτατα προσήκειν τὰ τοιαῦτα βραβεῖν τε καὶ ψηφίζεσθαι, ὡς ὄνειδος οὐ μικρὸν αὐτῇ ἔν, εἰ μὴ τὰ οἰκεῖα πράξει καθ' ἑαυτὴν ἀπολύτως τε καὶ δεσποτικῶς, ἀλλ' ἀναρτήσεται δίκην θεραπαίνης εἰς νεύματα δεσποίνης, ἐτέρας δυνάμεως ὥσπερ ἀποροῦσαν ἢ μὴ προαιρουμένην ποιεῖν τὰ γινόμενα. Ταῦτα γὰρ ἡμῖν, ἀνηρημένου τοῦ μὴ δύνασθαι, λοιπὰ περὶ αὐτῆς ἐπισκέψασθαι. Τὰς οὖν ἐπαρχίας εἴτε καὶ κίλλει καὶ μεγέθει τῶν πόλεων καὶ τῆς προσωρισμένης τούτων ἐκάστη χώρας, καὶ πλήθει τῶν περιοικίδων κωμῶν τε καὶ πολυχνίων φιλοκρινητέον ἐστίν, εἴτε γῆς εὐφυῖα, καὶ θέσει, καὶ εὐπορίᾳ τῶν πολλοῦ ἀξίων τε καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων, ἢ κατὰ κλέους τινὸς τῶν ὀνομαστῶν καὶ περιβοήτων, ἢ τινὰ προσμαρτυρουμένην αὐταῖς καλλιτεχνίαν καὶ ἀρετὴν, ἢ κατὰ ἄλλην τινὰ περίστασιν, οὐκ ἂν ἄμεινον εἰδεῖν ἄλλοι τινὲς ἢ οἱ πᾶσαν μὲν γῆν ἐπιόντες, παντὶ δὲ ἔθνει

προσαμιλοῦντες, πλείστον τε χρόνον παρ' ἐκάστῳ τούτων διατρέβοντες, καὶ τῇ ἐξ ἱστορίας ἐπιστήμῃ καὶ τῇ ἄλλῃ περὶ τοὺς λόγους σχολῇ μαθήσεως καὶ σοφίας ἐπὶ πλείστον προήκοντες. Ἀνάγκη γὰρ οὖν τούτοις ἅπασιν, ἣ τοῖς γε πλείστοις αὐτῶν συγκεκριθῆσθαι τόν γε ὡς ἀληθῶς καλὴν, καὶ δικαίαν τὴν ἐξέτασιν, ἀλλὰ μὴ τυφλὴν καὶ εἰκαίαν καὶ μονοῦ γελοίαν, ποιήσοντα. Ἀλλὰ μὴ τῶν ἀρχιερέων οὔτε σοφωτέρους ἂν εἴποι τις εἰκότως τοὺς ἕξω κρατοῦντας, οὔτε πλείω χρόνον παραμένοντας τοῖς ἔθνεσιν, οὔτε πλείοσιν αὐτοῖς ἐπιμιγνύοντας. Ἀρχιερεῖς δὲ καὶ πάντες οἱ ἐκ τοῦ ἱεροῦ κηταλόγου συμφέρονταί τε πᾶσι τοῖς ἔθνεσι πολυπειρίας τε ἕνεκα, καὶ γνώσεως ἡθῶν τε καὶ πραγμάτων παντοδαπῶν, μάλιστα δὲ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ κηρύττοντες, τῶν ἕξω κρατούντων μόνοις αὐτῶν τοῖς ὑπηκόοις φιλοχωρούντων, τὰς τε ἐπαρχίας αἱ πλείους αὐτῶν ὀρίζουσι τῷ βίῳ διέποντες, ἐκείνων ἐπετελοῦς σχεδόν τι τὰς διχοδοχὰς ποιουμένων. Τῇ δὲ περὶ τοὺς λόγους ἕξει καὶ τῇ ἄλλῃ ἐμπειρία τε καὶ καθ' ἱστορίαν πολυμαθεία, πῶς οὐκ ἂν τοὺς πολιτικούς παρελάσειαν ἄρχοντας, βίου τε πεποιθμένοι τὸν λόγον καὶ ἀναγνώσει προσκείμενοι συνεχεῖ ἅτε δὴ μὴδὲ ταῖς ἄλλαις πάνυ τι τοῦ βίου φροντίσι τε καὶ μερίμναις ἀποτρύμενοι. Δῆλον οὖν ὅτι πλείστην ἐκ τούτων καὶ ἀκριβεστάτην γνῶσιν συνερανεζόμενοι τὰ τε ἄλλα δικιτήσουσιν ἄριστα καὶ τὰ περὶ τῶν ἐπαρχιῶν δὴ ταῦτα καταχωριοῦσιν ὡς ὅτι βέλτιστα.

Εἰ δὲ δὴ τάττειν ἕκαστα ταῦτα τὴν χώραν ἐπίσταται ὡςπερ ἀμέλει καὶ δύναται, πῶς οὐχὶ καὶ βουλήσεται ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία φιλοκαλεῖν καὶ φιλοκασιμεῖν ἐν αὐτῇ; Πῶς δ' οὐκ ἂν ἔλοιτο τὸ συμφέρον καὶ χρήσιμον; Ὅπου γε τὰ φαῦλα πρὸ τῶν καλῶν αἰρεῖσθαι, καὶ τῶν χρησίμων ποιεῖσθαι τὰ ἀσύμφορα πρότερον, πάθει τὴν ψυχὴν διεφθαρμένων ἐστὶ, καὶ τὴν οἰκείαν θεραπευόντων νόσον τῇ ἀποτροπῇ τῶν καλῶν, ἣ δὲ Ἐκκλησία πάθει δουλεύει; Δουλεύει μὲν οὖν ἡ μοναρχία τυχόν εἴποι τις ἂν, ἅτε ἀπὸ κράτους ἄγουσα τὰ πράγματα καὶ τιθεμένη νόμον τὴν βούλησιν, τὰ πολλὰ πλημμελοῦσα, νέμουσά τε παρὰ δίκην, καὶ καταχαριζομένη τὰ ἄλλα καὶ παραβραβεύουσα, καὶ πρὸς ὀργὴν αὐτὴν πάλιν ἀφαιρουμένη τὰ μὴ δίκαια, καὶ κολούουσα. Ἡ δὲ Ἐκκλησία, σύνοδος οὐσα, καὶ σύνοδος οὐκ ὀνόματι Ἀλεξάνδρου ἢ Καίσαρος ἢ Κωνσταντίνου, ἀλλ' ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, τοῦ δι' ἡμᾶς σταυρωθέντος Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ συνιοῦσα, κρείττων παθῶν, ἐν ἀληθείᾳ καὶ πνεύματι, τὰ τε ἄλλα πάντα διέπει καλῶς καὶ νέμει τὴν ἀξίαν ἐκάστῳ, καὶ τὸ προσήκον τρυφάνης ἀκριβέστερον ἀποδίδωσιν, οὔτε χάριν τιμῶσα, οὔτε ἔχθραν ἀμυνομένη, ἀλλ' ἐν μόνον σκοποῦσα, τὸ δίκαιον, καὶ τὴν ἀλήθειαν ὅρον ἐν λόγοις πεποιτημένη, καὶ ἐν ἔργοις τὴν ἀρετὴν, καὶ τοῦ καλοῦ καὶ πρέποντος ἐπὶ παντὶ μετὰ τοῦ συμφέροντος

φροντίζουσα καὶ στοχαζομένη; Οἷα τοίνυν ὡςπερ τὰ ἄλλα αὐτῆς ἴδια καὶ τὰ τῶν ἐπαρχιῶν αὐτογνωμόνως καὶ αὐτοτελῶς καὶ ἀνυπευθύνως διοικεῖν δυναμένη, καὶ τὰ κηλὰ καὶ δίκαια καὶ συμφέροντα ἀκριβῶς ἐξεπισταμένη, καὶ ἐκ πάντων ἀεὶ ταῦτα μόνον προαιρουμένη καὶ πρὸς ταῦτα ὀρίζομένη τὰ ἄλλα πάντα τε καὶ βραβεύουσα, προεχειρίσατο καὶ τὴν τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Δέρκων μετακόσμησιν ταύτην, οὕτως ἐχομένην τοῦ καλοῦ καὶ δικαίου τε καὶ συμφέροντος, ὡς εἶναι πλέον ἐπὶ τῇ ἐμπροσθεν αὐτῆς ἀμελείᾳ τὸ θαυμαζόμενον ἢ ἐπὶ τῇ νῦν ἐπιμελείᾳ τὸ ξένον, εἰ μὴ ἄρα λέγοι τις, ὅτι πρότερον μὲν οὐδὲν ἤπειγε τοσοῦτον, εὐσταθοῦντων τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν πραγμάτων, ἐπινοεῖν ἐπανόρθωσιν, νῦν δὲ, κακῶς φερομένων καὶ ἀστατοῦντων, ἐπάναγκες. Ἀμέλει καὶ ἔχει γε οὕτως. Οὐδὲν γὰρ ὅμοιον τοῖς πρὸ τοῦ τὰ παρόντα, οὐδὲ ὀλίγου δεῖ, ἀλλὰ τάχα καὶ πλείονος ἢ τις Μυσῶν φασὶ καὶ Φρυγῶν ὀρίσασθαι. Νῦν μὲν γὰρ τὰ τε ἀποτελούμενα πλείστα, καὶ ὅσημέραι προκόπτοντα ταῖς προσθήκαις, καὶ ἀεὶ πρὸ καιροῦ συντόμως καὶ ἀποτόμως εἰσπραττόμενα, οὔτε παραίτησιν προσιέμενα, οὔτε δεήσει παραφερόμενα, ἀλλὰ χρέεσι χρέα παραφορτίζοντα καὶ τόκους συνάπτοντα τόκοις καὶ δάνεια δανείοις ἐπάγοντα, καὶ οὐδὲ ταῦτα ραδίως ἢ ζημίας χωρὶς ποριζόμενα. Κἂν πορισθῇ πολυπλασιάζεται τὸ κακόν, καὶ γίνεται τὸ δοκοῦν ἴαμα νόσημα χαλεπώτερον, αὐξομένου τοῦ χρέους καὶ μήτηρ ἀπορίας ἢ εὐπορίας μείζονος περιίσταται, οὔτε γὰρ μὴ χρεωλυτῆσαι δυνάμενοι, οὔτε πράξαντες τούτο βέλτιον ἀπαλλάττομεν, ἀλλ' ἐμπίπτομεν ἐκ κακῶν εἰς κακὰ καὶ τοῖς ἐπιούσιν ἀεὶ δυσχερεστέροις ἀπαντῶμεν, καὶ ποθοῦμεν τὰ φθάσαντα. Οὕτω γοῦν τὸ παρὸν παρεπέμψαμεν ὀπωσοῦν διαθέμενοι, καὶ τὸ μέλλον ἐπιγίγνεται χαλεπώτερον. Ἦν μὲν γὰρ διαλυσώμεθα τὰ τῶν δανειστῶν, ἐπιρύεται τὰ δημόσια, διαθέμενοι δὲ καὶ ταῦτα γλίσχωρος καὶ χαλεπῶς, τοῖς ἄλλαις ἤδη προσπαλαίομεν δεινοῖς, ἐπηρείαις τε προσπολεμούντων τῇ τῆς Ἐκκλησίας εἰρήνῃ ποικίλαις καὶ ἄλλαις μυρίαις ταραχαῖς καὶ βίαις τῶν οὐ δυναμένων ἀτρεμεῖν ἀλλὰ διασπώντων τὰ κοινὰ καὶ λυμαινομένων, τῶν μὲν καθ' ἡδονὰς τινὰς ἰδίας καὶ πλεονεξίας, τῶν δὲ καὶ δι' ὑπερβολὴν καὶ ἀμετρίαν ἐτέρων παθῶν, καὶ τὰ μὲν ἄπορα πανταχόθεν χαλεπὰ περιέστηκε καὶ ἀμήχανα, τὰ δὲ χρηστὰ καὶ σωτήρια φροῦδα καὶ ἐκποδιῶν, οὔτε πόρων τινῶν ἡμῖν ὄντων, οὔτε προσόδων ἀρκουσῶν, οὔτε τινὸς ἄλλης βοθηθείας ἢ χορηγίας ποθὲν ὑποφαινομένης, αἱ τε μεταβολαὶ καὶ ἄλλαι ἀνωμκλίαι καὶ μεταπτώσεις συνεχεῖς καὶ ἐπάλληλοι χαλεπὴν καὶ ἄπορον ποιοῦσι τὴν τῆς Ἐκκλησίας διεξαγωγὴν καὶ κυβέρνησιν. Πρὸς δὴ τὰ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα δεινὰ μετὰ τὴν ἐκ Θεοῦ, πλην τῆς παρὰ τῶν συναδελφῶν ἀγίων ἀρχιερέων, μηδεμιᾶς ἄλλης ὑποκειμένης ἡμῖν ἀρωγῆς, τῶν δὲ ἀρχιερέων, τῶν μὲν ἄλλων μὴ δυναμένων ἐπὶ παλὸν τῶν οἰκείων ἐπαρχιῶν ἀπολείπεσθαι, τῶν δὲ ἐκκρίτων καὶ πρώτων, οἳ καὶ μάλιστα ἐπιδημοῦσιν

ἐνταῦθα καὶ μόνοι τὰ πολλὰ ταῖς περιστάσεσι καὶ χρεῖαις, ταῖς τε κοιναῖς καὶ ταῖς ἐκάστου τῶν ἄλλων ἀρχιερέων ἰδίαις, ἔκκεινται προσαμύνοντες, χωρὶς τοῦ καὶ αὐτοὺς εἰς τὰς ἑαυτῶν ἔστιν ὅτε ἀπαίρειν, οὐκ ἐτ' ἀντεχόντων, ἀλλ' ἀπειρηκότων πρὸς τὰς ἀνάγκας καὶ τὴν βίαν τῶν προσπιπτόντων ἐκάστοτε δυσχερῶν, οὐκ ἀσύμφορον ἔδοξε παρακαταστῆσαι καὶ παριδρῦσαι καὶ τινα τῶν ἄλλων ἀρχιερέων αὐτοῖς, ὡς ἀπὸ τῆς ἴσης ἀγωνίζεσθαι καὶ ἀντερεῖδειν ταῖς, εἰ τύχοι, βιαζομένοις, καὶ τὰ ἄλλα πράννειν τε καὶ κατασβεννύναι καὶ τὰ φλεγμαίνοντα καθιστάναι, καὶ ὅλως μετὰ τῶν ἐκκρίτων ἀρχιερέων τὰ τῆς Ἐκκλησίας συνδιακομεῖν πρὸς τὸ βέλτιστον. Δῆλον γὰρ ὅτι εἴπερ οὗτος ἔσται ὁ Δέρκων, τοῖς τε εἰρημένοις τῶν ἀρχιερέων παρέξει τινα ροστώνην, οἷα δὴ κρυφισομένοις ὁποσδήποτε τῇ μεταδόσει τῶν πόνων, καὶ αὐτὸς ἐκ τούτου φιλοτιμότερος ἔσται καὶ προθυμότερος πρὸς τοὺς ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἀγῶνας, εἴπερ οὕτως αὐτοὺς ὑποστήσεται. Οὐ μὴν οὐδ' ἔσται τοῖς ὑπὲρ τοῦτον ἀρχιερεῦσιν ἀσυντελής ἢ τοῦ ἐνὸς τούτου προσαρίθμησις καὶ ἀνόνητος. Εἰς μὲν γὰρ καθ' ἑαυτὸν τε καὶ τοῖς πλείοσι προσγενόμενος, ἔστιν οὐδεὶς, εἰς δὲ μετὰ τῶν ὀλίγων, ἐστὶ πολὺς, καὶ πλείστην τε καὶ μεγίστην ροπὴν συμβαλλόμενος. Καὶ τοῦτο μὲν, ὡς ἐπὶ πολλῶν οὕτως ἔχον καὶ καθ' ἑαυτὸ δῆλον καὶ προὔπτον ἐκ τῶν παρ' ἐκάστω, περίεργον ἐπεξεργάζεσθαι περαιτέρω διατρίβοντας.

Ὅτι δὲ ἡ ἀγιωτάτη μητρόπολις Δέρκων μόνη καὶ μάλιστα τῶν ἄλλων ἀπασῶν δικαία ἐστὶν ἀξιωθῆναι τῆς τάξεως ταυτησί, ράδιον καταμνηθεῖν ἐκ τε ἄλλων πολλῶν, καὶ οὐχ ἥμισυ τὸν τρόπον, καθ' ὃν τὰς ἐπαρχίας οἱ πάλαι διέταξαν, κατιδεῖν ἡμῖν βουλομένοις. Οὐ γὰρ τοῖς μεγέθεσι μόνον, ὡς ἔοικε, καὶ ταῖς ἄλλαις ἐπιρκειαῖς τε καὶ λαμπρότησι τὰς ὑπεροχὰς ἔνεμον καὶ τὰς προεδρίας ἐπέγκον, ἀλλ' οὐδὲν ἤττον καὶ δι' ἄλλας οὐκ ὀλίγας αἰτίας, θέσιν τε χώρας ἐπισκοποῦντες καὶ τόπου, καὶ προσλογιζόμενοι γειτνίαςιν ἢ ἀπόστασιν αὐτίκα γὰρ ἡ Χαλκηδών, ἵνα τὰς ἄλλας ἐάσωμεν, ἐπισκοπῶν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἄμοιρος ἡμῖν παραδεδόται, ἀλλ' ὅτι τῷ Βυζαντίῳ διείργεται μόνῳ τῆς Βασιλευσύης, ἀντιτείνουσα καὶ τῇ Εὐρώπῃ, καθάπερ ἀνθαμιλλωμένη συστάδην καὶ ζυγηδὸν ἐκ τῆς Προποντίδος εἰς τὸν Πόντον ἀντιπαρήκουσα, πολλῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν καὶ μάλα σεμνυνομένων ἐπὶ πλήθει ἐπισκοπῶν προτετίμηται, οὐκ ἂν ποτε δηλαδὴ οὕτω τιμηθεῖσα, εἰ πρὸς τὰ μεγέθη τὰς ἐπαρχίας μετροῦντες κατέλεγον, οὐδ' ὡς οὐσα τότε μείζων ἢ νῦν ἐστίν. Οὐδὲ γὰρ ἄλλη τις τῶν ἐπικειμένων καὶ ἀστυγειτόνων πόλεων τὸ οἰκεῖον διεφύλαξε μέγεθος κτισθείσης τῆς μεγαλοπόλεως ταύτης, οὐχ ὅπως ἡ Χαλκηδών, ἐπισπωμένων, ὡς εἰκόσ, τῶν πέριξ δῆμων τῶν ἐξ αὐτῆς ὀχυρασμῶν τε καὶ κάλλει καὶ συρρέοντων καθάπερ εἰς ποταμὸν τὰ ἄλλα ρεύματα ναυσίπορον καὶ ἀένναον. Οὐκ οὖν δὴ τὰς ἐπαρχίας τὰ μεγέθη μόνον ἐπεσήμαινε καὶ ἐσεμνυ-

νεν, ἀλλ' ὡς εἴρηται, καὶ ἄλλα πολλά, ἐν οἷς ἀμέλει καὶ ἡ γειτνίασις ἐξετάζεται. Τὴν τοίνυν μητρόπολιν Δέρκων εἰ μὴ τις τιμῆ κατὰ τὴν ἐγγύτητα, ἀλλ' ὅτι πολλῶν ἀπολείπεται μεγέθει τε καὶ προσόδῳ προπηλακίζει, οὐκ ἂν φθάνοι καὶ πάσας ὡς ἔπος εἰπεῖν τὰς ἐπαρχίας συγγέων καὶ μετατάττων. Μόνη γὰρ ἡ Ἡράκλεια σχεδὸν τι κατὰ χώραν μάλισ ἐστήξεται, αἱ δ' ἄλλαι κινήσονται πᾶσαι. Εἰ δὲ τῶν τὰς ἄλλας ἀνωθεν οὕτω τετάχθαι πρὸς τὸ καλῶς προέχειν, ὧν ἀποδέουσι νῦν ταῖς προσόδοις, διίσχυρίζοιτο, ἐπειδὴ τὸ ἐπὶ τοῖς τοιούτοις αὐτονομούμενον τῆς Ἐκκλησίας προαποδέδεικται, εἴπερ αἱ νῦν τῶν ἄλλων ταῖς προσόδοις ἐλάττους καλῶς ὑπερέχουσι, δῆλον ὅτι καὶ ἡ Δέρκων, τῶν αὐτῶν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ψηφισθεῖσα καὶ τιαύτη οὖσα, κατ' ἀξίαν καλῶς προτετάξεται. Εἴη δ' ἂν καὶ ἄλλως τῇ Ἐκκλησίᾳ ψῆφον ἐπὶ τῇ Δέρκων φιλοσοφῆσαι ταύτην, προσφυέστατόν τε καὶ γνησιώτατον οἷα δὴ τεκμήριον οὕτως ἐκφερούση καὶ λαμπρότατον δεῖγμα τοῦ μὴ πρὸς ἀργύριον τὰς ψῆφους τίθεσθαι, μηδ' ἐπιλήμματα διδόναι τὰς κρίσεις, μήτε μὴν περὶ πλείονος ποιεῖσθαι μηδέν, ἀλλ' ἢ τὸ καλὸν καὶ τὴν ἀρετὴν. Εἰ μὲν γὰρ τῶν πολυπροσόδων καὶ πολυταλάντων ἡ Δέρκων ἐτύγχανεν οὕσα, πάντα ἂν ἦν ταῦτα, καὶ ἐπὶ τούτοις δεκασμοῦ καὶ ἀδικίας ὑπόνοια, μικρῶς δὲ αὐτῆς καὶ ὀλιγαρχοῦς, τὴν μὲν αἰτίαν ἔξει τὸ πρόσκοκον μόνον αὐτῆς καὶ ἀγχίθυρον, ὡς εἰπεῖν, ἡ ἀγχίθυργον, εὐπαρρησίαστον δὲ καὶ εὐπρόσωπον, ὡς ἡ γε μητρόπολις Δέρκων οὐ μᾶλλον ἂν ἄμορος λέγοιτο τῆς Βασιλευσύης καὶ ἀρχιτέμμων ἢ δορυφόρος τις αὐτῆς καὶ περίπολος, καὶ μόνη πασῶν τὴν τῆς ἀστυγείτονος ἂν ἐπαληθεύσει ἐπίκλησιν καὶ προάστεια τῆς Βυζαντίδος οὕσα δικαίως ἂν λέγοιτο καὶ προπόλαια, ἐν χρῆνι τε περιπτυσσομένη αὐτὴν, καὶ ὡς ἀληθῶς ἐγκεκολλημένη, καὶ τῆς ἡπείρου πανταχόθεν αὐτῇ περιτεινομένη καὶ περιβάλλουσα, καὶ τοῖς ὄρεσιν αὐτὴν περιθριγγούσα καὶ περιστέφουσα, ταῖς κόμαις καθάπερ τισὶ θεραπεινίσι περιστοιχεῖ, ἡδίστοις τε λειμῶσι καὶ πεδίοις ἀνειμένοις αὐτὴν ἀναπεταννύσα, καὶ ἄλσεσι συνηρεφέσι καὶ δρυμοῖς βαθυτάτοις συμφραγνύσα καὶ περιείργουσα, νάμασί τε ποτιμωτάτοις περιρέουσα καὶ κατάρδουσα, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅσα ὄραι καλὰ φέρουσι, τιθηνουμένη καὶ θέλγουσα.

Καὶ μὴν καὶ θέρους καταφυγαῖς φιλανθρώποις καὶ διατριβαῖς ἰλαραῖς καὶ ἀλύποις αὐτὴν ὑποδέχεται ἀναψύχουσα, καὶ χειμῶνος περιθάλλει τοῖς πρὸς διαγωγὴν μετρίαν τε καὶ οὐκ ἀπάνθρωπον φέρουσι ψυχαγωγούσα, θήρας τε τοῖς βουλομένοις παρεχομένη παντοδαπάς, καὶ τὰλλα πάντα ἄφθονα καὶ ἐκπλεω φιλοτιμουμένη καὶ ὅλως ὅπερ ἡ περιουκίς χώρα ταῖς ἄλλαις ἐστὶ τῶν πόλεων, τοῦτο ἡ Δέρκων τῇ Βυζαντίδι γίνεται. Καὶ γὰρ δὴ καὶ πεδῖον καὶ ὄρος καὶ χώρα τε καὶ προάστειόν ἐστίν αὐτὴ ταύτης γε τῆς μεγαλοπόλεως. ἦν δὲ καὶ δυσωπεῖ καὶ καταλιπαρεῖ, καὶ ἐπιστρέφει τοῖς προδηλωθεῖσιν αὐτοῖς δικαίαις, μὴ περιίδειν αὐτὴν διὰ τέλους ἡμελημένην,

ἀλλὰ ποιήσασθαι τινα λόγον αὐτῆς, μηδὲ γενέσθαι περὶ τὴν αὐτῆς ψῆφον χεῖρω βραβευτὴν καὶ διαιτητὴν ἢ περὶ τινος ἄλλας ἐπαρχίας ἐγένετο· καὶ γὰρ οὖν ἐκείναις ἐξ ἐπισκοπῶν εἰς μητροπόλεις τιμήσασα οὐ τὴν ἐσχάτην ἀπέδωκε τήξιν, ἀλλὰ πολλῶν ὡς εἴρηται μητροπόλεων ἐξ ἀρχῆς αὐτῶν ὑπερέταξε. Δεινὸν οὖν ἂν εἴη καὶ σχέτλιον, εἰ τὰς μὲν τῶν ἄλλων μητροπόλεων ἐπισκοπὰς οὕτω μετεχειρίσχο, τὴν δ' ἑαυτῆς εἴτε ἐπισκοπὴν, εἴτε περιουκίδαν μητρόπολιν καὶ περίχωρον μὴ σεμνότερον ἄξει, ἀλλὰ περιόφεται τελοῦσθαι ἐσχάτην τε καὶ περιῦβριτμέτην, ὡς περ ἀμηχαναῦσθαι τὴν οἰκίαν ἑαυτῆς ὕβριν νῦν γοῦν ἀπόσασθαι· ὕβρις γὰρ ἀντικρὺς ἐστὶ τῇ Κωνσταντινουπόλει ἢ τῶν Δέρκων ταπείνωσις, ὡς περ ἀμέλει κόσμος αὐτῶν πάλιν αὐτῇ καὶ φιλοτιμία ἢ ἔπαρσις ἐκείνης καὶ ἐπιτίμησις, καὶ τὸ μὴ πρόσθεν τῆς ἐπανορθώσεως ταύτης γενόμενον, οὐ μᾶλλον τοῦ μηδὲ νῦν γενέσθαι δεῖν κώλυμα γένοιτ' ἂν, ἢ δικαίωμα καὶ ἀφορμὴ μάλιστα τοῦ νῦν τε δεῖν τὴν ἐπανόρθωσιν ἀμελλήτως καὶ ἀπροφασίστως γενέσθαι καὶ τοῦ μὴ καλῶς ἐστ' ἐπὶ τοσοῦτον ὑπερβεβλήσθαι. Οὐ γὰρ μόνον εἰ μὴ πρότερον ἐτηνώρθωται δεῖ σκοπεῖν, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον εἰ τὴν ἀρχὴν ὄριστα καλῶς καὶ δικαίως· σαθρὰς δὲ ταύτης ὑποκειμένης καὶ οὐχ ὑγιούς, οὐκέτι τὸ ἐκ ταιαύτης ἀρχῆς ἀποδεκτέον ἐστὶ, κἂν ἄλλως τὴν χρόνον παραλαμβάνη συνήγορον. Τὰ γὰρ μὴ καλῶς εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς συστάντα οὐδέποτε ἔρρωται. Ὑβριν δὲ τῆς Κωνσταντινουπόλεως πῶς ἂν τις εἴποι νομιῆσθαι καλῶς; ἢ πῶς τῇ ὀλιγωρίᾳ τῆς Δέρκων μὴ ἂν ἀτιμάζεσθαι τὴν ἐπαρχίαν τὴν Πατριαρχικὴν; Ὅπου γὰρ ἐν ταῖς τῶν ὑπὸ τὰς ἄλλας ἐπαρχίας περιουκίδων κωμοπόλεων εἰς μητροπόλεις μεταβολαῖς, οὐδὲ τῶν ἴσων ἠξίωται, ἀλλ' ἀπασῶν συλλήβδην ἠνέγκατο τὰ γε τελευταῖα καὶ ὑστατα, πῶς οὐκ ἂν ἡ Πατριαρχικὴ ἐπαρχία προπηλακίζοιτο; Οὐδὲ γὰρ παραμυθεῖται γοῦν ἢ ἀποκρύπτει τὴν μειονεξίαν τὸ ἄξιωμα καὶ ὁ ὄγκος εἰπεῖν τοῦ πατριαρχικοῦ μεγέθους, ἀλλ' ὅσῳ περ ὑπερεξήρηται τῷ ὕψει τῶν ἄλλων, τοσοῦτῳ μᾶλλον ἐπίδηλον ποιεῖ καὶ περίοπτον, καὶ φέρει ἐπισημοτέραν καθάπερ τινὰ κηλίδαν πορφύρα καὶ λαμπροτάτη ἐσθῆς. Τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο ποιεῖ καὶ δεινὸν αὐτῇ τὸ πρᾶγμα καὶ ἥκιστα μέτριον, ὥστε μαρτύρεσθαι καὶ μονονουγὶ σφαδάζειν ἀναξιοπαθοῦσαν. Εἰ γὰρ ἴσον ὄντα μὴ τῶν ἴσων τυχεῖν ἀφόρητον, πῶς ἂν οἰστὸν γένοιτο μέγιστον εἰς τὸ ἐσχατον ἐκπεσεῖν; Οὐ μὴν οὐδ' ἐπὶ μόνῃς τῆς μητροπόλεως Δέρκων χωρὶς ἀπολαβεῖν τὴν περιφρόνησιν ταύτην ἐγχωρεῖ περιγράψαντας. Οὕτω γὰρ ἐστὶν ἡ ὕβρις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἰδία καὶ προσεχῆς, ὥστε μηδ' ἐξελεῖν ἡμῖν ταύτης πειρωμένοις αὐτὴν ἐγγίγνεται, καὶ μόνως ἂν οὕτως ἐκφύγοι τὴν ἐπὶ τῇ Δέρκων αἰτίαν τε καὶ διαβολὴν, εἰ τις ἢ τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀποδείξει γῆν χωρίτιδος ἁμαίρον ἢ τὴν Δέρκων μὴ χωρίτιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως γῆν ἄχρι δὲ ἐστὶν ἀδυνάτῳ τοῦτω, καὶ τὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν μὴ ἐπὶ τῇ Δέρκων αὐτως

ἐχούσῃ περιῦβρισθαι μᾶλλον ἀδυνατώτερον. Εἰ δὲ ἡ Πατριαρχικὴ ἐπαρχία ὑβρίζεται, πῶς οὐκ ἂν καὶ ὁ θρόνος ὁ Πατριαρχικὸς συνυβρίζαιτο, καὶ ἐν τούτῳ σύμπτασθαι τῶν ἀρχιερέων ἢ ἐμῆγυρις τε καὶ σύνοδος; Οὔτε γὰρ θρόνον ἐστὶ λαβεῖν κεν' ἑαυτὸν μὴ μετὰ ἀρχιερέων Πατριαρχικόν, οὔθ' ἐμῆγυριον ἀρχιερέων μὴ μετὰ θρόνου Πατριαρχικοῦ· ἅμα δὲ ὄντων καὶ συνεστώτων ἀχωρίστων δίκην ὅλου τινὸς ἐκ μερῶν, ὡς περ αὐτοῖς ἐστὶ κοινὰ τὰ καλὰ, οὕτως ἔχειν εἰκὸς καὶ τὰ ἐναντία. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ποιῆσαι τὴν ὕβριν ἰδίαν τῆς Πατριαρχικῆς ἐπαρχίας, ἀλλὰ μὴ καὶ τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου προσλογίσασθαι κοινὴν δυνατὸν ἦν γὰρ ἂν τοῦτο λέγειν, εἴπερ ἢ τὸ πρᾶγμα καὶ ὅλως εἰπεῖν ἢ ὑπόθεσις τῆς ὕβρεως μὴ ἦν ἐκκλησιαστικὴ ἢ μὴ θρόνος ἢ Κωνσταντινούπολις Πατριαρχικὸς. Ἐκκλησιαστικῆς δὲ οὐσίας τῆς τε ὑποθέσεως καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνου Πατριαρχικοῦ τε καὶ Οἰκουμενικοῦ, πᾶσα ἀνάγκη τοῦ θρόνου τι πάσχοντος συναμοπαθεῖν ὡς περ μέλη τοὺς ὑπὸ τοῦτον ἀρχιερεῖς, συναισθανομένους καὶ συναλγοῦντας ὥστε ὕβρεως ταύτης ἀποδεδειγμένης τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου καὶ συνόλως τῆς ἀρχιερατικῆς ὀλομελείας καὶ ἐμῆγυριος, εἰ τις ἀναίσθητε, μὴ συναχθόμενος ἐπὶ ταύτη καὶ συναγανακτῶν, ἦτοι αὐδῶλως ἐστὶ ἀρχιερεὺς, ἀλλὰ τις ἰδιώτης πάμπαν καὶ κοσμικὸς, ἢ θρόνου τινὸς ἐτέρου, ἀλλ' οὐχὶ τοῦδε τοῦ Οἰκουμενικοῦ. Καὶ γὰρ τῶν ἀρχιερέων ἕκαστος ὑβριοπαθεῖ τυχόν καὶ κατὰ μικρὸν ἀδικούμενος, ὀρθῶς τοῦτό γε ποιῶν ὡς ὑβριζομένην τὴν ἀρχιερωσύνην τε καὶ τὸν κοινὸν θρόνον. Οὐκ ἂν οὖν ἀρχιερεὺς ὢν, δι' ἂν αὐτὸς τιμῆς ἀξιοῦται θρόνον, τοῦτον αὐτοῖς ἀφηρεῖτο, καίτοι τὰ αὐτοῦ τις ἕκαστος δίκαια, δυνατὸς ἀριέναι καὶ κύριος ὅτῳ βούλοιο, τὰ δὲ ἐτέρου τινὸς οὐδεὶς, ἄλλως τε καὶ θρόνου Πατριαρχικοῦ αὐτὸς ὑπὴκος ὢν. Πίγνεται γὰρ μικροῦ δεῖν, εἰ μὴ δυσχερὲς εἰπεῖν, ἱεροτυραννία, ἦν, ὡς παπικὴν ὄφρυν καὶ δυτικὴν φύσαν, ἥκιστα ζηλωτέον ἡμῖν ἐστίν, ἀλλ' ἀνατολικῶς τὴν τε ἡμέτερον αὐτῶν ἀποστολικὴν καὶ Οἰκουμενικὴν θρόνον ὡς ὅτι προθυμώτατα τιμητέον, καὶ τὴν περιουκίδα μητρόπολιν αὐτοῦ Δέρκων ὡς ὅτι φιλαδελφώτατα μετακτεῦν ἐγγύτατα τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Χαλκηδόνος περιδρῦσαντας, ἠγουμένους τε καὶ φρονούντας τὴν μὲν εἰς τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον αἰδῶ καὶ εὐλάβεσθαι, ἡμετέραν αὐτῶν τιμὴν καὶ σεμνότητα, τὴν δὲ εἰς τὴν μητρόπολιν Δέρκων χάριν, ἡμετέραν αὐτῶν φιλοτιμίαν καὶ φιλαδελφίαν, καὶ ἅμα εὐγνωμοσύνην ἐπιδεικνυμένους, καὶ ὡς περ ἀμοιβὴν τινὰ ταύτην δικαίαν τε καὶ πρέπουσαν ἠδέως καὶ προθύμως ἀπονέμοντας. Τοὺς γὰρ πονοῦντας ὑπὲρ τινῶν, καὶ πραγματευομένους καὶ κηδομένους αὐτῶν καὶ σφίζοντες δίκαιον, εἰ μηδὲν ἄλλο, τιμὴν γέ τινα παρὰ τῶν εὐπασχόντων ὡς περ τινὰ ὁμολογίαν χάριτος καὶ ἀντίδουσι φέρεσθαι· τῶν δὲ πρωτευόντων ἀρχιερέων τοὺς μάλιστα φιλοχωροῦντας ἐνθάδε πάντες ἂν ἀνχιρισθητήτως ὁμολογήσαιεν, ὅτι πολλὰ πράγματα

ὑπὲρ τῶν ἄλλων συναδελφῶν ὑπομένουσι καὶ μυρίας ἀηδίας ἀνέχονται, σπουδάζοντες περὶ ἐκείνους καὶ πρὸς τὰ κατεπείγοντα παριστάμενοι καὶ ἀμύνοντες τὰ παραπίπτοντα, τὰς τε ἀπορίας αὐτοῖς λύοντες καὶ συνευποροῦντες ὧν ἂν δεηθῶσι, κατὰ τὰς χρείας θεραπεύοντες ἀεὶ καὶ παραμυθούμενοι καὶ παντοίως αὐτῶν ἀντιλαμβάνόμενοι καὶ περιέποντες. Ὑπὲρ μὲν γὰρ τῶν κοινῶν ὅσα ποιῶσι καὶ πάσχουσι τὰχ' ἂν εἴποι τις, μὴ μᾶλλον ἐκείνου χάριν ἢ καὶ σφῶν αὐτῶν ἕνεκα παραβάλλεσθαι καὶ ταλκιπωρεῖν ὡσπερ τινὰ λειτουργίαν ταύτην τελοῦντας· ἀ δὲ τοῖς ἄλλοις περιποιῶντιν 1) ἀγαθὰ ποιοῦντες αὐτοὶ καὶ προθυμούμενοι τούτων ἀγεράστους παντάπασι περιορᾶσθαι καὶ περιαλγεῖν, δι' ἃ πολλὰκις ἤδη οὐδὲ ἀζήμιοι ἀπήλλαξαν, οὐκ εὐγνωμον, οὐδὲ φιλόφρων, ἥμιστα δὲ ἐκκλησιαστικόν. Ὁ τοίνυν ἀεὶ Δέρκων διὰ τὴν ἀεὶ παρουσίαν, τοῖς ἐκκρίτοις τῶν ἀρχιερέων ἐν μὲν τοῖς κοινῶς ἀεὶ συναγωνίζεται καὶ συμπράττει τὰ δυνατὰ, ἢ τάχα καὶ ὑπὲρ δυνάμιν· ἐν δὲ τοῖς ἰδίους ἐκάστου τῶν ἀρχιερέων συνεξετάζεται, συναιρόμενος ἐκ τῶν ἐνότων, καὶ βουηθῶν καὶ ὠφελῶν ὅτι δύναιτο. Δίκαιον οὖν καὶ εὐγνωμον ὡσπερ τῶν ἄλλων κοινῶν τε καὶ ἰδίων αὐτῷ χρώμεθα συνεργῶ καὶ συμπράκτορι καὶ συναγωνιστῇ τοῖς προεδρεύουσι τῶν ἀρχιερέων διὰ τὸ ἀδιάλειπτον τῆς δεῦρο διατριβῆς, οὕτω καὶ τῆς τάξεως αὐτὸν ποιῆσαι κοινῶν τοῖς αὐτοῖς καὶ ἐνάριθμον. Ὅτι δὲ καὶ ἐπιπέπει τῷ Οἰκουμενικῷ Θρόνῳ παραπεπηγέναι πως ἀλλήλαις ταύτας τὰς ἐπαρχίας, ὡσπερ τῷ τόπῳ καὶ τῇ τάξει παρακειμένας, ἀλλὰ μὴ ἀπηροτῆσθαι πάμπαν διεστῶσας φανερόν ἐστι καὶ πασίδηλον· τῆς γὰρ Χαλκηδόνος ἐν τῇ περαιᾷ στέρνων δίκην ἐπικειμένης τῷ Βυζαντίῳ, τῆς δὲ Δέρκων νότων περιεχυμένης τρόπον, χαρίεν ἂν γένοιτο καὶ καλόν, εἰ παράλληλοι κείμενοι, ἢ μὲν ὡσπερ ἡγοῦτο, ἢ δ' ἔπειτο, μεσεύουσαν καθάπερ δέσποιναν ἑαυτῶν, τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον δορυφοροῦσαι καὶ παραπέμπουσαι. Γένοιτο δ' ἂν καὶ ἄλλως ἢ τάξις αὕτη λελογισμένη καὶ πρόπουσα, εἰ τὰς τῶν ἐκκρίτων ἀρχιερέων, ὅσοι διὰ τὸ πλουσιόχωρον ἐμφιλοχωροῦσιν ἐνθάδε μάλιστα, τὰς ἐπαρχίας σκοπήσασμεν· μόνη γὰρ αὐτῶν εὐρωπαϊκὴ ἐστὶν ἡ Ἡράκλεια, αἱ δ' ἄλλαι πᾶσαι ἀσιάτιδες· εὐτακτον οὖν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἀρχαίμενους κατὰ κύκλον ἐπὶ τὴν αὐτὴν τελευτᾶν, μέσας τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ λαμβάνοντας καὶ περισφίγγοντας αὐτὰς ἐπὶ κέντρῳ τῷ Πατριαρχικῷ Θρόνῳ πανταχόθεν, ὡς ἀπ' ἀρχῆς τῆς Ἡρακλείας εἰς τελευτὴν τὴν Δέρκων παρεζευγμένην τῇ Χαλκηδόνος περιιόντας. Φαίνονται γὰρ οὕτως ἀλλήλαις αἱ ἐπαρχίαι μᾶλλον συνηρμοσμένοι καθάπερ τις ὄρμος ἀτεχνῶς ἀλληλόπλοκος, κεφαλὴν τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον πεποιημένοι, καὶ ἅμα ἀριθμὸν ἐξελαμέ-

1) Τὸ ἐν τῷ Πατρ. Κώδικι Β' ἀντίγραφον τῆς Πράξεως σημειώνει ἐνταῦθα καὶ τὴν λέξιν «ἴδια».

νοὺς τὴν ἄγκυραν τέλειον ἀποτελοῦσαι τῶν ἕξ, ἐν ὅσας καὶ ὁ Θεὸς δημιουργῆται τὸν κόσμον ἡμέραις πιστεύεται. Εἰ δὲ καὶ ἐβδόμην ἐπιζητήσαι τις τὴν κατίπλευσιν, ἕξει τὸν καθ' ἡμᾶς Πατριαρχικὸν καὶ Οἰκουμενικὸν Θρόνον, τὸ ἄλφα καὶ τὸ ὠμέγα ὄντα. Δίκαια μὲν δὴ καὶ λόγους ὑπὲρ τῆς μητροπόλεως Δέρκων καλοῦς τε καὶ ὑγιεῖς τούτους εἰπεῖν ἔχομεν ἢ τούτων τινὰς ἔχομένους.

Δεδειγμένων δὲ τούτων ἀπάντων καὶ ὁμολογουμένων, ὅτι δηλαδὴ κατὰ τὸν πολιτικὸν καὶ ὁ ἐκκλησιαστικὸς ἕνα πρὸς τὸν καιρὸν οἰκονομεῖ, καὶ ὅτι τὰ τακτικά τῶν ἐπαρχιῶν οὐκ ἀκίνητα, καὶ ὅτι τῆς Ἐκκλησίας ἐστὶν αὐτὰ κασμεῖν καὶ ὀρίζειν, καὶ ὅτι συμφέρει τε καὶ προσήκει τὴν μητροπολιν Δέρκων ὀγδόην τῇ τάξει γενέσθαι τῶν ἀρχιερατικῶν θρόνων, ψηφισόμεθα, μετὰ γνώμης συνοδικῆς, καὶ ὁροθετοῦμεν καὶ θεσπίζομεν, οὐ τῇ ἰσχύϊ καὶ τῷ κράτει τῆς ἐξῶ χειρός, ἀλλὰ τῇ ἐνεργείᾳ τῆς ἐν ἀσθενείᾳ τελειομένης δυνάμεως, τῇ χάριτι δηλαδὴ τοῦ Παναγίου καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τῆς ἀκατισχύτου Ἐκκλησίας, τῇ τε αὐτονομίᾳ τῆς Πατριαρχικῆς ἀκρότητος καὶ τῇ ἀνωσιμότητι τῆς πνευματεφόρου Συνόδου, ὅγδοον εἶναι τὸν τεῦθεν τὴν τάξιν τε καὶ ἀριθμὸν τῶν θρόνων τῆς ἀγιωπάτης μητροπόλεως Δέρκων ἀπὸ τοῦ Καισαρείας, εὐθὺς μετὰ τὸν Χαλκηδόνος ἐφεξῆς καὶ ἀμέσως ἔχόμενον καὶ ἀριθμούμενον καὶ τιμώμενον ἀπὸ τῆς σήμερον εἰς τὸν ἐξῆς ἅπαντα χρόνον.

Καὶ δὴ γράφοντες ἀποραινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων καὶ ἀγιωτάτων μητροπολιτῶν καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας εἰς τὸν ἐξῆς ἅπαντα χρόνον ὁ θρόνος τῆς ἀγιωπάτης μητροπόλεως Δέρκων τάττηται καὶ ἀριθμῆται καὶ τιμᾶται ὀγδοὸς τῇ τάξει τε καὶ τῷ ἀριθμῷ καὶ τῇ συνεδρίᾳ καὶ τῇ ψηφοφορίᾳ καὶ τῇ ὑπογραφῇ καὶ πάσῃ ἐκκλησιαστικῇ πράξει, καὶ ἀρχιερατικῇ καταστάσει, εἴτε ἱερᾷ τελετῇ καὶ εὐαγεῖ ἀγιστεία, εἴτε ἡτινιοῦν συνελεύσει καὶ παρατάξει τε καὶ προόδῳ, ἀπὸ τοῦ Καισαρείας μετὰ τὸν Χαλκηδόνος ἐφεξῆς καὶ ἀμέσως ἔχόμενος, προταττόμενος τοῦ Θεσσαλονίκης καὶ τῶν μετ' ἐκεῖνον ἐφεξῆς ἀπάντων ἀεὶ ἱερωτάτων μητροπολιτῶν. Ὅ τε νῦν ἱερωτάτος μητροπολίτης Δέρκων καὶ ὑπερτίμος, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς κύριος Σαμουήλ, ἔχῃ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς καταλέγεσθαι καὶ καταριθμεῖσθαι καὶ συνεδρεῖν καὶ ἐκκλησιάζειν καὶ ψηφοφορεῖν καὶ ὑπογράφειν καὶ συλλειτουργεῖν καὶ συνέρχεσθαι καὶ παρατάττεσθαι πανταχοῦ, καὶ ἀεὶ, καὶ ὅπως τιμᾶσθαι μετὰ τὸν Χαλκηδόνος ἀμέσως πρὸ τοῦ Θεσσαλονίκης καὶ τῶν μετ' ἐκεῖνον ἀπάντων ἅμα τε καὶ ἴδια ἐκάστου ἐφεξῆς ὡς εἴρηται, αὐτὸς τε δηλαδὴ καὶ πᾶς ὁ μετ' αὐτὸν ἀεὶ Δέρκων, ὀγδοὸς μετὰ τὸν Χαλκηδόνος τιμώμενος. Ταύτην δὲ τὴν ἡμετέραν Πατριαρχικὴν τε καὶ

Συνοδικήν θεσμοφορίαν τε καὶ διάταξιν ἐπισκήπτομεν καὶ ἀξιούμεν τοὺς μεθ' ἡμᾶς διατηρῆσαι καὶ διαφυλάξαι ἀπαραιπόρητον καὶ ἀπαρεγγείρητον, ἐννοουμένους ὡς οὐχ ἡμετέραν ἀναιροῦσι γνώμην τε καὶ ἀπόφασιν ἀλλὰ τὴν ἰδίαν ἐαυτῶν καταλύουσιν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν. Εἰ δέ τις αὐθαδεῖα καὶ ὑπερψία ἐπιχειρήσειε κινήσει ταύτην τὴν, οὐδὲν κωλύει φῆσαι καὶ, νεαρὰν Πατριαρχικὴν τε καὶ Συνοδικήν, εἴη τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι καὶ πάσαις ταῖς Πατριαρχικαῖς ἀραῖς ὑπόδικος καὶ κληρονόμος τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης· οἱ δὲ φυλάττοντες καὶ τιμῆσαντες αὐτὴν ἔχουσιν τὰς εὐχὰς, τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν τῶν ἀπ' αἰῶνος θεοφόρων Πατέρων.

Ἐπὶ τούτοις ἐξεδόθη τὸ παρὸν ἡμέτερον Συνοδικὸν δικτακτήριον καὶ ὁροθετήριον γράμμα.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ρψμζ' ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ 1).

† Παῖσιος ἐλέφ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

† ὁ Ἐφέσου Ἰωακείμ † ὁ Ἡρακλείας Γεράσιμος † ὁ Κυζίκου Ἀνανίας † ὁ Νικομηδείας Κύριλλος † ὁ Νικαίας Καλλίνικος † ὁ Χαλκηδόνος Γαβριήλ † ὁ Προύσης Γρηγόριος † ὁ Νεοκαισαρείας Διονύσιος † ὁ Ἀθηνῶν Ἀνθίμος † ὁ Πισιδίας Κοσμᾶς † ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γεράσιμος † ὁ Λαρίσης Ἰάκωβος † ὁ Φιλιππουπόλεως Σεραφεῖμ † ὁ Ρόδου Ἱερεμίας † Μιτυλήνης Ἀνθίμος † ὁ Διδυμοτείχου Αὐξέντιος † ὁ Μηθύμνης Ἀρσένιος † ὁ Μεσημβρίας Γρηγόριος † ὁ Βιδύνης Καλλίνικος † ὁ Θηβῶν Ἀθανάσιος † ὁ Χριστιανουπόλεως Δανιήλ † ὁ Σάνθης Μητροφάνης † ὁ Χίου Διονύσιος † ὁ Προικοννήσου Νικηφόρος 2).

1) Τὸ ἐν τῷ Ε' Κώδικι τοῦ Πατρ. Ἀρχιεπισκοπικοῦ ἀντίγραφον τῆς Πράξεως δὲν φέρει τὴν χρονολογίαν. Τὸ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 474 χειρογράφῳ κώδικι τοῦ ἐνταῦθα Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάρου (σελ. 205 κ. ἐ.) σφραγισμένον ἐπίσης ἀντίγραφον τῆς Πράξεως ἔχει καὶ τό: «Ἰνδ. Γ'».

2) Ἐκτὸς τῶν ὡς ἄνω ὑπογραφάντων τὴν Πράξιν ἀρχιεπίσκοπος (Κώδ. Πατρ. Ἀρχιεπισκοπ. Ε' σελ. 76. Βλ. καὶ τὸν ὡς ἄνω ὑπ' ἀρ. 474 κώδ. τοῦ Ἀγιοταφ. Μετοχίου), εἰς τὸ ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Δέρκων σφραγισμένον πρωτόγραφον τῆς Πράξεως εὐρηγνται, ἐκ τῶν ὑστέρων παρεντεθεισά, ἢ ὑπογραφή: «† Σίλβεστρος ἐλέφ Θεοῦ Πατριάρχης τῆς Μεγάλης Θεουπόλεως Ἀντιοχείας συναποφαινόμεθα», ὡς καὶ αἱ ὑπογραφαί: *Καισαρείας Παρθενίου, Ἀδριανουπόλεως Διονυσίου, Τυρνόβου Ἀνθίμου, Κρήτης Γερασίμου, Προϊλάβου Καλλινίκου* καὶ (εἰς τὸ ἄκρον τῆς κάτω φῶς) *Ἀμασείας Βενιαμίν*.

Β' ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ ΕΚΛΟΓΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ ΔΕΡΚΩΝ, ΣΩΖΟΜΕΝΑ ΕΝ ΤΟΙΣ ΚΩΔΙΞΙ
ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΑΡΧΕΙΟΦΥΛΑΚΙΟΥ

α') Ὑπόμνημα ἐκλογῆς Δέρκων καὶ Νεοχωρίου Χρυσάνθου 1), τοῦ ἀπὸ Ἱερομονάχου.

Τῆς μητροπόλεως Δέρκων καὶ Νεοχωρίου ἀπροστατεύτου μεινάσης, ἅτε τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύσαντος κῦρ Ἀθανασίου τὸ ζῆν ἀποβαλόντος, συνήλθομεν ἡμεῖς οἱ παρευρεθέντες ἀρχιερεῖς ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῶ τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, προτροπῇ τοῦ Παναγιωτάτου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότη, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κυρίου κυρίου Παρθενίου, καὶ ψήφους κανονικᾶς ποιήσαντες περὶ αὐτῆς, πρῶτον μὲν ἐθέμεθα τὸν πανοσιώτατον ἐν Ἱερομονάχοις καὶ πνευματικοῖς κῦρ Χρυσάνθου, δεῦτερον δὲ τὸν πανοσιώτατον ἐν Ἱερομονάχοις κῦρ Γαβριήλ καὶ τρίτον τὸν ἐν Ἱερομονάχοις κῦρ Μελέτιον. Ὅθεν καὶ εἰς ἐνδειξιν κατεστρώθη καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν τῷ παρόντι κώδικι τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

ἄχξ' 2) μηνὶ Δεκεμβρίῳ, Ἰνδικτιῶνος δ'.

* *

β') Ὑπόμνημα ἐκλογῆς Δέρκων καὶ Νεοχωρίου Μακαρίου, τοῦ ἀπὸ ἐπισκόπου Ἀγαθουπόλεως 3).

Τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Δέρκων καὶ Νεοχωρίου ἀπροστατεύτου μεινάσης, ὡς τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύσαντος κῦρ Χρυσάνθου παραίτησιν οἰκειοθελῆ καὶ ἀβίαστον πεποιηκότος, καθὼς φαίνεται ἀντικρὺ ἢ παραίτησις αὐτοῦ ἢ οἰκειόχειρος, ἡμεῖς οἱ ἐνδημοῦντες ἐνταῦθα ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀρχιερεῖς, προτροπῇ τοῦ Παναγιωτάτου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότη, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κυρίου κυρίου Γερασίμου, εἰσελθόντες ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῶ τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου τοῦ Πατριαρχείου, ψήφους κανονικᾶς ἐποιήσαμεν, καὶ πρῶτον ἐθέμεθα τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Ἀγαθουπόλεως κῦρ Μακάριον, καὶ δεῦτερον τὸν πρῶην

1) Νομ. Συναγ. 174.

2) Ἐν τῇ Νομ. Συναγωγῇ σημειοῦται ὡς ἔτος ρψμζ' (1640), ὅπερ ὁμοῦς ἐστὶν ἐσφαλμένον, δεδομένου ὅτι ἡ ὀνομασία τῆς μητροπόλεως ὡς «Δέρκων καὶ Νεοχωρίου» ὠρίσθη διὰ τοῦ ἐπανιδρυτικοῦ αὐτῆς Τόμου τοῦ 1655 (Νομ. Συναγ. 262), ἐφ' ᾧ καὶ διορθοῦται τὸ ἔτος τοῦ ὑπομνήματος εἰς ἄχξ' (1660), ὅτε κατὰ Μάϊον, ὡς ἐξ ἄλλων δεδομένων συνάγεται, ὄντως ἡ μητρόπολις ἐχέρουεν (Ἐκκλ. Ἀλήθ. Θ' 406. Περὶ καὶ Μητρ. Σάουδων Γερμανοῦ, Ἐπισκ. κατάλογοι Ἀνατ. καὶ Δυτ. Θράκης, ἀνατ. ἐκ τοῦ ΣΤ' τόμου τῶν «Θρακικῶν», σελ. 30).

3) Κώδ. Πατρ. Ἀρχιεπισκοπ. Α' 479. Νομ. Συναγ. 270.

Φαναρίου κύρ Δαυίδ, και τρίτον τὸν πανοσιώτατον κύρ Διονύσιον Ἀγίας. Ὅθεν εἰς ἔνδειξιν ἐγράφη τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν τῷδε τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.

αχογ' Σεπτεμβρίου ια'.

† ὁ Ἡρακλείας *Ραρθολομαῖος*, † ὁ Κυζίκου *Μητροφάνης*, † ὁ Χαλκηδόνος *Γερεμίας*, † ὁ Ἀδριανουπόλεως *Νεόφυτος*, † ὁ Φιλιππουπόλεως *Γαβριήλ*, † ὁ Δρύστρας *Μακάριος*. † ὁ Τορνόβου *Γερεμίας*, † ὁ..... † ὁ Μακρονείας *Ἀνατίας*, † ὁ Λιτίτζης *Θεοδόσιος*, † ὁ Ἀγγιάλου *Δανιήλ*.

* *

Σημείωσις. Τὸν ἀπὸ Ἀγαθουπόλεως Μακάριον, παρκιτηθέντα, διεδέχθη ὁ ἱερομόναχος *Νικόδημος*, οὗτινος τὸ ὑπ' ἄμνημα τῆς ἐκλογῆς δὲν σώζεται, τοῦτον δέ, « φυσικῶς θανάτῳ πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντα », ὁ ἀρχιδιάκονος αὐτοῦ *Σαμουήλ* ὁ Χαντζερῆς, οὗτινος τὸ ὑπόμνημα τῆς ἐκλογῆς παρά: *Υψηλάντη*, τὰ μετὰ τὴν Ἀλωσιν σελ. 332-3.

* *

γ') Ὑπόμνημα ἐπὶ τῇ μεταθέσει τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου Ἐφέσου κύρ Διονυσίου ἐπὶ τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Δέρκων 1).

Ὁ τῆς οἰκονομίας λόγος οὐδενὶ τῶν συνετῶν ἀπήρесе πώποτε, κατὰ τὸν μέγαν Ἀλεξανδρείας Κύριλλον, ἀλλὰ κατὰ διαφόρους καιροὺς ἐν διαφόροις πράγμασι τε καὶ ὑποθέσεσιν οἱ σοφοὶ τῶν ἐκκλησιῶν προστάται καὶ ποιμένες ἐπ' εὐλόγοις αἰτίαις συμφερόντως ἀπεχρήσαντο ταύτῃ, οὐ μόνον ἐπὶ ἐγκομιῶν πραγμάτων, ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον καὶ ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἀρχιερατικῶν ὑποθέσεων, δι' ὧν ἔχουσι διακυβεῖσθαι προσφόρως, διαφόρως οἰκονομούμεναι καὶ πρὸς τὸ εὐθετον καὶ εὐπάρεδρον τῷ Κυρίῳ διευθετούμεναί τε καὶ συμβιβαζόμεναί ἐν οἷς εἰ καὶ ποτε δοκεῖ πως δυσχέρεια τις συμπίπτειν κατὰ τὸν ἐπιπόλαιον στοχασμὸν τῶν ἀπερισκέπτως ἐξεταζόντων αὐτά, ἔμπης τῇ πλάστιγγι τῆς τῶν ἱερῶν νόμων ἀκριβείας διερευνώμενα, οὐ μόνον ἀμεμπτα καὶ ἀνεπίληπτα ἀναφαίνονται, ἀλλὰ καὶ πολλῆς ὠφελείας τῆς τῶν εὐσεβῶν συστήμασι πρόξενα. Ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ τανῦν ἡ ἐπαρχία τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Δέρκων ἀπροσάτευτος διέμεινεν, ἅτε τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατικῶς προϊσταμένου Παναγιωτάτου καὶ Σεβασμιωτάτου αὐθέντου καὶ δεσπότη, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κυρίου κυρίου Σαμουήλ, διὰ κανονικῶν ψήφων καὶ συνοδικῆς ἐκλογῆς μετατεθέντος καὶ ἀναχθέντος ἀξίως ἐπὶ τὸν ἀγιώτατον Ἀποστολικὸν καὶ Οἰκουμενικὸν τοῦτον Θρόνον, δεῖν ἔγνωμεν κοινῇ καὶ συνοδικῇ ἐπικρίσει μετατεθῆναι ἐπὶ τὴν ποιμαντικὴν καὶ ἀρχιερατικὴν προστασίαν ταύτης τὸν πανιερωτάτον

1) Κώδ. Πατρ. Ἀρχειοφ. ΣΤ' 49.

μητροπολίτην Ἐφέσου καὶ συναδελφὸν ἡμῶν κύρ Διονύσιον γνησίως καὶ κανονικῶς καὶ νομίμως, οὐχ ὡς δισεπίσκοπον, ἀλλ' ὡς μονοεπίσκοπον λογιζόμενον, καὶ μονοουχὶ ἀπὸ τῆς ἐπαρχίας Χίου εἰς αὐτὴν ἀναλαμβάνόμενον, διὰ δύο νομίμους αἰτίας· τὴν μὲν, ὅτι ἐξ ὅτου μετετέθη εἰς τὴν Ἐφεσον οὐκ ἠδυνήθη ἀπελθεῖν ἐκεῖσε ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ καὶ εἰς τὸ σύνθρονον αὐτῆς καθίσει, καὶ τοῖς ἐκεῖσε χριστιανοῖς ὡς ποιμὴν καὶ ἀρχιερεὺς αὐτῶν ἀναγνωρισθῆναι, ἅτινα ἀναγκαίως συνιστῶσι τὸν κανονικὸν ἀρχιερέα ὧν τινῶν ἀμέτοχος ὧν ὁ ρηθεὶς ἀδελφὸς κύρ Διονύσιος, οὐδὲ ἕλως μετατεθεὶς εἰς αὐτὴν ὑπὸ παντὶ δικαίῳ γνωρίζεται· δευτέρα δὲ ὅτι ἡ ἐπαρχία Δέρκων ἐν τοῖς παροῦσι καιροῖς Θεοῦ ἐλέει κατεκοσμήθη καὶ ἀπεπλατύνθη ἀξιολόγῳ καὶ ἐπισήμῳ τῶν ἐνοικησάντων πολιτεύματι, καὶ μάλιστα ἐκ τῶν ὑπερεχόντων ἀρχόντων τῆς βασιλευούσης ταύτης τῶν πόλεων καὶ λοιπῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπερεχόντων προσώπων, τῶν ἐνοικησάντων αὐτῇ, οὐστίνας πλουτήσαντας ἄχρι τοῦδε τοιοῦτον ἀξίον ποιμένα, σοφία τε καὶ συνέσει καὶ διδασκαλίᾳ καὶ πολλαῖς ἄλλαις ἀρεταῖς κεκοσμημένον, τὴν αὐτοῦ σεβασμιωτάτην Παναγιότητα, ἐχρῆν ἀναγκαίως, στερηθέντας τοιοῦτου ποιμένος, ἀξιοθῆναι καὶ αὐθις προστασίας ἀρχιερατικῆς ἀξιολόγου προσώπου, ἐφαρμόζοντος τῇ τοῦ ποιμνίου ὑπεροχῇ καὶ δυναμένου ὠφελῆσαι πνευματικῶς τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ παίμνιον, κατὰ τὰς νομικὰς διατάξεις καὶ τοὺς ἔθους τοὺς κειμένους ἐν ταῖς ἱεραῖς βίβλοις τῶν Πανδεκτῶν, κατὰ τὸν Βλάσταριν Ματθαῖον ἐν τῷ « ἄλλα » στοιχείῳ αὐτοὺς διορίζοντα τὴν μετάθεσιν γίνεσθαι κανονικῶς καὶ νομίμως, ἐπειδὴν ἐξ ἐλάττονος Ἐκκλησίας εἰς μείζονα γηρεύουσαν ἀναχθῆ τις τῶν λόγῳ καὶ παιδείᾳ καὶ διδασκαλίᾳ διαφερόντων καὶ τὴν εὐσέβειαν δυναμένων στηρίζαι καὶ προαγαγεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον τοιοῦτον δὲ εὐρόντες τὴν αὐτοῦ πανιερότητα, ἀδεία τῆς αὐτοῦ Παναγιότητος, ψήφους κανονικὰς ποιησάμενοι, κοινῇ καὶ συνοδικῇ διαγνώσει ἐκρίναμεν καὶ ἀπεφηνάμεθα μετατεθῆναι γνησίως καὶ κανονικῶς καὶ νομίμως τὸν συναδελφὸν ἡμῶν κύρ Διονύσιον ἀπὸ τῆς ἥς πρὸ ὀλίγου καιροῦ ἐν ψιλῇ προσήγορία μόνον οὐ μὴν δὲ καὶ πράγματι ἔσχε τὴν ἐπωνυμίαν τῆς μητροπόλεως Ἐφέσου, ὡς ἀνωτέρω δεδήλωται, ἀπρακτησάσης τοῦ λοιποῦ τῆς περὶ ἐκείνην προγεγενημένης ψήφου καὶ ὡς μηδὲ γεγονυίας τὸ σύνολον λογιζομένης, καὶ τῆς αὐτοῦ πανιερότητος ὡς μονοεπισκόπου εἰς τὴν ἐπαρχίαν Δέρκων μετατιθεμένου λόγῳ ἀναγκαίως ἐκκλησιαστικῆς οἰκονομίας, διὰ τὸ συμφέρον καὶ κατὰ ψυχὴν ὠφέλιμον τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ὡς εἴρηται. Καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου ἔνδειξιν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν συνοδικὸν ἡμῶν ὑπόμνημα, καταστρωθὲν ἐν τῷδε τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

αψξγ' Μαΐου κδ'.

† ὁ Καισαρείας *Παῖσιος*, † ὁ Κυζίκου *Γεράσιμος*, † ὁ Νικομηδείας *Νικηφόρος*.

ρος, † ὁ Νικαίας *Ἱερεμίας*, † ὁ Χαλκηδόνας *Ἰωαννίκιος*, † ὁ Χίου *Διονύσιος*, † ὁ Κρήτης *Γεράσιμος*, † ὁ Φιλιππουπόλεως *Αὔξεντιος*, † ὁ Θηβῶν *Ἀνθίμος*, † ὁ Βιδύνης *Μελέτιος*, † ὁ Εὐρίπου *Παῖσιος*, † ὁ Σοφίας *Ἱερεμίας*, ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἁγίου Μεσημβρίας κύρ *Ἀνθίμου*, † ὁ Ξάνθης *Κύριλλος*, † ὁ Κῶου *Μελέτιος*, † ὁ Φερσάλων *Δωρόθεος*.

* *

δ') *ὑπόμνημα ἐκλογῆς Δέρκων Ἀνανίου, τοῦ ἀπὸ Ἀγχιάλου* 1).

Ἐπειδὴ ἡ ἁγιωτάτη μητρόπολις Δέρκων ἀπροστάτευτος διέμεινεν, ἅτε τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύοντος κύρ Διονυσίου τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντος καὶ εἰς τὰς αἰώνιους μονὰς μεταστάντος, ἡμεῖς οἱ ἐνδημοῦντες συναδελφοὶ ἀρχιερεῖς, προτροπῇ καὶ ἀδείᾳ τοῦ Παναγιωτάτου καὶ Σεβασμιωτάτου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότη, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κυρίου κυρίου Θεοδοσίου, συνεισελθόντες ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου καὶ ψήφους κανονικὰς προβαλλόμενοι εἰς εὐρεσιν καὶ ἐκλογὴν ἀξίου καὶ ἀρμοδίου προσώπου, τοῦ ἀναδεζομένου τὴν ποιμαντικὴν ράβδον καὶ ἀρχιερατικὴν προστασίαν τῆς ἐπαρχίας ταύτης, πρῶτον μὲν ἐθέμεθα τὸν πανιερώτατον μητροπολίτην Ἀγχιάλου καὶ συναδελφὸν ἡμῶν κύρ Ἀνανίαν, δεύτερον δὲ τὸν ὀσιώτατον κύρ Χρῦσανθον καὶ τρίτον τὸν Ἀνθίμον, ὧν καὶ τὰ ὀνόματα κατέστρωται ἐν τῷδε τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας εἰς μόνιμον καὶ διηνεκῆ τὴν ἀσφάλειαν.

ἀφογ' κατὰ μῆνα Φεβρουάριον, ἐπινεμήσεως στ'.

† ὁ Ἡρακλείας *Μεθόδιος*, ἔχων καὶ τὰς γνώμας τοῦ τε ἁγίου Προύσης κύρ *Μελετίου* καὶ τοῦ ἁγίου Καστορίας κύρ *Γερναδίου*, † ὁ Νικομηδείας *Νικηφόρος*, ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἁγίου Ξάνθης κύρ *Φιλαρέτου*, † ὁ Νικαίας *Ἀνθίμος*, † ὁ Χαλκηδόνας *Παρθένιος*, ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἁγίου Κυζίκου κύρ *Γερασίμου*, † ὁ Φιλιππουπόλεως *Σαμουήλ*, ἔχων καὶ τὰς γνώμας τοῦ ἁγίου Ράσκας κύρ *Γερασίμου* καὶ τοῦ ἁγίου Σαμακοβίου κύρ *Νεοφύτου*, † ὁ Μεσημβρίας *Μακάριος*, ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἁγίου Ἀγαθουπόλεως κύρ *Νεοφύτου*, † ὁ Δρούστρας *Παρθένιος*, † ὁ Βάρνης *Νεόφυτος*, † ὁ Μύσσης *Σεραφεῖμ*, † ὁ Οὐζιτζης *Ἰωακείμ*, ἔχων καὶ τὰς γνώμας τοῦ ἁγίου Μπελιγραδίου κύρ *Ἱερεμίας* καὶ τοῦ ἁγίου Σβορνικίου κύρ *Γρηγορίου*, † ὁ Μπερκόβτζας *Ἀνανίας*.

* *

ε') *ὑπόμνημα ἐκλογῆς Δέρκων Γερασίμου* 2), τοῦ ἀπὸ Βιζύης καὶ ἀπὸ Νικομηδείας.

Τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Δέρκων ἀπροστατεύτου διαμεινάσης, ἅτε τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύοντος κύρ Ἀνανίου τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντος καὶ εἰς

1) Κωδ. Πατρ. Ἀρχιεοφ. Ζ' 52.

2) Κωδ. Πατρ. Ἀρχιεοφ. Θ' 7.

τὰς αἰωνίας μονὰς μεταστάντος, ἡμεῖς οἱ ἐνδημοῦντες ἀρχιερεῖς, προτροπῇ καὶ ἀδείᾳ τοῦ Παναγιωτάτου καὶ Σεβασμιωτάτου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότη, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κυρίου κυρίου Νεοφύτου, συνελθόντες ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου καὶ ψήφους κανονικὰς προβαλλόμενοι εἰς εὐρεσιν καὶ ἐκλογὴν ἀξίου καὶ ἀρμοδίου προσώπου, τοῦ ἀναδεζομένου τὴν ἀρχιερατικὴν προστασίαν καὶ ποιμαντικὴν ράβδον τῆς ἁγιωτάτης ταύτης μητροπόλεως, πρῶτον μὲν ἐθέμεθα κατὰ λόγον νόμιμον τε καὶ δίκαιον καὶ κατὰ κανονικὴν μετάθεσιν τὸν πανιερώτατον συναδελφὸν ἡμῶν ἀγαπητὸν κύρ Γεράσιμον, μηδὲλως λογιζομένης νομίμου μεταθέσεως τῆς πρότερον ἐπ' αὐτῷ γενομένης 1), ὡς κατὰ βίαν καὶ ἀνάγκην, καθὰ τρανῶς δηλοῦται καὶ συνοδικῶς ἀποδεικνύεται ἐν τῷ ἀντικρῷ 2) καταστρωθέντι πατριαρχικῷ καὶ συνοδικῷ Γράμματι, δεύτερον δὲ τὸν Παρθένιον καὶ τρίτον τὸν Γαβριήλ, ὧν τὰ ὀνόματα κατέστρωθη ἐν τῷδε τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας εἰς διηνεκῆ ἐνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν. Ἐν ἔτει σωτηρίου αψ'ιχ' ἐπινεμήσεως θ', κατὰ μῆνα Μάρτιον.

† ὁ Καισαρείας *Γρηγόριος*, ἔχων καὶ τὰς γνώμας τοῦ τε ἁγίου Ἡρακλείας κυροῦ *Μεθοδίου* καὶ τοῦ ἁγίου Χαλκηδόνας κυροῦ *Ἱερεμίου*, † ὁ Ἐφέσου *Σαμουήλ*, ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἁγίου Σερραῶν κύρ *Ματθαίου*, † ὁ Κυζίκου *Ἀγάπιος*, † ὁ Τυρνόβου *Καλλίνικος*, † ὁ Προύσης *Ἀνθίμος*, ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἁγίου Ξάνθης κύρ *Μαθθανάηλ* † ὁ Λαρίσης *Μελέτιος*.

* *

στ') *ὑπόμνημα ἐκλογῆς Δέρκων Μακαρίου, τοῦ ἀπὸ Ναυπάκτου καὶ Ἀρτης* 3).

Τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Δέρκων ἀπροστατεύτου διαμεινάσης, ἅτε τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύοντος κυρίου κυρίου Γερασίμου προβιζασθέντος κατὰ κοινὴν πρόσκλησιν καὶ σύμπνοιαν εἰς τὸν ἁγιώτατον Πατριαρχικὸν Ἀποστολικὸν καὶ Οἰκουμενικὸν Θρόνον, ἡμεῖς οἱ ἐνδημοῦντες ἀρχιερεῖς, προτροπῇ καὶ ἀδείᾳ τῆς Αὐτοῦ σεβασμιωτάτης Παναγιότητος, συνελθόντες ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου καὶ ψήφους κανονικὰς προβαλλόμενοι εἰς εὐρεσιν καὶ ἐκλογὴν ἀξίου καὶ ἀρμοδίου προσώπου τοῦ ἀναδεζομένου τὴν ἀρχιερατικὴν προστασίαν καὶ ποιμαντικὴν ράβδον τῆς μητροπόλεως ταύτης, πρῶτον μὲν ἐθέμεθα τὸν πανιερώτατον μητροπολίτην Ναυπάκτου καὶ Ἀρτης κύρ Μακά-

1) Πρόκειται περὶ τῆς ἀπὸ Βιζύης εἰς τὴν μητρόπολιν Νικομηδείας ἐκλογῆς αὐτοῦ. (Βλ. Κωδ. Πατρ. Ἀρχιεοφ. Ζ' 155).

2) Κωδ. Πατρ. Ἀρχιεοφ. Θ' 6.

3) Κωδ. Πατρ. Ἀρχιεοφ. Θ' 60.

ριον, δεύτερον δὲ τὸν Ἀνανίαν καὶ τρίτον τὸν Ἰωαννίκιον, ὧν καὶ τὰ ὀνόματα κατεστρώθη ἐν τῷδε τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας εἰς διηγετικὴν ἔνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ τετάρτῳ, κατὰ μῆνα Μάρτιον, ἐπινεμήσεως δεκάτης δευτέρας.

† ὁ Καισαρείας *Γρηγόριος*, † ὁ Ἐφέσου *Σαμουήλ*, † ὁ Ἡρακλείας *Μεθόδιος*, † ὁ Κυζίκου *Ἀγάπιος*, † ὁ Νικομηδείας *Ἀθανάσιος*, † ὁ Χαλκηδόνος *Ἰερεμίας*, † ὁ Προύσης *Ἀνθιμος*, † ὁ Ἀγκύρας *Ἰωαννίκιος*, † ὁ Βιόρνης *Φιλόθεος*, ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ πανιερωτάτου ἁγίου Μελενίκου κῦρ *Λεοντίου*.

* * *

ζ') Ὑπόμνημα ἐκλογῆς Δέρκων *Γρηγορίου*, τοῦ ἀπὸ *Βιδύνης* 1).

Τῆς ἁγιοτάτης μητροπόλεως Δέρκων ἀπροστατεύτου διαμεινάσης, ἅτε δὴ τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύοντος κῦρ Μακαρίου διὰ κανονικῶν ψήφων καὶ συνοδικῆς ἐκλογῆς μετατεθέντος καὶ προβιβασθέντος εἰς τὸν θρόνον τῆς ἁγιοτάτης μητροπόλεως Ἐφέσου, ἡμεῖς οἱ ἐνδημοῦντες ἀρχιερεῖς, προτροπῇ καὶ ἀδείᾳ τοῦ Παναγιωτάτου καὶ Σεβασμιωτάτου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότη, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κυρίου κυρίου Καλλινίκου, συνελθόντες ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου καὶ ψήφους κανονικῶς προβαλλόμενοι εἰς εὔρεσιν καὶ ἐκλογὴν ἀξίου καὶ ἀρμυδίου προσώπου, τοῦ ἀναδεχομένου τὴν ἀρχιερατικὴν προστασίαν καὶ ποιμαντικὴν ράβδον τῆς ἁγιοτάτης ταύτης μητροπόλεως, πρῶτον μὲν ἐθέμεθα τὸν πανιερώτατον καὶ θεοπρόβλητον μητροπολίτην Βιδύνης συναδελφὸν ἡμῶν ἀγαπητὸν κῦρ Γρηγόριον, δεύτερον δὲ τὸν Ἰωαννίκιον καὶ τρίτον τὸν Καισάριον, ὧν καὶ τὰ ὀνόματα κατεστρώθη ἐν τῷδε τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας εἰς διηγετικὴν ἔνδειξιν καὶ μόνιμον παράστασιν. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ραα', κατὰ μῆνα Ἰούλιον, ἐπινεμήσεως τετάρτης.

† ὁ Ἐφέσου *Μακάριος*, † ὁ Ἡρακλείας *Μελέτιος*, † ὁ Κυζίκου *Ἰωακείμ*, † ὁ Νικομηδείας *Ἀθανάσιος*, † ὁ Νικαίας *Δανιήλ*, † ὁ Χαλκηδόνος *Ἰερεμίας*, † ὁ Θεσσαλονίκης *Γεράσιμος*, † ὁ Τυρνόβου *Ματθαῖος*, † ὁ Προύσης *Ἀνθιμος*, † ὁ Λαρίσσης *Διονύσιος*, † ὁ Ἀγκύρας *Ἰωαννίκιος*.

* * *

Σημειώσεις. Τὸν μητροπολίτην Δέρκων *Γρηγόριον*, τὸν ἀπὸ *Βιδύνης*, διεδέχθη *Ἰερεμίας* ὁ ἀπὸ *Βιζύης*, οὗτινος τὸ ὑπόμνημα τῆς ἐκλογῆς ἐλλείπει ἐκ τοῦ κώδικος, ὡς ἐλλείπουσι τὰ ὑπομνήματα καὶ ὁλοκλήρου τοῦ Μαΐου τοῦ 1821, δημιουργουμένου οὕτω μικροῦ χάσματος μεταξὺ τῶν ὑπο-

1) Κώδ. Πατρ. Ἀρχιεφ. Θ' 183.

ΔΕΡΚΩΝ ΦΩΤΙΟΣ, Ο ΑΠΟ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ
(1925—1929)

ΔΕΡΚΩΝ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ, Ο ΑΠΟ ΝΕΟΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ
(1929—1931)

ΔΕΡΚΩΝ ΙΩΑΚΕΙΜ, Ο ΑΠΟ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ
(1931—)

μνημάτων τῶν σελίδων 440 καὶ 441 τοῦ Κώδικος Θ'. Ὁ περὶ οὗ πρόκει-
ται Μητροπολίτης Ἱερεμίας μέχρι μὲν τοῦ ὑπομνήματος τῆς σελ. 440, χρο-
νολογουμένου ἀπὸ Ἀπριλίου 1821, ὑπογράφει ὡς Βιζύης, ἀπὸ δὲ τῆς σελ.
441, περιεχούσης ὑπόμνημα χρονολογούμενον ἀπὸ Ἰουνίου 1821, ὑπογράφει
ὡς Δέρκων, προβιβασθεὶς ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὴν μητρόπολιν ταύτην, ὡς ρητῶς
ἄλλως τε σημειοῦται τοῦτο ἐν τῷ ἐν σελ. 445 τοῦ αὐτοῦ κώδικος σωζομένου
ὑπομνήματι τῆς ἐκλογῆς τοῦ διαδόχου αὐτοῦ ἐν τῇ μητροπόλει Βιζύης
Ἰωάσαφ. Τὰ δεδομένα ταῦτα τοῦ Θ' Πατριαρχ. Κώδικος συμπληροῖ ὁ ἐν
τῷ Πατριαρχ. Ἀρχειοφυλακίῳ σωζόμενος Ἐφορικὸς Κώδιξ τοῦ περὶ οὗ
ὁ λόγος Μητροπολίτου Δέρκων Ἱερεμίου, σημειῶν τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς
αὐτοῦ ἐν τῇ μητροπόλει Δέρκων, ἥτις τὴν 9 Ἰουνίου 1821 (Κώδ. Πατρ.
Ἀρχειοφ. 646 σελ. 1).

* *

η') Ὑπόμνημα ἐκλογῆς Δέρκων Νικηφόρου, τοῦ ἀπὸ Ἀδριανου-
πόλεως 1).

Ἐπειδὴ ἡ ἀγιωτάτη μητρόπολις Δέρκων διέμεινεν ἄμοιρος προστασίας
ἀρχιερατικῆς, ἅτε δὴ τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύοντος Ἱερεμίου, διὰ τὴν ἦν
ἀνιάτως ἐνόσησε κακαβουλίαν καὶ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀπονενοημένην θρα-
σύτητα, ὡς ἐν τῷ κατεστρωμένῳ ἀντικρὺ τῆς παντελοῦς αὐτοῦ καθαιρέ-
σεως Γράμματι καταφαίνεται, ἀπελαθέντος καὶ τέλεον ἐξωσθέντος ἀπὸ τῆς
Ἐπαρχίας αὐτῆς, ἡμεῖς οἱ ἐνδημοῦντες ἀρχιερεῖς, προτροπῇ καὶ ἀδείᾳ τοῦ
Παναγιωτάτου καὶ Σεβασμιωτάτου ἡμῶν ἀθέντου καὶ δεσπότη, τοῦ Οἴκου-
μενικοῦ Πατριάρχου κυρίου κυρίου Χρυσάνθου, συνελθόντες ἐν τῷ πανσέ-
πτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ
Τροπαιοφόρου καὶ ψήφους κανονικῶς προβαλλόμενοι εἰς εὔρεσιν καὶ ἐκλογὴν
ἀξίου καὶ ἀρμοδίου προσώπου, τοῦ ἀναδεξομένου τὴν ἀρχιερατικὴν προστα-
σίαν καὶ ποιμαντικὴν ράβδον τῆς ἀγιωτάτης αὐτῆς μητροπόλεως Δέρκων,
πρῶτον μὲν ἐθέμεθα τὸν πανιερώτατον καὶ θεοπρόβλητον μητροπολίτην
ἅγιον Ἀδριανουπόλεως κύρ Νικηφόρον, β^{ον} δὲ τὸν Σεραφεῖμ καὶ γ^{ον} τὸν
Δαμιανόν, ὧν καὶ τὰ ὀνόματα κατεστρώθη ἐν τῷδε τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς
ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας εἰς διηγετικὴν ἔνδειξιν καὶ μόνιμον
παράστασιν.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αὐκιδ', κατὰ μῆνα Νοέμβριον, ἐπινεμήσεως ΙΓ'.

† Ὁ Ἐφέσου Μακάριος, † ὁ Ἡρακλείας Ἰγνάτιος, † ὁ Νικομηδείας Πανά-
ρετος, † ὁ Νικαίας Ἱερόθεος, † ὁ Φιλιππουπόλεως Νικηφόρος, ἔχων καὶ τὴν
γνώμην τοῦ πανιερωτάτου ἀγίου Μεσημβρίας κυρίου Κυρίλλου, † ὁ Φιλαδελφείας

1) Κωδ. Πατρ. Ἀρχειοφ. ΙΔ' σελ. 67.

Πανάρετος, ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ σεβασμιωτάτου γέροντος ἁγίου Χαλκηδόνης κυρίου **Καλλινίκου**, † ὁ Νέων Πατρῶν **Δοσίθεος**, † ὁ Σισανίου **Ἰωαννίκιος**, ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ πανιερωτάτου ἁγίου Πελαγονεΐας κύρ **Ἰωσήφ**.

* *

δ') **ὑπόμνημα ἐκλογῆς Δέρκων Γερμανοῦ, τοῦ ἀπὸ Φιλίππων καὶ Δράμας 1).**

Τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Δέρκων ἀπροστατεύτου διαμεινάσης, ἅτε δὴ τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύοντος κύρ Νικηφόρου πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος καὶ εἰς τὰς οὐρανίους μονὰς μεταστάντος, ἡμεῖς οἱ ἐνδημοῦντες ἀρχιερεῖς, προτροπῇ καὶ ἀδείᾳ τοῦ Παναγιωτάτου καὶ Σεβασμιωτάτου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότη, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κυρίου κυρίου Γρηγορίου, συνελθόντες ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου καὶ ψήφους κανονικὰς προβαλλόμενοι εἰς εὐρεσιν καὶ ἐκλογὴν ἀξίου καὶ ἀρμοδίου προσώπου, τοῦ ἀναδεξομένου τὴν ἀρχιερατικὴν προστασίαν καὶ ποιμαντικὴν ράβδον τῆς ἁγιωτάτης αὐτῆς μητροπόλεως, πρῶτον μὲν ἐθέμεθα τὸν πανιερώτατον καὶ θεοπρόβλητον μητροπολίτην Φιλίππων καὶ Δράμας, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὸν καὶ περιπόθητον ἡμῶν ἀδελφὸν καὶ συλλειτουργὸν κύριον Γερμανόν, β'ον δὲ τὸν Γαβριήλ καὶ γον τὸν Παφνούτιον, ὧν καὶ τὰ ὀνόματα κατεστρώθη ἐν τῷδε τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας εἰς διηνεκῆ ἐνδειξιν καὶ παράστασιν.

καλε' κατὰ μῆνα Νοέμβριον 22.

† ὁ Ἐφέσου **Χρύσανθος**, † ὁ Ἡρακλείας **Διονύσιος**, ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ σεβασμιωτάτου γέροντος ἁγίου Νικομηδείας κύρ **Παναρέτου**, † ὁ Χαλκηδόνης **Ἰερόθεος**, † ὁ Θεσσαλονίκης **Μελέτιος**, † ὁ Ἰωαννίνων **Ἰωακείμ**, † ὁ Κεστυηλίου **Ἀρτέμιος**, † ὁ Σοφίας **Παῖσιος**.

* *

ι') **ὑπόμνημα ἐκλογῆς Δέρκων Νεοφύτου, τοῦ ἀπὸ Δράμας 2).**

Τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Δέρκων ἀπροστατεύτου διαμεινάσης, ἅτε δὴ τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύοντος κυρίου κυρίου Γερμανοῦ διὰ κοινῆς ὁμοφώνου ἐκλογῆς καὶ κανονικῶν ψήφων ἀναβιβασθέντος ἀξιοπρεπῶς ἐπὶ τὸν ἁγιώτατον Πατριαρχικὸν Ἀποστολικὸν καὶ Οἰκουμενικὸν Θρόνον, ἡμεῖς οἱ ἐνδημοῦντες ἀρχιερεῖς, προτροπῇ καὶ ἀδείᾳ τῆς αὐτοῦ προσκυνητῆς ἡμῖν Παναγιότητος, συνελθόντες ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου καὶ ψήφους κανονικὰς

1) Κώδ. Πατρ. Ἀρχαιοφ. ΙΔ' σελ. 266.

2) Κώδ. Πατρ. Ἀρχαιοφ. ΚΒ' σελ. 41.

προβαλλόμενοι εἰς εὐρεσιν καὶ ἐκλογὴν ἀξίου καὶ ἀρμοδίου προσώπου, τοῦ ἀναδεξομένου τὴν ἀρχιερατικὴν προστασίαν καὶ ποιμαντικὴν ράβδον τῆς ἁγιωτάτης αὐτῆς μητροπόλεως, α'ον μὲν ἐθέμεθα τὸν πανιερώτατον καὶ ἐν Χῷ ἡμῖν περισπούδαστον ἀδελφὸν ἅγιον Δράμας κύριον Νεόφυτον, β'ον δὲ τὸν Νικηφόρον καὶ γον τὸν Ἀθανάσιον, ὧν τὰ ὀνόματα κατεστρώθη ἐν τῷδε τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας εἰς ἐνδειξιν διηνεκῆ καὶ παράστασιν μόνιμον.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αὐμβ', κατὰ μῆνα Ἰούνιον, ἐπινεμήσεως ΙΕ'.

† ὁ Ἡρακλείας **Διονύσιος**, † ὁ Νικομηδείας **Διονύσιος**, † ὁ Χαλκηδόνης **Ἰερόθεος**, † ὁ Μαρωνεΐας **Ἀνθιμος**.

* *

ια') **ὑπόμνημα ἐκλογῆς Δέρκων Γερασίμου, τοῦ ἀπὸ Πελαγονεΐας 1).**

Τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Δέρκων ἀπροστατεύτου διαμεινάσης, ἅτε δὴ τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύοντος κύρ Νεοφύτου πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος καὶ εἰς τὰς οὐρανίους μονὰς μεταστάντος, ἡμεῖς οἱ ἐνδημοῦντες ἀρχιερεῖς, προτροπῇ καὶ ἀδείᾳ τοῦ Παναγιωτάτου καὶ Σεβασμιωτάτου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κυρίου κυρίου Γερμανοῦ, συνελθόντες ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου καὶ ψήφους κανονικὰς προβαλλόμενοι εἰς εὐρεσιν καὶ ἐκλογὴν ἀξίου καὶ ἀρμοδίου προσώπου, τοῦ ἀναδεξομένου τὴν ἀρχιερατικὴν προστασίαν καὶ ποιμαντικὴν ράβδον τῆς ἁγιωτάτης αὐτῆς μητροπόλεως, πρῶτον μὲν ἐθέμεθα τὸν πανιερώτατον καὶ θεοπρόβλητον μητροπολίτην ἅγιον Πελαγονεΐας ἀγαπητὸν ἡμῶν ἐν Χῷ ἀδελφὸν καὶ συλλειτουργὸν κύρ Γεράσιμον, β'ον δὲ τὸν Βενέδικτον καὶ γον τὸν Θεοδόσιον, ὧν καὶ τὰ ὀνόματα κατεστρώθη ἐν τῷδε τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας εἰς ἐνδειξιν διηνεκῆ καὶ παράστασιν μόνιμον.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αὐωνγ', κατὰ μῆνα Μάρτιον, ἐπινεμήσεως ΙΑ'.

† ὁ Καισαρείας **Παῖσιος**, † ὁ Ἡρακλείας **Πανάρετος**, ἔχων καὶ τὴν γνώμην τοῦ Σ. Γ. ἁγίου Κυζίκου κ. **Ἰωακείμ**, † ὁ Νικομηδείας **Διονύσιος**, † ὁ Χαλκηδόνης **Γεράσιμος**, † ὁ Ἀδριανουπόλεως **Κύριλλος**, † ὁ Ἰμβρου **Ἰωαννίκιος**, † ὁ Προικονήσου **Γεδεών**.

1) Κώδ. Πατρ. Ἀρχαιοφ. ΚΒ' σελ. 261.

* *

ιβ') *Υπόμνημα ἐκλογῆς Δέρκων Νεοφύτου, τοῦ ἀπὸ Κασσανδρείας* 1).

Τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Δέρκων ἀπροστατεύτου διαμεινάσης, ἅτε δὴ τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύοντος κύρ Γερασίμου πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος καὶ εἰς τὰς οὐρανίους μονὰς μεταστάντος, μετὰ τὴν γενομένην συνοδικῶς κατὰ τὸν κανονισμόν πρότασιν καὶ προβολὴν τῶν ἐφεξῆς τριῶν ὑποψηφίων ὡς μᾶλλον καταλλήλων εἰς διαδοχὴν τῆς χηρευούσης ταύτης ἐπαρχίας, ἦτοι τοῦ πανιερωτάτου Μητροπολίτου Βοδενῶν κύρ Νικοδήμου, τοῦ πανιερωτάτου Μητροπολίτου Βελεγράδων κύρ Ἀνθίμου καὶ τοῦ πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κασσανδρείας κύρ Νεοφύτου, ἀκολουθῶς ἡμεῖς οἱ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον συγκροτοῦντες ἀρχιερεῖς, προτροπῇ καὶ ἀδείᾳ τοῦ Παναγιωτάτου καὶ Σεβασμιωτάτου ἡμῶν Αὐθέντου καὶ Δεσπότη, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κυρίου κυρίου Σωφρονίου, συνελθόντες ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου καὶ ψήφους κανονικὰς προβαλόμενοι, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Παναγίου Πνεύματος, εἰς ἀνάδειξιν τοῦ ἐξ αὐτῶν ἀναδεζομένου τὴν ἀρχιερατικὴν προστασίαν καὶ ποιμαντικὴν ράβδον τῆς ἀγιωτάτης αὐτῆς μητροπόλεως, προεκρίναμεν διὰ πλειοψηφίας τὸν πανιερώτατον Μητροπολίτην Κασσανδρείας ἀγαπητὸν ἡμῶν ἐν Χρῷ ἀδελφὸν κύρ Νεόφυτον. Ὅθεν εἰς ἔνδειξιν διηνεκῆ καὶ παράστασιν μόνιμον ἐγράφη τὰ ὀνόματα αὐτῶν καὶ κατεστρώθη ἐν τῷδε τῷ ἱερῷ Κώδικι τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αὠξέ', κατὰ μῆνα Μάρτιον (14), ἐπινεμήσεως Η'.

† Ὁ Νικομηδείας Διονύσιος, † Ὁ Πόσνας Ἰγνάτιος, † Ὁ Κρήτης Διονύσιος, † Ὁ Μελενίκου Διονύσιος, † Ὁ Αἴνου Γαβριήλ, † Ὁ Σάμου Γαβριήλ, † Ὁ Σκοπείων Ἰωακείμ, † Ὁ Καστορίας Νικηφόρος, † Ὁ Κασσανδρείας Νεόφυτος, † Ὁ Βελεγράδων Ἀνθιμος.

* *

ιγ') *Υπόμνημα ἐκλογῆς Δέρκων Ἰωακείμ, τοῦ ἀπὸ Λαρίσσης* 2).

Τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Δέρκων ἀπροστατεύτου διαμεινάσης, ἅτε δὴ τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύοντος κύρ Νεοφύτου πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος καὶ εἰς τὰς οὐρανίους μονὰς μεταστάντος, ἡμεῖς οἱ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον συγκροτοῦντες ἀρχιερεῖς, μετὰ τὴν γενομένην συνοδικῶς πρότασιν καὶ προβολὴν τριῶν ὑποψηφίων, τῶν μᾶλλον καταλλήλων εἰς διαδοχὴν τῆς ἐπαρ-

1) Κώδ. Πατρ. Ἀρχιεοφ. ΚΒ' σελ. 462.

2) Κώδ. Πατρ. Ἀρχιεοφ. ΕΖ' σελ. 169.

χίας ταύτης, ἦτοι τῶν ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν Λαρίσσης κύρ Ἰωακείμ, Σάμου κύρ Γαβριήλ καὶ Χίου κύρ Γρηγορίου, κατελθόντες ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, προτροπῇ καὶ ἀδείᾳ τοῦ Παναγιωτάτου καὶ Σεβασμιωτάτου ἡμῶν Αὐθέντου καὶ Δεσπότη, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κυρίου κυρίου Ἰωακείμ, καὶ ψήφους κανονικὰς προβαλόμενοι, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Παναγίου Πνεύματος, εἰς ἀνάδειξιν τοῦ ἐξ αὐτῶν ἀναδεζομένου τὴν ἀρχιερατικὴν προστασίαν καὶ ποιμαντικὴν ράβδον τῆς ἀγιωτάτης ταύτης μητροπόλεως, προεκρίναμεν τὸν ἱερώτατον Μητροπολίτην Λαρίσσης κύρ Ἰωακείμ. Ἐφ' ᾧ καὶ εἰς διηνεκῆ ἔνδειξιν καὶ μόνιμον παράστασιν κατεστρώθη τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν τῷδε τῷ ἱερῷ Κώδικι τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αωοε', κατὰ μῆνα Αὐγουστον (7), ἐπινεμήσεως Γ'.

† Ὁ Κυζίκου Νικόδημος, † Ὁ Χαλκηδόνας Καλλίνικος, † Ὁ Πισιδίας Καισάρειος, † Ὁ Σερρών Νεόφυτος, † Ὁ Λήμνου Ἰωακείμ, † Ὁ Βελεγράδων Ἀνθιμος, † Ὁ Γρεβενῶν Κυρίλλος, † Ὁ Σισανίου Ἀμβρόσιος, † Ὁ Κώου Γερμανός.

* *

ιδ') *Υπόμνημα ἐκλογῆς Δέρκων Καλλινίκου, τοῦ ἀπὸ Θεσσαλονίκης* 1).

Τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Δέρκων ἀπροστατεύτου διαμεινάσης, ἅτε δὴ τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύοντος κυρίου κυρίου Ἰωακείμ προαχθέντος καὶ ἀποκατασταθέντος εὐκλεῶς εἰς τὸν ἀνώτατον Πατριαρχικὸν Ἀποστολικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, ἡμεῖς οἱ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον συγκροτοῦντες ἀρχιερεῖς, μετὰ τὴν γενομένην συνοδικῶς πρότασιν καὶ προβολὴν τριῶν ὑποψηφίων τῶν μᾶλλον καταλλήλων εἰς διαδοχὴν τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ἦτοι τῶν πανιερωτάτων Μητροπολιτῶν Θεσσαλονίκης κυρίου Καλλινίκου, Σερρών κυρίου Ναθαναήλ καὶ Μιτυλήνης κυρίου Κωνσταντίνου, κατελθόντες ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου καὶ ψήφους κανονικὰς προβαλόμενοι, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Παναγίου Πνεύματος, εἰς ἐκλογὴν καὶ ἀνάδειξιν τοῦ ἐξ αὐτῶν ἀναδεζομένου τὴν ἀρχιερατικὴν προστασίαν καὶ ποιμαντικὴν ράβδον τῆς ἀγιωτάτης ταύτης μητροπόλεως, προεκρίναμεν τὸν ἱερώτατον Μητροπολίτην Θεσσαλονίκης κύρ Καλλίνικον. Ἐφ' ᾧ καὶ εἰς διηνεκῆ ἔνδειξιν καὶ μόνιμον πα

1) Κώδ. Πατρ. Ἀρχιεοφ. ΕΖ' σελ. 299.

ράστασιν κατεστρώθη τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν τῷδε τῷ ἱερῷ Κώδικι τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ρωπδ', κατὰ μῆνα Δεκέμβριον (20), ἐπινεμήσεως ΙΓ'

† Ὁ Ἡρακλείης Γρηγόριος, † Ὁ Κυζίκου Νικόδημος, † Ὁ Ἀμασειᾶς Σωφρόνιος, † Ὁ Ἰωαννίνων Σωφρόνιος, † Ὁ Ἀγκύρας Γεράσιμος, † Ὁ Βιζύης Κωνσταντίος, † Ὁ Δεβρῶν καὶ Βελισσοῦ Ἀνθιμος, † Ὁ Λιπίτζης Ἰγνάτιος, † Ὁ Χαλεπίου Δωρόθεος.

* *

ιε') Ὑπόμνημα ἐκλογῆς Δέρκων Κωνσταντίνου, τοῦ ἀπὸ Προύσης 1).

† Γρηγόριος, ἐλέφ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης, καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Δέρκων ἀπροστατεύτου διαμεινάσης, ἅτε δὴ τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύοντος κ. Καλλινίκου μετατεθέντος εἰς τὸν θρόνον τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Ἐφέσου, ἡμεῖς οἱ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον συγκροτοῦντες ἀρχιερεῖς, μετὰ τὴν γενομένην συνοδικῶς πρότασιν καὶ προβολὴν τριῶν ὑποψηφίων τῶν μᾶλλον καταλλήλων εἰς διαδοχὴν τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ἦτοι τῶν πανιερωτάτων Μητροπολιτῶν Προύσης Κωνσταντίνου, Τυρολόης Χρυσοστόμου καὶ Γάνου καὶ Χώρας Τιμοθέου, κατελθόντες ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, προτροπῇ καὶ ἀδείᾳ τοῦ Παναγιωτάτου καὶ Σεβασμιωτάτου ἡμῶν Αὐθέντου καὶ Δεσπότη, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, κ. κ. Γρηγορίου, καὶ ψήφοις κανονικῶς προβαλλόμενοι, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Παναγίου Πνεύματος, εἰς ἀνάδειξιν τοῦ ἐξ αὐτῶν ἀναδεξομένου τὴν ἀρχιερατικὴν προστάσιαν καὶ ποιμαντικὴν ράβδον τῆς ἁγιωτάτης ταύτης μητροπόλεως, προεκρίναμεν τὸν πανιερώτατον Μητροπολίτην Προύσης κ. Κωνσταντῖνον.

Ἐφ' ᾧ εἰς διηγετικὴν ἔνδειξιν καὶ μόνιμον πράστασιν κατεστρώθη τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν τῷδε τῷ κώδικι τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ρπκδ', κατὰ μῆνα Μάϊον (η'), ἐπινεμήσεως Ζ'

† Ὁ Κυζίκου Καλλίνικος, † Ὁ Νικαίας Βασίλειος, † Ὁ Χαλκηδόνος Ἰωακείμ, † Ὁ Προύσης Κωνσταντῖνος, † Ὁ Πριγκηπονήσων Ἀγαθάγγελος, † Ὁ Φιλαδελφείας Φώτιος, † Ὁ Σηλυβρίας Εὐγένιος, † Ὁ Ροδοπόλεως Κύριλλος, † Ὁ Ἀνέων Θωμᾶς.

1) Κώδ. Πατρ. Ἀρχιεποφ. π.οθ' σελ. 30.

* *

ιστ') Ὑπόμνημα ἐκλογῆς Δέρκων Φωτίου, τοῦ ἀπὸ Φιλαδελφείας 1).

† Κωνσταντῖνος, ἐλέφ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης, καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Δέρκων ἀπροστατεύτου διαμεινάσης, ἅτε δὴ τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύοντος κυρίου Κωνσταντίνου εἰς τὸν ἁγιώτατον Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον ἀνασθέντος, ἡμεῖς οἱ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον συγκροτοῦντες ἀρχιερεῖς, μετὰ τὴν γενομένην συνοδικῶς πρότασιν καὶ προβολὴν τριῶν ὑποψηφίων, εἰς διαδοχὴν τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ἦτοι τῶν πανιερωτάτων Μητροπολιτῶν Φιλαδελφείας κ. Φωτίου, Τυρολόης κ. Χρυσοστόμου καὶ Δαρδανελλίων κ. Εἰρηναίου, κατελθόντες ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, προτροπῇ καὶ ἀδείᾳ τοῦ Παναγιωτάτου καὶ Σεβασμιωτάτου ἡμῶν Αὐθέντου καὶ Δεσπότη, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Κωνσταντίνου καὶ ψήφοις κανονικῶς προβαλλόμενοι, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Παναγίου Πνεύματος, εἰς ἐκλογὴν τοῦ ἀξίου ἐκ τῶν τεθέντων τριῶν ὑποψηφίων προσώπου, προεκρίναμεν τὸν πανιερώτατον Μητροπολίτην Φιλαδελφείας κ. Φώτιον.

Ἐφ' ᾧ καὶ εἰς διηγετικὴν ἔνδειξιν καὶ μόνιμον πράστασιν κατεστρώθη τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν τῷδε τῷ Κώδικι τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ρπκε', κατὰ μῆνα Ἰανουάριον (ιζ'), ἐπινεμήσεως Η'

† Ὁ Κυζίκου Καλλίνικος, † Ὁ Νικαίας Βασίλειος, ἔχων καὶ τὴν ψήφον τοῦ Ἁγίου Καισαρείας, † Ὁ Χαλκηδόνος Ἰωακείμ, † Ὁ Προύσης Νικόδημος, † Ὁ Πριγκηπονήσων Ἀγαθάγγελος, † Ὁ Νεοκαισαρείας Ἀμβρόσιος, † Ὁ Σάρδεων καὶ Πισιδίας Γερμανός, † Ὁ Φιλαδελφείας Φώτιος, † Ὁ Σηλυβρίας Εὐγένιος, † Ὁ Ροδοπόλεως Κύριλλος, † Ὁ Ἀνέων Θωμᾶς.

* *

ιζ') Ὑπόμνημα ἐκλογῆς Δέρκων Ἀμβροσίου, τοῦ ἀπὸ Νεοκαισαρείας 2).

† Φώτιος, ἐλέφ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης, καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Δέρκων ἀπροστατεύτου διαμεινάσης, ἅτε δὴ τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύοντος κυρίου Φωτίου εἰς τὸν ἁγιώτατον Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον ἀνασθέντος, ἡμεῖς οἱ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον συγκροτοῦντες ἀρχιερεῖς, μετὰ τὴν γενομένην συνοδικῶς πρότασιν καὶ προβολὴν τριῶν ὑποψηφίων, εἰς διαδοχὴν τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ἦτοι τῶν πανιερωτάτων Μητροπολιτῶν Φιλαδελφείας κ. Φωτίου, Τυρολόης κ. Χρυσοστόμου καὶ Δαρδανελλίων κ. Εἰρηναίου, κατελθόντες ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, προτροπῇ καὶ ἀδείᾳ τοῦ Παναγιωτάτου καὶ Σεβασμιωτάτου ἡμῶν Αὐθέντου καὶ Δεσπότη, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Κωνσταντίνου καὶ ψήφοις κανονικῶς προβαλλόμενοι, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Παναγίου Πνεύματος, εἰς ἐκλογὴν τοῦ ἀξίου ἐκ τῶν τεθέντων τριῶν ὑποψηφίων προσώπου, προεκρίναμεν τὸν πανιερώτατον Μητροπολίτην Φιλαδελφείας κ. Φώτιον.

1) Κώδ. Πατρ. Ἀρχιεποφ. π.οθ' σελ. 55.

2) Κώδ. Πατρ. Ἀρχιεποφ. π.οθ' σελ. 116.

χικόν καὶ Οἰκουμενικόν Θρόνον ἀναθέντος, ἡμεῖς οἱ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον συγκροτοῦντες ἀρχιερεῖς, μετὰ τὴν γενομένην συνοδικῶς πρότασιν καὶ προβολὴν τριῶν ὑποψηφίων τῶν μᾶλλον καταλλήλων εἰς τοῦτο, ἦτοι τῶν πανιερωτάτων Μητροπολιτῶν Νεοκαισαρείας κ. Ἀμβροσίου, Βιζύης κ. Χριστοφόρου καὶ Τυρολόης καὶ Σερεντίου κ. Χρυσσοτόμου, κατελθόντες ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῶ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, προτροπῇ καὶ ἀδείᾳ τοῦ Παναγιωτάτου καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Φωτίου, καὶ ψήφους κανονικᾶς προβαλλόμενοι, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Παναγίου Πνεύματος, εἰς ἐκλογὴν τοῦ ἀξίου ἐκ τῶν τριῶν ὑποψηφίων προσώπου, προεκρίναμεν τὸν πανιερώτατον Μητροπολίτην Νεοκαισαρείας κ. Ἀμβρόσιον.

Ἐφ' ᾧ καὶ εἰς διηνεκῇ ἔνδειξιν καὶ μόνιμον ἀσφάλειαν κατεστρώθη τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν τῷδε τῷ Κώδικι τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,απκθ', κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον (24), ἐπινεμήσεως ΙΓ'.

† Ὁ Κυζίκου *Καλλίνικος*, † Ὁ Νικαίας *Βενιαμίν*, † Ὁ Χαλκηδόνος *Ἀγαθάγγελος*, † Ὁ Προύσης *Νικόδημος*, † Ὁ Νεοκαισαρείας *Ἀμβρόσιος*, † Ὁ Πριγκηπονήσων *Θωμάς*, † Ὁ Σάρδεων καὶ Πισιδίας *Γερμανός*, † Ὁ Σηλυβρίας *Ἐθγένιος*, † Ὁ Ροδοπόλεως *Κύριλλος*, † Ὁ Ἡλιουπόλεως *Γεννάδιος*, † Ὁ Εἰρηνουπόλεως *Κωνσταντῖνος*, † Ὁ Μύρων *Πολύκαρπος*.

* * *

ιη') Ὑπόμνημα ἐκλογῆς Δέρκων Ἰωακείμ, τοῦ ἀπὸ Σταυρου πόλεως 1).

† Φώτιος, ἐλέφ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης, καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Δέρκων ἀπροστατεύτου διαμεινάσης, ἅτε δὴ τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύοντος κ. Ἀμβροσίου πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος, ἡμεῖς οἱ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον συγκροτοῦντες ἀρχιερεῖς, μετὰ τὴν γενομένην συνοδικῶς πρότασιν καὶ προβολὴν τριῶν ὑποψηφίων τῶν μᾶλλον καταλλήλων εἰς δικδοχὴν τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ἦτοι τῶν πανιερωτάτων Μητροπολιτῶν Τυρολόης Χρυσσοτόμου, Θεοδωρουπόλεως Λεοντίου καὶ Σταυρουπόλεως Ἰωακείμ, κατελθόντες ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῶ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, προτροπῇ καὶ ἀδείᾳ τοῦ Παναγιωτάτου καὶ Σεβασμιωτάτου ἡμῶν Αὐθέντου καὶ Δεσπότη, τοῦ

1) Κώδ Πατρ. Ἀρχιειοφ. π.οθ' σελ. 122.

Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Φωτίου, καὶ ψήφους κανονικᾶς προβαλλόμενοι, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Παναγίου Πνεύματος, εἰς ἀνάδειξιν τοῦ ἐξ αὐτῶν ἀναδεξομένου τὴν ἀρχιερατικὴν προστασίαν καὶ ποιμαντορικὴν ράβδον τῆς ἀγιωτάτης ταύτης μητροπόλεως, προεκρίναμεν τὸν πανιερώτατον Μητροπολίτην Σταυρουπόλεως κ. Ἰωακείμ.

Ἐφ' ᾧ καὶ εἰς διηνεκῇ ἔνδειξιν καὶ μόνιμον παράστασιν κατεστρώθη τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν τῷδε τῷ Κώδικι τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,απκθ', κατὰ μῆνα Δεκέμβριον (12), ἐπινεμήσεως ΙΕ'.

† Ὁ Κυζίκου *Καλλίνικος*, † Ὁ Νικαίας *Βενιαμίν*, ἔχων καὶ τὴν γνώμην τῶν ἁγίων ἀδελφῶν Χαλκηδόνος *Ἀγαθαγγέλου* καὶ Εἰρηνουπόλεως *Κωνσταντίνου*, † Ὁ Προύσης *Νικόδημος*, † Ὁ Πριγκηπονήσων *Θωμάς*, † Ὁ Σάρδεων καὶ Πισιδίας *Γερμανός*, † Ὁ Θεοδωρουπόλεως *Λεόντιος*, † Ὁ Χριστουπόλεως *Μελέτιος*, † Ὁ Λαοδικείας *Δωρόθεος*, † Ὁ Φιλαδελφείας *Μάξιμος*.

SISMANOGLIO
MEGLIO

 SISMANGOL
SISTEMI INTEGRATI